

சுயம்

நிஜமும் புனைவும்

புவரசி இணைய காலாண்டிதழ்

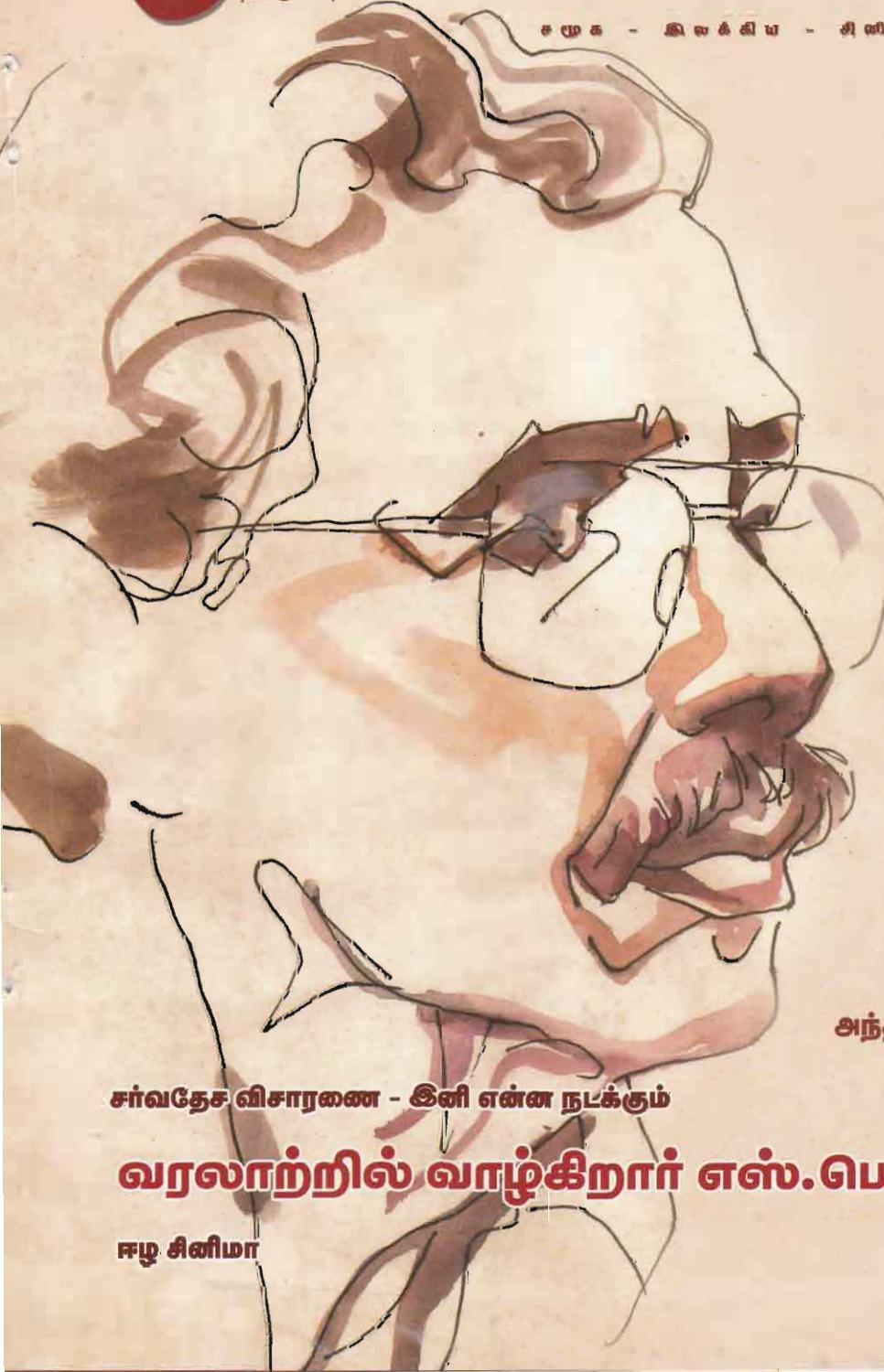
தை 2015

பு: 3

இதழ்: 7

விலை: ₹ 50/-

ச ம ம க - க ல க் கி ய - சி னி ம ற - அ ர சி ய ல்

சர்வதேச விசாரணை - இனி என்ன நடக்கும்

வரலாற்றில் வாழ்கிறார் எஸ்.பொ

ஈழ சினிமா

அந்த 22 நாட்கள்

T.S.S.மணி

ஸ்ரீ

Poovarashi Media

- Films
- Documentary
- Advertising
- Tv programs
- Photography
- Event Management
- Poovarshi Magazine
- Print media

புலிவி விஷயம் உறுநிலம் பயிற்சிப் பட்டறை

தரமும் அனுபவமும் யிக்க இயக்குநர்கள்,
தொழிலுட்பக் கலைஞர்களால் பயிற்சிகள்
அளிக்கப்படுகிறது. நடிக்கர்கள் உட்பட.
சான்றிதழ்களோடு ஐந்து தொடக்கம் பத்து நிமிட
குறும்படங்களையும் உடன் தயாரிப்பதற்கான
ஒற்பாடுகளும் ஒருங்கமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.

தொடர்கட்டு :

044 - 2372 3182 / 0091 - 9600 13 13 46

poovarashimedia@gmail.com

pouvarashi@gmail.com

இன்றும் சில ஆவணப்படங்கள்

- ◆ புலம் பெயர்ந்த புலம்பல்கள்
- ◆ ஈழ அகதிகள்
- ◆ பாலேஸ்வரி - ஈழத்தின் பெண் வீரசு

www.poovarashi.com

சூரியன் வெளியீடு

(வரையறுக்கப்பட்டது)

காலாண்டு இதழ் - 7
2015 - தை

ஆசிரியர்

ஈழவாணி

eezhavani@gmail.com

0091 9600131346

உதவி ஆசிரியர்கள்

மர்னா

யாழ். தர்மினி பத்மநாதன்

சத்திய வர்சன்

நிர்வாக தொடர்புக்கு

K.S. மதிரன்

அலுவலக நிருபர்

P. மதுஷன்

ஓவியம்

மணிவண்ணன்

அட்டை

V. லலிதா

வழவமைப்பு

V. லலிதா

S. சாந்தி

சென்னை அலுவலகம்

இல 20/2, ஐக்கரியா காலனி

முதல் தெரு, சூளைமேடு,

சென்னை - 600 094.

போன் : 91 44 2372 3182, 2473 5314

இலங்கை முகவரி

சூரியன் வெளியீடு

இல 371 மதுவழலேன்

மன்னார் வீதி, வேப்பங்குளம்

வவுனியா,

இலங்கை.

pouvarashi@gmail.com

இணையம்

www.poovarashi.com

எஸ்.பிபா குறித்து

ஈழவாணி

கோவை ஞானி

முனைவர் பா. இரவிச்சுமார்

கட்டுரைகள்

சர்வதேச விசாரணையை யார் தீர்மானிப்பது?

தீபச்செவன்

அந்த 22 நாட்கள்

T.S.S. மணி

நேர்காணல்

மெட்ராஸ் பட இயக்குனர்

தமிழ்

வரலாற்று நினைவுகளுடன்

ஐயா. சச்சிதானந்தம்

காவலூர் ராசதுரை

ராஜம் கிருஷ்ணன்

ஞானாசுப்பா. யாழ். தர்மினி பத்மநாதன்

சிறுகதை

அம்மா

என். விஜயலட்சுமி

75 திராம்ஸ்

மர்னா

சினிமா - ஈழம் சினிமா

கேமரா கவிஞன் எம்.ஏ.கபூர்

மர்னா

தென்னிந்திய சினிமாவில் தடம் பதித்த.....

நயினை யோகா. பத்மன்

கனடாவிலிருந்து இயக்குனர்...

ஞானாசுப்பு நயினை. யோகா. பத்மன்

கவிதைகள்

நரன்

அகரமுதல்வன்

நெடுந்தீவு. யோகேஸ்

யாழ். தர்மினி பத்மநாதன்

ஓவ்வொரு பூவரசி இதழின் தலைப்பிற்கும் ஒவ்வொரு பயணங்கள் அமைந்துவிடும். இம்முறையும் அதேதான் யுத்தம் முடிந்து பலவருடங்களுக்குப் பின்னர் வவுனியா ஓமந்தையைக் கடந்து யாழ்வரை பயணம் சென்றிருந்தேன்.

வன்னிப் பெருநிலம் வன்னிப் பெருநிலம் என எதுக்கப்பா காட்டுக்குள் கிடந்து கொண்டு மார்தட்டிப் பேசுகிறார்கள் என்று பல தடவை நினைத்திருக்கிறேன். ஆனால் இம்முறை நான் கிளிநொச்சி முல்லைத் தீவுப் பகுதிகளுக்குச் சென்று வியந்து போனேன், இத்தனை திமிரும், பெருமையும் போதாது இந்த அழகியலுக்கும், வழங்கலுக்கும். அப்பா அத்தனை வளங்கொழித்து ஏழில்மயமாய்க் கிடக்கிற முல்லைத் தீவின் பகுதிகளை பார்த்ததும் மிரண்டு போனேன்.

நம்முட்களையே அறியாமல் இருக்கிறோமே, அதைவிட 2009ல் நடந்து முடிந்த முள்ளிவாய்கால் போர்ச் சுவடுகளையும், மனிதப் பிணங்கள் பலதைச் சுமந்து ஆசீர்வதித்த அந்தக் கடற்பரப்பில் அரை மணிநேரம் நின்றேன். அலைகள் வழி ஓலங்கள் செவிகளை அடைக்க, கரைகளெங்கும் எம்மக்கள் அப்பகுதியில் கிடந்து அவதிப்பட்டு துடித்து இறந்து போனார்கள். குழந்தைகள் சிரித்து விளையாடிக் கொண்டே மடிந்தார்கள் என்பதற்கான அடையாளங்களாக உடைந்த பாவனைப் பொருட்கள், செடிகளிடையே சிக்கிக் கிழிந்து கிடந்த ஆடைகளின் மிச்சங்கள்... இன்னும் பல இங்கு எம்மக்கள் ஓடி வந்திருந்து அழிந்து போனார்கள் என்பதற்கான எச்சங்களா இவைகள்....? இந்தப் பயணத்தடயங்களைப் பற்றிய நீண்ட கட்டுரை எழுத வேண்டும்.... ஆனால் இதை முடித்துத் திரும்பி வரும் வழியில் தொலைபேசியில் வந்த செய்தியில் ஆடிப் போய் விட்டேன்.

என் இலக்கியத் தந்தை இலக்கியப் பேருழியன் எனத் தன்னைத் தானே சிலாகித்துக் கொள்ளும் எழுத்துப் போராளி எஸ்.பொ இறந்து விட்டார் என.

இந்தப் பூவரசி இதழின் தலைப்பும் தலைப்புகளும்

எஸ்.பொ.வுக்கான அஞ்சலிகளே.

நட்புடன்
எழுவாண்

சர்வதேச விசாரணையை

யார் தீர்மானிப்பது?

இலங்கை அரசாங்கம் ஈழ மக்களுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் மிகவும் கொடிய போர்க்குற்றங்களை இழைத்து மாபெரும் இனப்படுகொலை ஒன்றை செய்துள்ளது. இதற்கான மிகவும் நம்பகமான ஆதாரங்கள் பல்வேறு ஊடகங்களால் வெளியிடப்பட்டு அவற்றின் நம்பகத்தன்மை துறைசார்ந்த வல்லுனர்களால் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கையில் இடம்பெற்றது ஒரு இனப்படுகொலை என்பதை உலகமெங்கிலும் வாழும் தமிழ் மக்கள் குறிப்பிட்டு போராட்டங்களை நடத்திய போதும் மனித உரிமை மீறல்கள் என்று போர்க்குற்றங்கள் என்றுமே ஐ.நா.வும் சில நாடுகளும் அடையாளப்படுத்துகின்றன. அது எப்படியான விசாரணையையும் அனுமதிக்க முடியாது என்ற நிலையை இலங்கை அரசாங்கம் பல்வேறு வகையிலும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

இலங்கை அரசு தலைவர் மகிந்த ராஜபக்ச எதற்கெடுத்தாலும் தனது நாட்டின் கதவுகள் திறந்தே உள்ளன, யார் வேண்டுமானாலும் வந்து உண்மையைப் பார்க்கலாம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். ஐ.நா. நாடுகள், சபையின் மனித உரிமை ஆணையாளர் நவநீதம்பிள்ளை பிரித்தானிய

பிரதமர் டேவிட் கமரூன் போன்றவர்கள் நாட்டிற்கு வந்தபோது வடக்கில் சென்று உண்மை நிலைமைகளை அவதானியுங்கள் என்றார். அவர்கள் வடக்கில் போரால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை பார்த்ததுடன் அவர்கள் நிலமில்லாமல் வாழும் வாழ்க்கையை நேரில் கண்டனர். காணாமல் போனவர்களின் துயரக்கோலங்களைக் கண்டனர்.

போர் முடிந்து ஐந்து ஆண்டுகளைக் கடந்த பின்னும் இன்னமும் கண்ணீரோடு வடக்கு மக்கள் அலைகிறார்கள். யுத்தத்தின்

**ஒரு இனப்படுகொலை
என்பதை உலகமெங்கிலும்
வாழும் தமிழ் மக்கள்
குறிப்பிட்டு போராட்டங்களை
நடத்தியபோதும் மனித
உரிமை மீறல்கள் என்று
போர்க்குற்றங்கள் என்றுமே
ஐ.நாவும் சில நாடுகளும்
அடையாளப்படுத்துகின்றன.**

வில்லை என்று இப்போது சொல்லுகிறது.

மகிந்த ராஜபக்சவால் நியமிக்கப்பட்ட? கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவுக்கு முன்னால் சாட்சியம் வழங்கிய பலர் தமது கணவனையும் பிள்ளைகளையும் படையினரிடம் எவ்வாறு கையளித்ததாக சாட்சியமளித்தார்கள். பல பொதுமக்கள், போராளிகளும் அவர்களது குடும்பத்தினரும் பொது மக்களும் எவ்வாறு கொண்டுசெல்லப்பட்டதை நேரில் கண்டதாகவும் சாட்சியளித்தார்கள். இன்றைக்கு ஈழத்தமிழர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒரு அநீதிக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் பிரச்சினை எல்லாம் தங்களுக்கு நீதி கிடைக்க வேண்டும் என்பதுவே.

யுத்தத்தில் காயப்பட்டவர்கள், கணவனை இழந்த பெண்கள், பெற்றோரை இழந்த பிள்ளைகள், ஒருவரை ஒருவர் இழந்த உறவுகள் என்ற ஒட்டுமொத்த வன்னி மக்களும் ஏதோ பாதிப்பிற்கு முகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். போர் முடிந்து ஐந்து ஆண்டுகளில் அவர்களுக்கு எந்த தீர்வும் கிடைக்கவில்லை. அவர்களின் காயங்கள் ஆறவில்லை. அவர்கள் இன்னமும் கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முழுக்க முழுக்க இன ஒடுக்கு முறை நோக்கில் இனப்படுகொலை நோக்கில் நிகழ்த்தப்பட்ட போரில் ஈழ மக்கள் பல விதத்திலும் பாதிக்கப்பட்டனர். இனப்படு கொலைக்காக நிகழ்த்தப்பட்ட போரில் மிகவும் சுதந்திரமாகவும் - கொடியதாகவும் போர்க்குற்றங்கள் இழைக்கப்பட்டன.

மனித குலத்திற்கு எதிரான இத்தகைய குற்றங்களை

இறுதியில் இலங்கை அரசு படைகளிடம் சரணடைந்த கையளிக்கப்பட்ட பல ஆயிரக் கணக்கான போராளிகளுக்கும் அவர்களின் குடும்பங்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இதுவரையில் என்ன நடந்தது என்று தெரிவிக்கப்படவில்லை. அரசு படைகள் கொண்டு சென்ற அவர்களுக்கு என்ன ஆனது? அரசு படைகள் அவர்களை தனது வாகனங்களில் ஏற்றிச் சென்றது. அப்படி ஒரு சம்பவம் நடக்க

மகிந்த ராஜபக்ச

நவநீதம்பிள்ளை

டேவிட் கமரூன்

இழைத்த இலங்கை அரசு எஞ்சியிருக்கும் மக்களையும் தொடர்ந்து அழித்துக் கொண்டு அந்த நடவடிக்கைக்கு நல்லிணக்கம் - சமாதானம் என்று பெயர் சூட்டியுள்ளது. ஈழத்தில் நடந்த இனப்படுகொலை மற்றும் போர்க்குற்றம் குறித்து ஒரு விசாரணையை செய்ய வேண்டிய சூழல் இருப்பதை இலங்கைக்கு வருகை தந்த வெளிநாட்டு தலைவர்களும் ஐ. நாடு சபை பிரதிநிதிகளும் உணர்ந்திருப்பதற்கான சூழ்நிலைகளே இங்கு காணப்பட்டன. போரால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அமைதியான வாழ்வுக்குத் திரும்பவும் ஒட்டுமொத்த ஈழ மக்களுக்கும் ஒரு தீர்வினை எட்டவும் சர்வதேச விசாரணை அவசியமானது.

எல்லோரையும் வந்து பாருங்கள் எனது வாசல் திறந்தே இருக்கிறது என்று கூறும் இலங்கை அரசு தலைவர் மகிந்த ராஜபக்ச ஏன் ஐ.நா. விசாரணைக் குழுவை இலங்கைக்கு அனுமதிக்க மறுக்கிறார்? போரை நடத்தும் போது சர்வதேச நாடுகள் யாவற்றினதும் ஆயுத அரசியல் உதவிகளைப் பெற்றுக் கொண்டு மகிந்த ராஜபக்ச இப்போது அந்த நாடுகளின் விசாரணை உதவியை பெற்றுக் கொள்ளத் தயங்குகிறார். தான் இழைத்தது மிகப் பெரும் போர்க்குற்றம் என்பதும் தான் செய்தது மிகப் பெரும் இனப்படுகொலை என்பதும் மகிந்த ராஜபக்சாவுக்குத் தெரியும். குற்றம் உள்ள நெஞ்சு குறுகுறுக்கும் என்பதைப்போலவே ஐ.நா.வின் விசாரணை நடவடிக்கைக்கு எதிரான ராஜபக்சாவின் புலம்பல்கள் அமைகின்றன.

இன்று ஸ்ரீலங்காப் பாராளுமன்றத்தில் சர்வதேச விசாரணையை அனுமதிக்கூடாது என்ற தீர்மானம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பாராளுமன்றத்தில் தமிழர்களால் எதையாவது செய்ய முடிந்திருந்தால், தமிழர்களுக்கு நீதி கிடைத்திருந்

தால் ஏன் தமிழ் மக்கள் ஏன் ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கு எதிராக கடந்த அறுபதாண்டு களுக்கும் மேலாய் போராட வேண்டும்? இவ்வாறான நிகழ்வுகள்தான் தமிழ் மக்களுக்கு ஸ்ரீலங்காப் பாராளுமன்றத்தில் எதுவும் இல்லை என்பதும் தமிழ் மக்கள் இழந்த இடத்தை மீட்டு தங்களைத் தாங்களே ஆள வேண்டும் என்பதையும் காலம் காலமாக உணர்த்துகிறது.

இறுதிக் கட்ட யுத்தத்தில் லட்சக்கணக்கில் இனப்படுகொலை செய்யப்பட்டவர்கள் ஈழமக்களே. அவர்கள்தான் சர்வதேச விசாரணை வேண்டுமா இல்லையா என்பதை தீர்மானிக்க வேண்டும். தீர்மானத்திற்கு எதிரான 10 வாக்குகள் என்பது வடக்கு கிழக்கில் வாழும் அநீதி இழைக்கப்பட்ட மக்களின் வாக்குகள். அவை எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருக்கலாம். அவை ஸ்ரீலங்கா அரசு இழைத்த போர்க்குற்றம் மற்றும் இனப்படுகொலைக்கான சாட்சி. அந்த எண்ணிக்கையே ஸ்ரீலங்காப் பாராளுமன்றத்தில் தமிழ் மக்களுக்கான இடம் என்ற உண்மையை சிங்களப் பேரினவாதிகளும் இந்த உலகமும் அறிவும்.

கொலையாளிகளே விசாரணை தேவை, தேவையில்லை என்கிறார்கள். ராஜபக்சேவின் விசாரணைகள் ஏன்? சர்வதேச விசாரணை வேண்டும். ஓர் நாட்டின் இறைமை என்பது ஓர் இனத்தை படுகொலை செய்வதெனில் அதை தடுக்க வேண்டியது உலக சமூகத்தின் பொறுப்பு. பெறும் எண்ணிக்கைகளால் முடிவு செய்யப்படுமென்றால், அதனை வைத்து சர்வதேச விசாரணையை நடத்துவதை ஸ்ரீலங்கா பாராளுமன்றம் எதிர்க்க முடியுமென்றால் அவ் விசாரணையை நடத்த வேண்டுமென பெருந்திரளான உலகத் தமிழர்களும் உலக சமூகமும் வலியுறுத்த முடியும்.

நானும் எஸ்.பொவும்

கதை கேட்பது எனக்குப் பிடித்தமான விடயம், அப்பாவின் நெஞ்சிலே தலை வைத்து நாம் சுற்றியிருக்க கதைகதையாய் அளப்பார், அந்தவயதில் தெரியவில்லை அதுபுழுக்கதையா உண்மைக்கதையா என்று, ஆனால் மிக வியந்திருக்கிறேன். இந்தமாதிரிக் கதைகள் எல்லாம் கூடத்தெரிந்து வைத்திருக்கிறார் என்று. ஆனால் நிறைய வருடங்களுக்கு பின்புதான் எனக்குத் தெரியும் அவை எல்லாம் பழையகாலத்து அரசுகதைகளும் சினிமாப்படங்களும் என்று தெரிந்தது.

கிட்டத்தட்ட இருபது வருடங்களுக்குப் பின்னர் மூன்று வருடகாலங்களுக்கு மேலாக இந்த மாதிரியாகக்

கதைகேட்கும் ஆர்வத்தில் மித்ரவிற்கு ஓடிவருவேன், ஏழுமணி எட்டுமணிக் கெல்லாம் சிலவேளை ஆறுமணிக்குக் கூட வீட்டில் இருந்து கிளம்பிவந்திருக்கின்றேன், எஸ்.பொ.விடம் கதை கேட்பதற்கு, நான் எஸ்.பொ எழுத்துக்களைப் படித்ததை விட மிக அதிகமாகப்பேசிக் கேட்டிருக்கிறேன், அரசியல், வாழ்வியல், சமூகவியல், இலக்கியம், ஊர் விடுப்புக்கள் என அளவும் வரையறைகளும் இல்லாமல் எல்லாமே கதைகதையாய்ச் செல்லுவார், விவாதங்கள் செய்வோம். அறிவுரைகள், கற்க வேண்டியவை என்று எல்லாமே, நக்கல், கேலி, கிண்டல் கோபம் சிரிப்பு என்று பலரசம் பொருந்த நேரில் உட்கார்ந்து கேட்பதிலும் ரசிப்பதிலும் எனக்கும் அலாதிப் பிரியமே. இதற்காகவே எத்தனை

சிரமாமாக இருந்தாலும் வந்துவிடுவேன். நான் வராவிட்டாலும் அவர் தெலை பேசியில் அழைத்து தேடுவதுண்டு. எஸ்.பொ.வுடைய இறுதிக் காலங்களில் அவரோடு அளவளாவி இலக்கியச்ச்ச்சை களோடு, அனுபவ வாழ்கைப் பகிர்த லோடு பயணம் செய்யக்கிடைத்தமையை அரும்பெரும் பாக்கியமாகவே நான் கருதுகிறேன்.

ஈழத்தினுடைய ஆரம்பகால அரசி யலில் நேரடியாகத்தொடர்பு பட்டிருந் தவரகளுள் எஸ்.பொவும் ஒருவர் அவற்றை உண்மைச் சம்பவங்களோடு விலாவாரியாக விவாதிப்பார். யார்யார் என்ன தில்லுமுல்லுப் பண்ணினார்கள், சிங்கள ஆட்சி எப்படித் தலைமேவியது என்பதையெல்லாம் ஆதாரங்களோடு பேசுவார். பலதடவை எனக்குப் பெருமை யாக இருந்திருக்கிறது, ஒருவரலாற்றோடு பயணம் செய்கிறேன் என.

பூவரசி இதழுக்கான ஒரு நேர்கா ணலை எடுக்கவேண்டும் என்ற ஆவலும் தேவையும் தோன்ற கிட்டத்தட்ட மூன்று மாத காலமாக அந்த நேர்காணலைப் பேசி முடித்தோம். காலை 7 மணிக் கெல்லாம் வரச்சொல்லுவார். நானும் மிகஆர்வமாக அவர் அன்று பேசப் போகும் விடயங்களைக் கேட்பதற்காக வருவேன். தினம் அவர் காலையில் உண்ணும் இரண்டு இட்டலியிலும் ஒரு வடையிலும் பாதியை எனக்காக வைத்து விடுவார். அவரோடு சேர்ந்து உண்ணும் அந்தத் தருணமும் கூட மிக ஆனந்தமானவையே. அது மட்டுமின்றி அந்த ஒரு வேர்கடலைச் சுருள், தினமும் ஆறு மணிக்கு மேலாக ஜக்கரியா காலணியில் மித்ரவிற்கு முன்பாக மணியடித்துக்

கொண்டு கடலைவண்டிக்காரன் வருவான், தினமும் அவர் அதை வாங்கி ஒரு பத்துக் கடலை வரை எடுத்துவிட்டு எனக்குத் தருவார், இன்றும் அந்த வேர்கடலை வண்டிக்காரன் எஸ்.பொ வந்து வாங்கும் கடலைச்சுருளுக்காக மித்ரவிற்கு முன்னால் நின்று பலமாகவே அடித் தடித்துச் செல்கிறான்.

எஸ்.பொவை நான் ஆவணப்படம் எடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். கிட்டத்தட்ட 2011-2014ல் வரை எடுத்தேன் - முழுமை பெறாத நிலையில் இருந்த அவருடைய ஆவணப்படத்திற்கு அவராகவே, நீ இவ்வளவு சிரமப்பட்டதற்கு உனக்காக எனக் கூறி நான்கு மாதங்கட்கு முன்பு சென்னையில் நின்ற இறுதி நாட்களில் உடல்நிலை சரியில்லாத வேளையி லும் கூட எனக்காக இரண்டு நாட்களை ஒதுக்கி முழுமை பெறத்தந்திருந்தார்.

அதுமட்டுமல்லாமல் நான் கலை இலக்கியத் தொடர்புகளோடு இருந்தமை யாலும், பூவரசி காலாண்டிதழினை நடத்திக் கொண்டிருந்தமையாலும் மித்ர வினையும் நடத்தும்படி வலுக்கட்டாயமாக என் தலையில் தூக்கி வைத்து விட்டார். இதுநடந்தது 2012 மாசி மாதம், அவர் அவுஸ்ரேலியா போகும் நாட்களில். பல சந்தர்பங்களில் அவர் உடைந்துபோய் விடக்கூடாது என்பதற்காகவே பலர் விரும் பாத வேளையிலும் அந்தப்பொறுப்பை ஏற்றுச் செய்து கொண்டிருந்தேன்.

அவரோடு இலக்கியங்களில், இயல் பான நேரங்களில், சாதாரண வாழ்கைப் பகுதிகளில் நான் இருந்திருப்பதைப் பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன். அதுமட்டு மல்லாமல் அவர் என்னைத் தன்னுடைய ஓர் இலக்கிய வாரிசாக அறிவித்தமை

எனக்கு மிகப் பிரமிப்பாகவும் பெருமையாகவும் இருக்கிறது.

எஸ்.பொவும் எழுத்துக்களும்

எஸ்.பொவைப் பற்றிக்கூற, எழுத எல்லாக் கோணங்களும் இருக்கிறது, பலருக்குத் தெரிந்த கோணம் சச்சரவுகளில் வாழ்பவர், ஆனால் அவை முரணான சூழ்நிலைகளை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து, தன்னை ஒரு எழுத்துப் போராளியாக மாற்றிக் கொண்டமையாலேயே. எஸ்.பொ யாழ்பாணம் நல்லூரில் எழுத்தறிவற்ற வசதியில் குறைந்த சமூகத்தால் அடிநிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட, வாழ்ந்த குடும்பத்தில் 1932ல் பிறந்தவர். தன்முனைப் பிலேயே உயர் கல்வியைப் பெற்றுக் கொண்டவர். தமிழ், ஆங்கிலம், லத்தீன் என புலமையோடு கற்றறிந்து சரித்திரத்திலும் தேர்ச்சி பெற்றவர். இழிவான சாதியே என பாடசாலைகளில், வேலைத் தளங்களில், பொது இடங்களில், சமூக அமைப்புகளில் ஒதுக்கப்பட்டு, இழிவு செய்யப்பட்டபொழுதெல்லாம் தனியனாகப் போராடி சாதனை புரிந்த போராளியாகத் திகழ்ந்தவர் அரசியல் ரீதியாகக்கூட பல சூழ்ச்சிகளிலும் எதிர்ப்புகளிலும் இருந்து தன்னை விடுவித்து போராடியவர். இலக்கியத்திற்கும் எழுத்திற்கும் உண்மையான ஓர் ஊழியனாய், தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதில் போர்க்குணம் கொண்டிருந்தார். இது ஓர் தார்மீக சீற்றத்தின் வெளிப்பாடாகவும் இருந்திருக்கலாம்.

இளம் வாலிபப் பருவத்தில் எவருக்குமே சமூக பிரக்ஞையும், சக மனிதர்களுடன் உறவு கொள்ளும் பற்றும

மார்க்ஸிய சிந்தனைகளுடனான உடன்பாடும் இயல்பாகவே எழும். அதுவும் பிரக்ஞை பூர்வமான எழுத்தாளனுக்கு உணர்வோடு ஒன்றியிருக்கும் தன்னை முழுவதுமாக ஆழ்த்திக் கொள்ளாவிடினும் மனித சிந்தனைகள் எல்லைவகிக்கும் அளவிற்கு மார்க்ஸிய சிந்தனைகளைத் தன்னுள் கொண்டவராக இருப்பார். ஆனால் எஸ்.பொவுக்கும், ஈழத்து இலக்கியச் சூழலில் தம்மை மார்க்ஸியர்களாக்கிக் கொண்டவர்களுக்கும்மிடையே முறன்பாடுகள் ஏற்பட்டது. இந்த வரிசையில் பேரா கைலாசபதி தொடங்கி சிவத்தம்பி முதலான பலரும் “மார்க்ஸியம் ஓர் மனித நேயப் பார்வை” என்றல்லாமல் தம் அதிகார வேட்கைக்கும், மேலாண்மைக்கும் கருவியாக்கினர். மார்க்ஸியத்தை சக்தியாய் வரித்துக்கொண்டனர்.

இந்த மேலாண்மைக்கு ஈழ எழுத்தாளர் சமூகம், பண்டிதர் சமூகம் கட்டுப்பட்டிருந்தது. இவர்கள் அவமானப்பட்டாலும் அதைச் சகித்துக் கொண்டும் பல தலித் எழுத்தாளர்களும் இருந்தார்கள். ஆனால் இந்தப் போலி வேசங்களையும், இந்த மேலாண்மைத் தனத்துள் தன்னை மாட்டாமலும், இதற்கு எதிரான போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டு தனித்து நின்று செயற்பட்டவர் எஸ்.பொ.

அதுமட்டுமின்றி முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் கொள்கைகளில் உடன்பாடில்லாமல் அதிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்கிறார், முற்போக்கிலிருந்து விலகியவர் பிற்போக்காகிவிடாமல் “நற்போக்கு” என்ற புதிய சிந்தனையைத் தோற்றுவிக்கிறார். இந்த “நற்போக்கு” என்ற புதிய உருவாக்கம் பற்றி எஸ்.பொ இவ்வாறு கூறுகிறார்.

“நான் வரித்துள்ள இலக்கிய பார்வைகளையும், அணுகுமுறைகளையும் பிரசித்தப்படுத்துவதற்காக ‘நற்போக்கு இலக்கியம்’ என்கிற அறிக்கையை 1963ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டேன். முதாரிலே 1964இல் நடைபெற்ற தமிழ் விழாவிலே, சிறுகதைக் கலையில் கிழக் கிலங்கையின் பங்களிப்பினை முதலில் நிறுவிய வ.அ.இராசரத்தினம் பிரேரிக்க கவிதைக் கலையில் தடம் பதித்த கவிஞர் அண்ணல் வழிமொழிய, புத்திலக்கியம் படைப்பதற்கான மாற்று மார்க்கமாக ஒரு மனதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.” “இலக்கிய ஊழியத்திலே தர்மமும் சத்தியமும் பாதுகாக்கப்படுதல் வேண்டும் என்கிற ஆவேசம் என்னுள் கனன்றுகொண்டிருந்த காரணத்தினாலேதான் நான் முதற் கல்லை வீசினேன். ஆந்தச் செயலின் திருட்டாந்த மாகத்தான் நற்போக்கு இலக்கியம் என்கிற மறுத்தானை நான் முன் வைத்தேன். வரலாறோ அல்லது பொதுவாகச் சொல்லப் படும் மான்மியமோ நான் அறியேன். ஆனால், வழக்கில் உள்ளது. ராபட் கிளைவ் என்கிற ஆங்கிலேயன் சென்னையைக் கைப்பற்றி கோட்டை கட்டியிருக்கா விட்டால் இந்திய மண்ணிலே பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யம் தோன்றியிருக்க மாட்டாது. கிளைவ் துப்பாக்கிதாரிகளாக இருந்திருந்தாலும், ஒரு சிறிய படையுடன் தான் இறங்கினான். தமிழர்களிடம் துப்பாக்கிகள் இல்லாமற் போனாலும் கல்லெறிந்தே அவர்களைக் கொன்றிருக்கலாம். அந்த முதலாது கல்லெறியும் துணிச்சல் அன்றைய தமிழனிடம் இல்லாமற் போய் விட்டது. துணிச்சல் என்பது உடற்பலத்திலும் ஆயுத பலத்திலும் பிறப்பதில்லை. அது ரௌத்திரத்தில் கனிவது. ரௌத்திரம் சினமல்ல. தர்மத்தை நிலைநாட்டும்

அறத்தின் சீற்றமே.”

ஒரு நேர்காணலில் எஸ்.பொவிடம் பத்திரிகையாளன் ஒரு கேள்வியைக் கேட்கிறான், உங்களை ஈழத்தின் ஜெயக்காந்தன் என்று சொல்லலாமா என. ஆதற்கு “ஏன் நீங்கள் ஜெயக்காந்தனை தமிழ்நாட்டின் எஸ்.பொ எனக் கூறுங்களேன்” என்று திமிராகவும் இலக்கிய இறுமாப்புடனும் கூறுகிறார்.

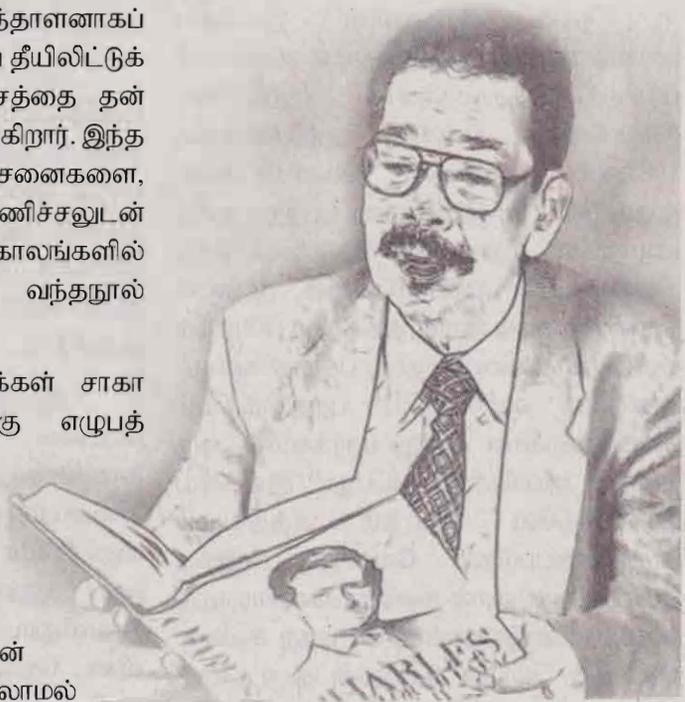
இவருடைய நூல்கள் பல தரப்பட்டவை மனிதனை ஆட்டிப்படைக்கும் காமத்தையும், யாழ்பாணத்து வாழ்கையினையும், மனித உணர்வுகளின் அடியாழத்தையும் மிக இயல்பாகவும், உண்மையாகவும் அணுகியிருக்கிறார் சடங்கு என்ற நாவலினூடாக. தொடர்ச்சியாக நனை விடை தோய்தல், பூ, கீதையின் நிழலிலே, இனி, ஈடு, கேள்விக்குறி, அப்பாவும் மகனும், உறவுகள், தேடல், முறுவன், மத்தாப்பு சதுரங்கம், வலைமுள், தீதம் நன்றும், மணிமகுடம் போன்ற பல நாவல்களோடு, எஸ்.பொ கதைகள் பெரும் தொகுப்பாக பலகதைகள் தொகுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது, மாயினி என்ற அரசியல் வரலாற்று நாவலினையும் நமக்குத் தந்திருக்கிறார். இது ஈழ அரசியலோடு சில இந்திய அரசியல் வாதிகளையும் இணைத்து யாரும் சொல்லத்துணியாத வெளிவராத பல அரசியல் நாடகங்களை, அந்தரங்க உறவுத்தொடர்புகளைப் புட்டுப் புட்டு வைத்திருக்கிறார். எஸ்.பொவின் படைப்புகள் பல, ஒவ்வொன்றும் வாழ்வின் ஒவ்வொரு கோலங்கள், சமூக அரசியலில் சம்பந்தப்பட்டவர்களால் கிழத்தெறியப்பட்ட உண்மையான பக்கங்கள்.

தீ நாவலோடு தன்னை சாதாரண இச்சை பொருந்திய மனிதனாகக் காட்டி

சர்க்கைகளோடான ஒரு எழுத்தாளனாகப் பிரகடனப்படுத்துகிறார். “தீய தீயிலிட்டுக் கொழுத்துங்கள்” எதிர்க்கோசத்தை தன் முதல் வெற்றியாகக் கணிப்பிடுகிறார். இந்த தீ நாவலில் பாலுணர்வுப் பிரச்சனைகளை, சுயஇன்பத்தை அசாத்திய துணிச்சலுடன் எழுதியிருப்பார். ஆரம்ப காலங்களில் இந்த மாதிரியாக தமிழில் வந்தநூல் இதுதான் எனலாம்.

எஸ்.பொவின் எழுத்துக்கள் சாகா வரம் பெற்றவை என்பதற்கு எழுபத்தைந்து வயது தாண்டியும் எழுதி நிரூபித்திருக்கும் மாயினி, மகாவம்சம் பேரானறவையே சாட்சி. எஸ்.பொ தன்னி கரில்லா எழுத்தாளன் என்பதை மட்டுமல்லாமல்

தான் ஈழத்திற்கும் தமிழுக்கும் விசுவாசமாக ஊழியம் புரிந்திருப்பதையும் மகாவம்சத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார். ஈழத்தமிழர்கள் தமக்கான வரலாற்றினை எழுதத்தவறி விட்டார்கள். ஆனால் சிங்களன் தனக்கான வரலாற்றை தன் இனத்தை மதத்தை ஓர்மப்படுத்த மகாவம்சத்தை எழுதினான், தன்வரலாறு எழுதியதால் தாம் இடையில் வந்தவர்தான் அதற்கு முன்னமே ஈழத்தமிழன் வாழ்ந்திருக்கிறான் என்பதை நிரூபணப்படுத்துகிறான், எஸ்.பொ அதனை தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்ததோடு அதில் உள்ள பிழைகளை, வரலாற்று மாற்றங்களின் உண்மைகளைச் சரியான சரித்திர ஆசானாய் இருந்து தந்திருக்கிறார். தன்னுடைய குறிப்புக்களாக அவற்றை இடையிடையே சேர்த்திருக்கிறார், இவ்வாறு குறிப்புகள் சேர்த்ததை சிலர் தவறு என்று குற்றம்

சாட்டுகிறார்கள். ஆனால் அது தான் நியாயமானது.

யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையில் ஈழத்தமிழில் வரலாறு படிக்கலாம் என்று கூறினாலும் அதிலும் முழுமையான விடயங்கள் இல்லை.

விஜயன் வருகை பற்றி இலங்கை அரசு ஒரு முத்திரையை (தபால் தலை) வெளியிட்டு அதனைப் பிறகு வாபஸ் பெற்று கொண்டது, காரணம் அது இலங்கையின் ஆதி குடிகள் தமிழர்தான் என்பதற்கு ஆதாரமாகி விடக்கூடும் என. அதே போல் சிங்களவர் மூல நூலான மகாவம்சத்திலும், தமிழர் பற்றியதும் தமிழ் ஆதி குடிகள் என்பது பற்றியதுமான தகவல்கள் சிங்கள வரலாறு கருதி மாற்றப்படும். அவ்வாறு மாற்றப்படும் பட்சத்தில் தமிழன் சிங்களன் விஜயன் வருகைக்கு முன்னர் இருந்தான் என்பது

பற்றிய எந்த ஆதாரங்களும் இல்லாது ஒளிந்து போய்விடும், ஆக எஸ்.பொ மகாவம்சத்தை மொழி பெயர்த்து, அதனோடு தன்னினைப்புக்களையும் சேர்த்தமை சரிதான் என்பது என் கருத்து.

மகாவம்சத்தின் முன்னீட்டில் எஸ்.பொ இப்படிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தமிழைப் போன்று தொன்மையும், சால்பும், பரம்பலுமில்லாத பண்டைய சிங்களமொழி தமிழின் மேலாதிக்கத்தினால் அழிந்து விடும் என்கிற அச்சமும் இருந்தது. ஆவர்களுடைய அச்சங்கள் உண்மையானவை என நிரூபணமான வரலாறுகளும் உண்டு. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பெருநகராகத் திகழ்ந்த அருராதபுரவை அழித்து, சோழர் ஜநநாதபுரம் என்கிற புதிய தலைநகரை சைவாலயங்கள் செறிந்ததாக நிறுவினர். ஈழத்தை சோழப் பேரரசின் ஒரு மாகாணமாக்கினர். தமிழருடைய அரசியல் மேலாதிக்கம் ஒரு தொடர்கதை. ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போரிட்ட கடைசி இலங்கைச் சுதேசிய மன்னனாக இருந்தவனும் தமிழனே. கண்டிய உடன்படிக்கையிலே சிங்களம் அறியாது தமிழிலே கையெழுத்துப் போட்ட சிங்களப் பிரதானிகளும் இருந்தார்கள்.

மேலும் “வரலாற்றில் வாழ்தல்” நூலில் தன் வரலாற்றை எழுதியிருக்கிறார். தன் வாழ்வு பற்றிய அனைத்து உண்மைகளையும் வாழ்வியலோடு தொடர்புபட்ட சம்பவங்களையும் வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் நடந்ததை நடந்தபடி எழுதியிருப்பார். எஸ்.பொ பல தடைவ சில அத்தியாயங்களை எனக்குப் படித்துக் காட்டியிருக்கிறார், அவருக்கு அவற்றை

எனக்குப் படித்துக் காட்டுவதிலும் அந்த விடயங்களை அளவளாவுவதிலும் அலாதிப்பிரியம். இப்படிச் பேசிக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு தடைவ கூறினார், “வரலாற்றில் வாழ்தலை” படித்துவிட்டு தன் மனைவி (எஸ்.பொவின் மனைவி) மாதக் கணக்கில் தன்னுடன் பேசவில்லை, தனக்கு துரோகம் இழைத்து விட்டேன் என” என்றார்.

அவ்வளவு வெளிப்படையாக அவர் வரலாற்றில் வாழ்ந்திருக்கிறார். வரலாற்றில் வாழ்தலில் சில பகுதிகளே நான் படித்திருக்கிறேன் அவ்வாறு படித்ததில் அவர் கூறியிருந்த சில விடயங்கள் எனக்கு மிகப் பிடித்திருந்தன. அவை...

இலங்கை அரசுப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றேன், அரசியல் அதிகாரங்களுக்கு எதிராகப் போராடினேன். நான் சமரன், தோற்றுப் போனேன், வெற்றியைச் சாதிக்க முடியவில்லை, தோல்வியை அறிக்கையிட ஏன் வெக்கப்பட வேண்டும்?

இன்னொரு இடத்தில்....

அவுஸ்ரேலியா பணியிலிருந்து ஓய்வினை நானாகத்தேடிப் பெற்றேன். அது என் தமிழ் ஊழியத்தைத் தொடர்வதற்கான வாய்ப்பு, இந்த ஊழியத்திலிருந்து நான் ஓய்வு பெறவே கூடாது, அது என் வாழ்கையிலும் மேலானது, அது என் சாவையும் வென்று தொடருதல் வேண்டும்.

உண்மை! சாவையும் வென்று எஸ்.பொ வரலாறாய் எங்களுடனும், என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

*

உகைறிந்த இலக்கியப்

போராளி உறைந்து

விட்டார்

பாரதி, புதுமைப்பித்தனுக்குப் பிறகு தமிழின் மிகச்சிறந்த இலக்கிய ஆளுமையென்று என்னால் எஸ்.பொவை மட்டுமே கருத முடிகிறது. மிகைப் படுத்தப்பட்ட கூற்றாக இதனைச் சிலர் கருதலாம். எஸ்.பொ.வின் எழுத்துகள் அனைத்தையும் வாசித்த ஒரு வாசகன், இத்தகைய ஒரு முடிவிற்கு வருதல் தவிர்க்கவியலாதது. எஸ்.பொ.வை அறிந்த ஈழத்து விமர்சகர்கள் அவருடைய இலக்கியச் சாதனைகளை அறிந்தும் கூட அதை மறுக்கிறார்கள். மு. தளையசிங்கத்திற்குப் பிறகு, எஸ்.பொ.வின் எழுத்துகள் குறித்து கோவை ஞானி, ஜெயமோகன் போன்ற ஒரு சிலர் மட்டுமே பொருட்படுத்தத் தக்கக் கட்டுரைகளை எழுதியிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. 'யாழ் நிலத்துப் பாணன்' என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை எழுதிய ஜெயமோகன் கூட, அவருடைய 'தீ', 'சடங்கு' போன்ற பழைய நாவல்களைச் சிலாகித்துப் பேசுகிறாரேயன்றி, எஸ்.பொ.வின் சுயசரிதைப் படைப்பான 'வரலாற்றில் வாழ்தல்', மற்றும் அண்மைக்கால நாவலான 'மாயினி' போன்ற படைப்புகள் குறித்துப் பேசவில்லை.

கடந்த ஐம்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாக எழுத்துத் துறையில் இயங்கி வரும் எஸ்.பொ.வின் துறையின் இலக்கியச் சாதனை பிரமிப்பைத் தர வல்லது. கவிதை, நாடகம், சிறுகதை,

முனைவர் பா. இரவிக்குமார்
புதுவைப் பல்கலைக்கழகம்

நாவல் மதிப்புப் பணி, மொழிபெயர்ப்பு, விமர்சனம் என்று இலக்கியத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும் ஒரு போராளியாக இயங்கி வந்துள்ளார். எஸ்.பொ. 'வரலாற்றில் வாழ்தல்' நூல் நோபல் பரிசு பெறுவதற்குத் தகுதியான நூல் என்று கோவை ஞானி அண்மையில் 'தீராநதி' இதழில் அளித்துள்ள நேர்காணலில் கூறியுள்ளதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஒரு தனிமனிதனின் வாழ்க்கை வரலாறாக மட்டும் விளங்காமல், அந்நூல் தமிழின் அண்மைக்கால இலக்கிய வரலாறாகவும், அரசியல் வரலாறாகவும் விளங்குகிறது. ஆங்கிலத்திலோ, பிரெஞ்சு மொழியிலோ அந்த நூல் எழுதப்பட்டிருந்தால், இந்நேரம் உலகம் முழுவதும் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கும். பாதகமில்லை. நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, தமிழின் ஆக்கப் பூர்வமான இலக்கியங்களைத் தேடும் ஒரு வாசகன், நிச்சயம் வரலாற்றில் வாழ்தல் எஸ்.பொ.வைக் கொண்டாடுவான்.

எஸ்.பொ.வையும் எஸ்.பொவின் இலக்கிய நோக்கத்தையும் புரிந்துகொள்ள அவருடைய சில வரிகளையாவது மேற்கோள் காட்டுவது அவசியமெனப்படுகிறது.

'உண்மையாக, உண்மை பேசி, உண்மைக்காக உழைத்து, தமிழை நேசித்து, தமிழை இறக்கும்வரை மூச்சாகக் கொண்டு சாவேன். யதார்த்தவாதி வெகுஜன விரோதி என்பது மற்றவர்களுக்கு மட்டுமல்ல... எனக்கும் பொருந்தும்..' (தீதும் நன்றும்... ப.64)

எஸ்.பொ. அடிக்கடி இலக்கிய ஊழியம் என்று பேசுவார். சத்தியம், உண்மை, தர்மம், நேர்மை என்று பேசுவார்.

'என்றைக்கும் நான் என் தனிமனித சாதனை என்று எதையும் சொல்லவில்லை; ஒன்றைத் தவிர, எழுத்தில் நான் ஊன்றிய

சத்தியமும், ஆளுமையும், நேர்மையான பக்தியும் என் தனித்துவத்தை வளையும்..." (தீதும் நன்றும்... ப.66)

எஸ்.பொ. என்கிற இலக்கியவாதியை மட்டுமல்ல... எஸ்.பொ. என்கிற மனிதனையும் புரிந்துகொள்ள மேற்கூறப்பட்ட வரிகள் உதவுகின்றன. தர்மம் என்றும், சத்தியம் என்றும் ஓயாமல் பேசும் எஸ்.பொவிற்கு ஆதர்சம் பாரதிதான். புதுமைப்பித்தன், லா.ச.ரா.வெல்லாம் எஸ்.பொ.வின் உள்ளம் கவர்ந்த எழுத்தாளர்கள். புதுமைப்பித்தன் இன்று உயிருடன் இருந்திருந்தால் எத்தகைய இலக்கியத்தைச் செய்திருப்பாரோ அதைத்தான் எஸ்.பொ. செய்துகொண்டு வருகிறார் என்று தோன்றுகிறது. புதுமைப் பித்தனின் எழுத்துகளை எவ்வாறு ஒரு சட்டகத்திற்குள் கொண்டுவந்து முத்திரை குத்த இயலாதோ, அவ்வாறே எஸ்.பொ.வின் எழுத்துகளையும் சில சட்டகத்திற்குள் கொண்டு வர இயலாது. தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்ட கதைக் கரு. அல்லது குழலுக்கேற்ப தன் மொழி நடையை மாற்றிக்கொண்டு எழுதுவதில் எஸ்.பொ.விற்கு நிகர் எஸ்.பொ.தான். காரணம், அடிப்படையில் எஸ்.பொ. கவிதை ரசனை மிக்கவர். கம்பர், திருத்தக்கதேவர், இளங்கோவடிகள் போன்ற காப்பியக் கர்த்தாக்களை ரசிப்பவர், 'பெருங்காப்பியம் பத்து' என்ற நூலைத் தொகுத்தவர். தமிழ் மொழியின் பாரம்பரியத்தையும், மரபுத் தொடர்ச்சியையும் உணர்ந்தவர். நவீன மொழியைக் கையாள்வதில் வித்தகர்.

எஸ்.பொவை விமர்சனம் செய்யப் புகுவோரில் பலர், 'தீ, சடங்கு' நாவலுடன் நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள். 'இந்திரிய எழுத்தாளர்' என்ற முத்திரை குத்துவதுடன் தங்கள் கடமை முடிந்துவிட்டது என்று ஓய்ந்து விடுகிறார்கள். 'அப்பாவும் மகனும்' என்றும் காவியம் தொடங்கி, 'மாயினி'

நாவல் வரை சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கு எதிராய்ப் போர்க்குரல் எழுப்பிவரும் எஸ்.பொ.வின் எழுத்துக்கள் குறித்துக் கள்ளமௌனம் காப்பதனால் இவர் புகழ் மங்கிவிடும் என்று இவர்கள் கருதுகிறார்களா? மூத்த படைப்பாளிகளுள், சிங்களப் பேரினவாதத்தை மூர்க்கமாக எதிர்போராளி என்று எஸ்.பொ.வைத் தவிர இவர்களால் யாரை அடையாளம் காட்ட இயலும்?

சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கு எதிராகச் சிறுகதைகளையும் எஸ்.பொ. படைத்துள்ளார். 'பலிபீடம்' என்ற சிறுகதை எஸ்.பொ.வின் மிக முக்கியமான படைப்பு. இராஜகிருகத்தில், ஆட்டுக்குட்டியைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தன்னையே பலியிடத் துணிந்த புத்தனின் அறிமுகத்துடன் கதை தொடங்குகிறது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அநுராதபுரத்தில், பௌத்த பிக்குகள் எவ்வாறு இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சில வரிகளின் சொல்லி இன்றைய வரலாற்றில் போக்கைச் சொல்லிவிடுகிறார் எஸ்.பொ. புத்தரின் சிலையின் கீழ் தியானத்தில் அமர்ந்திருந்த பிக்கு, இப்படிப் பேசுகிறார்.

'எல்லாம் ஏற்பாடாகி உள்ளது. கைதிகளுடன் கைதியாக நீங்கள் கலந்து கொள்ளலாம். தமிழ்ப் பயங்கரவாதிகள் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் பகுதிக்குச் செல்லுங்கள். 'நான் தூக்கிலிடப்பட்டாலும், என் விழிகளை ஒரு தமிழனுக்குத் தானம் செய்யுங்கள். அந்த விழிகள் மூலம் தமிழ் ஈழத்தைப் பார்ப்பேன் என்று வீரவசனம் பேசினானே ஒரு பறைத் தமிழன்; அவனுடைய விழிகளைப் பிடுங்கி எறிந்த பிறகே, அவனைக் கொலை செய்யுங்கள். அப்பொழுதுதான் ஆரிய பெளத்த சிங்கள இனத்தின் கௌரவம் காப்பாற்றப்படும். (எஸ்.பொ. கதைகள் பக் 296-297) பிரச்சாரத் தொனியுடன்

எழுதப்பட்டிருந்தாலும், எஸ்.பொவின் 'பலிபீடம்' கதையை அவருடைய ஆகச் சிறந்த படைப்புகளுள் ஒன்றாகக் கருதுகிறேன்,

'ஆண்மை' தொகுப்பிலுள்ள 'மித்தியைப் போன்ற கதையைத் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் நான் படித்ததில்லை. ஒரு தந்தைக்கும் மகனுக்குமான பாசத்தைச் சொல்லும் இத்தகைய படைப்பை உலகச் சிறுகதைகளிலும் காண இயலுமா? தமிழீழ விடுதலைப்போரில் தன்னைப் பலியாக்கிக் கொண்ட, மித்ரவின் கதை அது. 'மித்ர' எஸ்.பொ.வின் உணர்வு; வேதம்; வாழ்க்கை; எஸ்.பொ.விற்கு உயிரை மீட்ட தந்தை, 'மித்தி, 'உன்னிடத்தில் நான் மகனாகப் பிறந்தேனடா' என்ற வரியைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவொரு கவிதையை எஸ்.பொ.வின் எழுத்தில் நான் படித்ததில்லை, 'மித்தி' கதையில் எஸ்.பொ.வின் சுயசரிதம் இருந்தாலும் அந்தக் கதை வாசகனுக்குள் எழுப்பும் பேருணர்வு எல் லோருக்குமானது. உலகம் முழுவதற்கும் பொதுவானது என்பதாலேயே அதனைச் சிறந்த கதையென்று கருதுகிறேன்.

எஸ்.பொ. எப்பொழுதும் ஒரேவிதமான கதைகளை, ஒரே விதமான நடையில் எழுதியதில்லை. 'பசி', 'Adieu' 'தேர்' போன்ற கதைகளெல்லாம் வெவ்வேறு பாணிகளில், வெவ்வேறு மொழிநடைகளில் எழுதப்பட்ட கதைகளாகும். அதேபோல், 'சில நேரத்தில் சில தோழர்கள்' என்ற கதையும், இரண்டு தோழர்களுடைய (தோழர் மார்க்கான், தோழர் V) உயறிக் குறிப்புகள் மூலம் இக்கதை புதுமையான முறையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தேவையின் காரணமாக, இக்கதையிலும் 'Adieu' என்ற கதையிலும் தாராளமாக ஆங்கிலச் சொற்களைக் கலந்துள்ளார் எஸ்.பொ.

எஸ்.பொ. ஓர் உண்மையான

மார்க்ஸியவாதி. மார்க்ஸியத்தை வேதம் என்று ஓயாமல் பேசி வரும் எஸ்.பொ.வைப் போல பிறிதொரு எழுத்தாளரான நான் கண்டதில்லை. ஆனால், வாழ்க்கையின் அடிப்படைகள் அனைத்தையும் மார்க்ஸியம் மட்டுமே போதிக்கிறது என்று பேசி, மார்க்ஸியத்தைக் குழி தோண்டி புதைத்த வரில்லை. வாழ்க்கையையும், இலக்கியத்தையும், நெருக்கமாக உணர்ந்தவர் என்ற காரணத்தால்தான் எஸ்.பொ.வை உண்மையான மார்க்ஸியவாதி என்கிறேன். அவருடைய 'பசி' என்கிற கதை எனக்கு முக்கியமானதாக இருப்பதாகும். இக்கதையில் இடம்பெறும் ஒருவன் (பெயர் குறிக்கப்படவில்லை) வறுமையின் காரணமாகத் தற்கொலை செய்து கொள்கிறான். சொர்க்கத்திற்குச் செல்கிறான். தேவர்களைச் சந்தித்து வரம் வேண்டுகிறான். அதன்படி, பூமிக்கு மறுபடியும் வருகிறான். உறவுகள் யாவும் பொய் என்பது அவனுக்குப் புரிகிறது. பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் சார்பாகப் 'பசி' என்ற ஒன்று என்றென்றும் நிலைக்க வேண்டும் என்று வரம் வேண்டுகிறான். எவ்வளவு கல்நெஞ்சம் இவனுக்கு என்று தேவர்கள் கருதுகின்றனர். மனிதர்களிடத்தில் இவனுக்கு அன்பே இல்லையா? என்று கருதுகின்றனர்.

'அன்பானது மண்ணாவது! பசியென்ற ஒன்று இல்லாவிட்டால் அன்பு எங்கே இருக்கப்போகிறது? பசிதான். அன்பு - உறவு - உரிமை எல்லாவற்றையும் இணைக்கும் அபூர்வக் கயிறு...' (எஸ்.பொ. கதைகள் ப. 270) என்று பேசுகிறான்.

எஸ்.பொ. என்கிற மார்க்ஸியவாதியின் மிகப்பெரும் தனித்தன்மையாக இதைத்தான் நான் கருதுகிறேன். படைப்பு - வாழ்க்கை - சமூகம் - இவற்றுக்கான உறவைப் புரிந்துகொண்ட உன்னதமான எழுத்தாளன், அவர். ❖

ஈழவாணியின் நூல்கள்

தலைப்பு இழந்தவை
(கவிதை நூல்) தகிதா,
விலை : 40/- 2010

மழைநாளும் நிசியும்தாண்டிய
ராத்திரியும் (கவிதை) உயிர்மை
விலை : 65/-, 2012

நாட்டார் பாடல்கள்
(ஆய்வு நூல்), உயிர்மை
விலை : 180/-, 2012

நிர்வாண முக்தி
(சிறுகதை)
மித்ர

விலை : 100/-, 2013

விலக்கப்பட்ட தாள்கள்
(கவிதை)
மித்ர

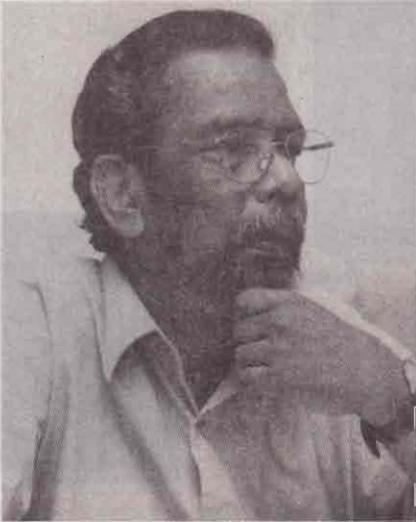
விலை : 100/-, 2013

தொடர்புக்கு :

போன் : 919600131346
e-mail : eezhavani@gmail.com

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர்
மாநாட்டை நடத்துபவர்கள்
கைலாசபதி, சிவத்தம்பியினால்
மூளைச்சலவை செய்யப்பட்டவர்கள்!

எஸ்.பொ. தொர்வித்த காட்டம்

வாதியும் ஈழ ஆர்வலரும், மித்ர பதிப்பகத்தின் நிறுவனருமான எஸ்.பொ. வழங்கிய உரை.

முதலாவதாக சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டை எதிர்ப்பதன் பின்னணி குறித்து கருத்துத் தெரிவிக்கையில், இலங்கையில் தமிழர்கள் தமது வாழ்வாதாரங்களை இழந்து விட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் அங்கு இரண்டாம் தரப் பிரஜைகள் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழர்களுடைய பிரதேசங்கள் சிங்கள மயமாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அவர்களது விவசாய நிலங்கள் பறிக்கப்பட்டுவிட்டன. மன்னார், முல்லைத் தீவு, திருகோணமலை போன்ற தமிழர் பிரதேசங்களில் சீனர்களுக்கு மீன் பிடிக்க அனுமதி வழங்கி அங்குள்ள தமிழ் மக்களை மீன்பிடித் தொழிலில் இருந்தும் அனாதைகளாக்கிவிட்டார்கள்.

இலங்கையின் தலைநகர் கொழும்பில் நடைபெற்ற சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு தொடர்பாக பல்வேறு தரப்புக்களிலிருந்தும் ஏராளமான விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

அந்த வகையில் ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளரும் இலக்கிய

இவ்வளவு தூரம் தமிழர்களது வாழ்வும் வாழ்வாதாரமும் பறிக்கப்பட்ட நிலையில் கிட்டத்தட்ட ஒரு செத்த வீடு நடக்கும் நிலையில் ஒரு திருமண

வீட்டில் முதலிரவுக்கு ஒழுங்கு பண்ணுவது போன்றதொரு விழா தேவையா?

எழுத்தாளர்கள் என்பவர்கள் ஜனநாயக ரீதியாக கருத்துப் பரிவர்த்தனை செய்வதற்கு உரித்துடையவர்கள். அந்தக் கருத்துப் பரிவர்த்தனை நடத்துவதற்கு ஒரு சகஜமான அரசியல் சூழ்நிலை இலங்கையில் இருக்கிறதா?

ஐ.நா. சபை கூட வரக் கூடாதென்று மிலேச்சத்தனமாக இருக்கக்கூடியவர்கள், தங்களுக்கு வெற்றி சாதித்துத் தந்த பொன்சேகாவின் அனைத்துப் பதவிகளையும் உரிமைகளையும் பறிக்கக்கூடிய ஆட்சியாளர்கள் இருக்கக்கூடிய ஒரு நாட்டில் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு நடத்த முடியுமா? இவ்வளவு நெருக்கடிகளுக்கும் மத்தியில் இலங்கையில் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு நடத்த வேண்டி யதன் அவசியம் என்ன?

யாழ்ப்பாணத்தில், கொழும்பில், பேராதனையில், வந்தாறுமலை அல்லது மட்டக்களப்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள தமிழ்த்துறைகள் அனைத்திலும் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி மூலம் பி.எச்.டி. கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர்களும் அல்லது கைலாசபதி, சிவத்தம்பியிடமிருந்து கலாநிதிப் பட்டம் பெற்ற கலாநிதிகளிடமிருந்து பி.எச்.டி. பெற்றவர்களும் தான் இருக்கிறார்கள்.

இவர்கள் அனைவருமே கைலாசபதி சிவத்தம்பியினால் முனைச்சலவை செய்யப் பட்டவர்கள். இவர்கள் தமிழ்த் தேசியத்தில், தமிழ்த் தேசிய நீரோட்டத்தில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளாதவர்கள். அவர்கள்

இப்பொழுதும் சம்பளம் தரக்கூடிய அரசுக்கு விசுவாசமாக உள்ளவர்கள்.

அதற்கு அப்பாற்பட அவர்கள் தங்களை மார்க்சிய வாதிகள் என்று அடையாளப்படுத்திக்கொள்பவர்கள். இன்று சீன ஆதிக்கம் மேலோங்கியுள்ள நிலையில் அதை மார்க்சியமாகப் பார்த்துக்கொண்டு அதனால் அரசாங்கச் சார்பு நிலை எடுத்தவர்கள்.

இந்த சர்வதேச எழுத்தாளர் அமைப்பு எப்பொழுது உருவாக்கப்பட்டது என்பது தொடர்பான தகவல்கள் கூட முழுமையாக இல்லை. முள்ளிவாய்க்கால் அவலம்

நடந்தபோது இந்த சர்வதேச எழுத்தாளர்கள் ஒன்றாகக் கூடி உடனடியாக கூட்டத் தைக் கூட்டி முக்கிய தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி யிருந்தால் அதை நான் பாராட்டியிருப்பேன்.

அதையெல்லாம் விட்டு விட்டு இப்பொழுது மாநாட்டை நடத்தி என்ன வெல்லாம் சாதிக்கப் போகிறீர்கள். எனக்கு இப்பொழுது வயது 78 ஆகின்றது. இப்

பொழுதும் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு அதர்மம் நடக்கும் போது ஒரு படைப்பாளியாக இருந்து அதற்கெதிராக குரல் கொடுக்காவிட்டால் நான் இருந்தென்ன? செத்தென்ன? சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாடு நடத்தக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆண்டுதோறும் நடத்தப்பட வேண்டும்.

புதிய சூழ்நிலையில் நாங்கள் இப்பொழுது புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியம் என்று சொல்வது அர்த்தமற்றதாகி விட்டது. தற்போது தமிழ் ஈழருடைய இலக்கியம் என்று சொல்லக்கூடிய புதிய வடிவத்திற்கும் ஒரு புதிய முயற்சிக்கும் எங்களுடைய

**செத்த வீடு
நடக்கும் நிலையில்
ஒரு திருமண
வீட்டில் முதலிரவுக்கு
ஒழுங்கு பண்ணுவது
போன்றதொரு விழா
தேவையா?**

**முள்ளிவாய்க்கால்
எரிந்துகொண்டிருந்த
பொழுது நான் அறிக்கை
விட்டிருந்தால் ரோம் நகரம்
தீப்பிடித்து எரிந்துகொண்டிருந்த
பொழுது நீரோ மன்னன் பிடில்
வாசித்துக் கொண்டிருந்ததைப்
போன்று இருந்திருக்கும்.**

படைப்பிலக்கியத்தைக் கொண்டு போக வேண்டும்.

அப்படிக்கொண்டு போவதற்கு சர்வதேச மாநாடுகள் தேவை. இந்தச் சர்வதேச மாநாட்டை நீங்கள் கனடா, லண்டன், பிரான்ஸ், சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற ஈழத்தமிழர்கள் பரந்து வாழும் நாடுகளில் நடாத்தியிருக்கலாம்.

இவ்வளவு இடங்கள் இருக்கும்பொழுது ஏன் இன்னமும் பிணவாடைகள் வீசிக் கொண்டிருக்கும் இரத்தக்கறைகள் அகற்றப்படாத ஒரு பூமியிலே நடத்த வேண்டும்? அதுவும் இந்த அவசரத்தில்?"

முள்ளிவாய்க்கால் கொடூரம் அரங் கேறிய பொழுது அறிக்கைகள் விடாமல் மௌனமாக இருந்ததாக பல்வேறு தரப்புக்களில் இருந்தும் விமர்சனங்கள் முன் வைக்கப்படுவதற்கு பதிலளித்த எஸ்.பொ. அந்த நேரம் அவர்கள் அங்கு போராடிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். கடைசி துப்பாக்கிக் குண்டிலை உள்ள ரவையைக் கூட பயன்படுத்தி ஒரு பிடி மண்ணைக் காப்பாற்றப் பார்க்கிறார்கள்.

அந்த நேரத்தில் நான் ஒரு எழுத்தாளன் அறிக்கை மூலம் உங்களுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கிறேன் என்று சொல்வது ஒரு கேவலமா இல்லையா? என்னுடைய எழுத்துப் பெருமைகளைக் காட்டுவதற்கு முள்ளிவாய்க்கால் எரிந்துகொண்டிருந்த பொழுது நான் அறிக்கை விட்டிருந்தால் ரோம் நகரம் தீப்பிடித்து எரிந்துகொண்டிருந்த பொழுது நீரோ மன்னன் பிடில் வாசித்துக் கொண்டிருந்ததைப் போன்று இருந்திருக்கும்.

இவையெல்லாம் தெரியாமல் தான் என்னிடம் கேட்கிறார்கள் முள்ளிவாய்க்கால் எரிந்துகொண்டிருந்தபொழுது என்ன செய்து கொண்டிருந்தார் என்று. அப்பொழுது நான் இறைவனைப் பிரார்த்திக் கொண்டிருந்தேன். எனது உறவுகளைக் காப்பாற்று என்று வேண்டினேன். அந்த நேரத்தில் அதை விட ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் இருந்தது.

பெரிய வளர்ந்த நாடுகள் எல்லாம் சத்தியமே ஜெய தேவா என்று சொல்லக்கூடிய நாடுகள் எல்லாம் அதர்மத்தின் பக்கம் நின்று ராஜபக்சவுக்கு ஆதரவாக இருந்தபொழுது என்னுடைய அறிக்கை என்ன செய்துவிடப் போகின்றது.

அப்படிக்கேட்கிறவர்கள் கூட அதனை ஒரு விவாதத்திற்காக கேட்கிறார்களே ஒழிய ஒருசத்தியத்திற்காக கேட்கவில்லை. அதுதான் உண்மை என்று நான் உணர்கிறேன்.

கடைசியாக சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டை கடுமையாக எதிர்க்கும் பொழுது ஏன் கருணாநிதி நடாத்திய செம்மொழி மாநாட்டை எதிர்க்கவில்லை என்று கேட்டதற்கு பதிலளித்த எஸ்.பொ. அவர்கள் செம்மொழி மாநாட்டை நடாத்தியது யார்? தமிழ்நாட்டு அரசு, நாங்களல்ல.

அடுத்தது செம்மொழி மாநாட்டின் பெறுபேறுகளும் அதன் உள்ளாந்த நோக்கங்களும் முழுமையாக இருந்தது. அதற்கு அடுத்ததாக நான் தமிழ்நாட்டில் ஒரு பயணியாக வந்து இருந்து கொண்டு அதனை எதிர்ப்பது சரியா?

இலக்கியவாதியாக இருந்துகொண்டு நான் எதிர்ப்பதாக இருந்தால் நான் இங்கே ஒரு பயணியாக வந்திருக்கக்கூடாது. சர்வதேச விசா நாகரிகங்களுக்கு உட்பட்டு எழுத்து மற்றும் புத்தக வேலைகள்

செய்வதற்காக இங்கே வந்து விட்டு கருணாநிதிக்கு எதிராக அரசியல் பேசுகிறீர்களா என்றொரு கேள்வி வரும்.

ஆனால் கொழும்பில் நடைபெறுகின்ற சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டை எதிர்ப்பதில் எனக்கு எந்தப் பிரச்சினையுமில்லை. ஏனெனில் நான் அங்கே பிறந்தேன். நான் ஒரு தமிழ்மூழன்.

- நன்றி தமிழ்.C.N.N. இணையத்தளம்.

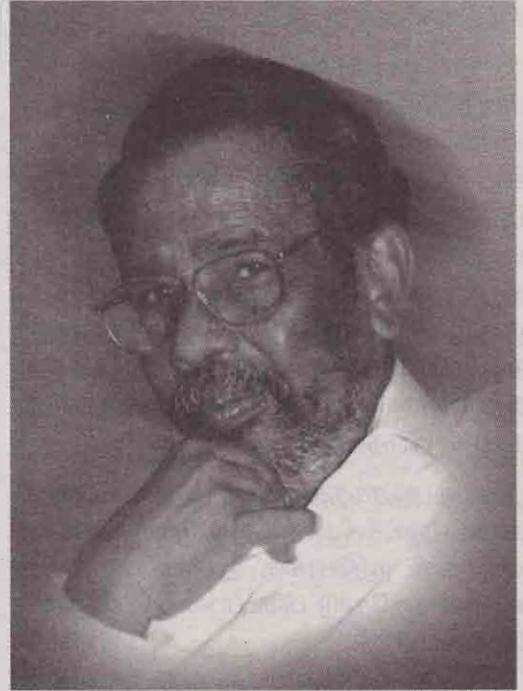
எஸ். பொ. பற்றிய நினைவேந்தல் பகிர்வு

-வளவை வளவன்

26-11-2014 அன்று தமிழ்ப்பல்துறை ஆற்றல் மிக்க இலக்கியச் சிகரங்களில் ஒன்று சரிந்து போனது. ஆம். சர்ச்சைக்குரிய படைப்பாளியும் விமர்சகரும் பல தசாப்த காலங்களாக இலக்கிய உலகில் சஞ்சாரம் செய்த பல்துறை ஆளுமை மிக்க எஸ்.பொ. என்ற உன்னதம் மண்ணில் மறைந்து போனது தமிழ் விரும்பியவர்க்காகவும், தமிழாய் வாழ்பவர்க்காகவும் தமிழோடு தமிழாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அன்பரே!

எஸ்.பொ. என அறிமுகமாகித் தமிழோடு சங்கமித்து தமிழோடு வாழப் போகும் பொன்னா! உன் புகழ் கூறப் பொழுதெல்லாம் போதாது! போதாது!!

அழுது புலம்பும் தமிழ் அன்னையின் விழிநீரை உன் ஆக்கங்கள் அழுகைக் கான காரணங்களாக நியாயப்படுத்திக் கொள்ளும். உன் படைப்புக்களைப் படித்த எந்தத்தமிழ் நெஞ்சமும் மறுக்காது. மறைக்கவும் நினைக்காது. காழ்ப்புணர்வு

உள்ளவர்கள் மட்டுமே எதையும் எடுத்துப் பேசமாட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு நீயே உன்னைப் பேசவைத்தவன். ஆம் “வசன

நடைகை வந்த வல்லாளர் எஸ். பொன்னுத் துரை” என இளம்பிறை எம்.ஏ. ரஹ்மான், மஹாகவியின் குறும்பா நூலில் சில வரலாற்றுப் பதிவுகள் என்ற தலைப்பில் 1965ல் கூறிய செய்தியும், நல்ல படைப் புக்கள் கிடைப்பது குறைவாயுள்ளது என ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர் கவலை வெளியிட்டபோது, “ஒரு கட்டு பீடியும் ஒரு சுருள் வெற்றிலையும் தொந்தரவுகளற்ற ஒரு அறையும் கொடுத்தால், விடியக்குறு நாவலோ, சிறு கதைகளோ உச்சக் கட்டப் படைப்பாகப் பெறலாம். எஸ்.பொ. விடம்” என்று பேராசிரியர் ஒருவர் சொன்ன தும் இப்போது நினைவுக்கு வருகின்றது. அத்தகைய வல்லமை மிக்க ஒரு படைப்பாளி நீ.

தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிச் சிந்தனையாளன் நீ.

பேராசிரியர்களான கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, நுகுமான் போன்ற வல்லமை காலத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் என்ற மகுடத்தின் கீழ் நடைபெற்ற வாதப் பிரதிவாதங்களில் உனது ஆளுமை மறைக்கப்படவோ மட்டந்தட்டவோ முயன்ற சிலரின் வேண்டாத முயற்சிகளுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தாய். உன் விமர்சனங்கள் நக்கீரன் பார்வையாக இருந்ததால் பலரின் நச்சரிப்புக்களுக்கு ஆளான போதிலும் நீ, நீயாக இருந்ததை அறிவோம்.

நபஞ்சகத்தனமான இலக்கியவாதி யாக, இலக்கியவாதிகள் வாழக்கூடாது எனக்கூறி நற்போக்கு இலக்கியம் என்று உன்வாதத்தோடு படைப்புலகை ஆளுகை செய்தவன் நீ.

கொழும்பில் எழுது வினைஞானான ஒருவன் மாத இறுதி லீவில் யாழ்ப்பாணம் வந்து மனைவியின் மாதவிலக்கினால்

படும் துயரை அப்பட்டமாக எழுத்தில் வடித்து பாலியலின் கொடுமையும், முக்கியத்துவத்தையும் அன்று மிகத் துணிச்சலாகவும் துல்லியமாகவும் எழுதி பல சர்ச்சைகளுக்கு முகங்கொடுத்து வென்றாய். இன்று அந்தப் பாலியலையே முதன்மையான பேசுபொருளாக்கி ஆய்வுகள் அரங்குகள் நிறைப்பதைக் காணும் போது அங்கெல்லாம் உன் எள்ளல் (நக்கல்சிரிப்பு) குறுநகை எதிரொலிப்பதைக் காண்கின்றோம். காண்பார்கள். அந்த வகையில் தான் முற்போக்கான சிந்தனைகளையே நற்போக்கென மாற்றி நற்போக்கு இலக்கியம் படைக்கப் புறப்பட்டாய் நீ. அதனையே சாதனை ஆக்கிச் சாதித்து வென்றவனும் நீ தான்.

கட்சி அரசியல் ரீதியான மாக்கிய வாதம் - யதார்த்தவாதம் - கற்பனா வாதம் என்ற அரசியல் சேர்ந்த இலக்கியக் கோட்பாட்டு வாதப் போராட்டங்களில் சிக்கிக் கொண்டதால் உன் தனித்துவம் மழுங்கடிக்கப்பட்டு விடக்கூடாதே என்ற சிந்தனைப் பாங்கு நிறைய இருந்த காரணத்தால் தானே நீமுற்போக்கு அரசியல் வரட்டுத்தன முகாமை விட்டு விட்டு நற்போக்கு முகாமை அமைத்தாய். அப்படியான நிலையினில் தான் நீ கீதைக் கதைகளையும் உருவகங்களாக்கித் தந்து வென்றாய். வரலாற்றில் நிலைக்கவும் வைத்தாய். அதனால் தானே நீ அர்ச்சனனின் கனவுகளுக்கும் வலுக் கொடுத்தாய். வரலாற்றில் நிலைக்கவும் வைத்தாய். தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் பல சிறுகதை மன்னர்கள் இருந்த போதிலும், பல நல்லபடைப்புகளைத் தந்த போதிலும் உனது “தோ” சிறுகதை தானே தமிழ்ச் சிறுகதைகளுள் முதல் சிறு கதைக்கான பரிசிலைப் பெற்று உன்னை வரலாற்றில் நிலைக்கவைத்தது. சிறுகதைகள் பற்றிய

இலக்கியத் தேடல்களில் எப்போதும் உனது தேர் தேராகவே வலம்வருகின்றது. இனியும் வரும்.

வரலாற்றில் வாழ்தல் என்பது ஆழ்ந்தநோக்கில் அதிகமாக அரசியலில் ஈடுபட்ட வர்க்கே கிடைத்துள்ளபேறு. ஆனால் அரசியலுக்கு அப்பால் வெறும் இலக்கியவாதி எனவோ படைப்பாளி என்றோ நோக்கினால் உன்னைப் போல் வரலாற்றில் வாழப்போபவனும், வாழ்வவனும், நீதான் என்பதை, உன் வரலாற்றில் வாழ்தல் நூலே சான்றாக நின்று சாதிக்கும். அத்தனை வல்லமை மிக்க பாத்திரங்களும் அவற்றோடிணைந்த உன் அரும்பணிகளும் யாழ்குடாநாட்டின் பழம் பெரும் வரலாறும் அதனோடு ஒத்து இழையோடிய பல சிக்கல்களும், சிறப்புக்களும், யாரும் எழுதாத அளவிற்கு நீயே படைத்துத் தந்துள்ளாய். யாழ்ப்பாணத்தின் ஒரு பகுதி ஆய்வுகளுக்கான மூலநூலாகக் கூட வரலாற்றில் வாழ்தல் நூலைத்துணிந்து கூறலாம்.

பண்டார்க்குளத்தடி, ஆரியகுளம், சிறாம்பியடிவேள், கன்னாதிட்டிவீதியும் அம்மன் கோவில் குளமும் என்று பின்னல் கோர்வையாக தொடர்ந்து இணைந்தும் பிணைந்தும் சொன்னதும் சொல்ல நினைத்ததும் எல்லாமே நூலில் வரும் பாறு அக்கா பாத்திரம் போல் பல உண்மைகளை உண்மையாகப் பேசுகின்றமை தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

நீ பொதுமேடைகலாகத் தோன்றிய சர்ச்சைக்குரிய சில இலக்கிய மேடைகளில் உன் சொற்சாதுரியத்தால் இடதுகையால் போடவா வலதுகையால் போடவா “பூ” என்று நளிணமாகவும் அர்த்த பூர்வமாகவும் பேசியமை கூட இன்னமும் பசுமையாக நிற்கின்றன. உன் நேரிடையான

பேச்சே சிலருக்குப் பிடிக்காமை ஆனது. இப்படியே உன் படைப்புலகை அறுவடைகள் அனைத்துமே ஆழம்மிக்கதாக பொதியப்பட்டுள்ளமையை அறிய அரியதான அடிப்படைப்புகழை நீ ஆளுமை செய்து மித்ர பதிப்பகத்தினை தமிழ் நாட்டில் (சென்னை) நிறுவி அதன் மூலம் தமிழ்ப்பணி ஆற்றினாய். தமிழுக்கு புதிய வரவான மஹாகவியின் குறும்பாவையும் வெளியிட்டு சாதித்து காலத்தை வென்ற காவியம் ஆகிவிட்டாய்.

உன்படைப்புக்களாக வெளிவந்ததாக அறிந்த படைப்புகள்: சடங்கு, தீ, நனவிடைத்தோய்தல், கீதைக்கதைகள், எஸ்.பொ. வின்சிறுகதைகள், வரலாற்றில் வாழ்தல் அறியக்கிடைத்தவை இவை. இன்னும் வைத்துச்சென்ற படைப்புகள் உள்ளதா? யானறியேன். காலம் பதில் கூறட்டும். எஸ்.பொ. பிறந்தகாலமும் இடமும் 04.06.1932 யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில் உள்ள கொண்டலடி. கல்வி அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி.

பணி: மட்டக்களப்பில் ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் - பின்னர் நைஜீரியாவில் ஆசிரியராகவும் எழுத்துத்துறையில்: சிறுகதை, நாவல், விமர்சனம், மொழிபெயர்ப்பு, நாடகம் என்பன.

இந்திரா பார்த்தசாரதியோடு இணைந்து தொகுத்த நூல் “பனியும் பனையும்” (புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் சார்பான அடையாள நூல்)

விருது: கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தினரால் 2010ம் ஆண்டிற்கான வாழ்நாள் இயல்விருது வழங்கப்பட்டது.

பிசிராந்தையார் போல் உன் நினைவினைப் பகிரும் *

எஸ்.பொ.வின் நூல் வெளியீட்டுப் பணிகள்

-கோவை ஞானி-

உலகளாவ தோன்ற வேண்டும் என்ற கனவுடனும், வெறும் முழக்கத்துடனும் அமைந்து விடாமல், அக்கனவு மெய்ப்படும் வண்ணம் தன்னால் இயன்ற அனைத்து முயற்சிகளையும் தனிமனித இயக்கமாக நின்று மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறார். உலகளாவிய தமிழ் இலக்கியம் உருவாக வேண்டுமாயின் உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்களையும் தமிழ் படைப்பாளர்களையும் வேற்று மொழி சார்ந்த படைப்பாளர்களையும் ஒருவருக்கொருவர் புரிந்துணர்வு அடிப்படையால் ஒன்றிணைக்க வேண்டும்.

இன்றைய அரசியல் சமுதாயம் வணிகச் சூழலில் தமிழரும் தமிழ்ப் படைப்பாளரும் மட்டுமல்லாது கனடா, அஸ்திரேலியா, ஜெர்மன் வாழ் படைப்பாளரும், ஈழப் படைப்பாளரும் மணிமேகலைப் பதிப்பகம் போன்ற மலிவான இலக்கிய வணிகரை நாடும் போக்கு நாளடைவில் மாறும் என்று நம்புகின்றார். பதிப்புத்துறை தமிழை வாழ வைக்கும் நோக்கின்றி மோசடிகள் மூலம் இலக்கிய வணிகத்தில் ஈடுபட்டுள்ள நிலை உள்ளது. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தமிழகப் படைப்பாளரை விடவும் இலக்கிய நேர்மையுடன், உயிர்த்துடிப்புடன் செயலாற்றும் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளதால் சிறந்த படைப்புகள் மலர்ந்துள்ளன.

அயல்நாட்டில் வெளியிடப்பெற்ற இதழ்களும் நூல்களும் இந்தியாவில் இறக்குமதி செய்வதற்கான தடைச்சட்டம் இருப்பதனால் வெகு சிலரைத்தவிர ஈழத்தமிழ் படைப்பாளர் தமிழகத்தில் அறிமுகமாகாமலே உள்ளனர் பல குறைபாடுகள் இருப்பினும் ஈராயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழ் பேணப்

பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருவது தமிழகத்தில் தான். தமிழ்ப்படைப்பாளர் எங்ஙனம் இருப்பினும் தமிழகத்தில் ஊர்ப்புற மக்கள் தமிழோடு வாழ்ந்து தமிழை உயிர்க்காற்றாகக் கொண்டு உள்ளனர். ஈழத்தமிழரின் இலக்கியங்கள் இவர்களைச் சென்றடைந்து பரவலாகி இவர்களின் அறிந்தோற்பைப் பெற வேண்டி உள்ளது. தமிழை மாய்க்கும் கூறுகள் பல இருப்பினும், தமிழை இன்றும் நெடுங்காலத்திற்கு வாழ வைக்கும் ஆற்றல் தமிழகத்துக்கு உண்டு. ஊர்ப்புற மக்கள் விடும் வரை தமிழுக்கு அழிவில்லை.

இத்தகைய தெளிவில் தமிழகத்தின் தலைநகராகிய சென்னையில் மித்ர பதிப்பகத்தைத் தொடங்கி பதினைந்து ஆண்டுகளில் இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். உள்ளடக்கம் மட்டுமின்றி புற அமைப்பிலும், வடிவத்திலும், கட்டமைப்பிலும் அவற்றின் தரத்தைப் பிற மொழி நூல்களுக்கு இணையாக உயர்த்தியுள்ளார்.

தமிழக ஈழநாட்டுப் படைப்பாளர்களின் 12 நூல்களை “இலக்கியம் 2004” என்ற விழாவில் ஒரே சமயத்தில் வெளியிட்டுப் புதுமை படைத்துள்ளார். மித்ரவின் 7 நூல்கள் ஒரே மேடையில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளமையும் அரிய செயலே. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தம்முடைய இருத்தலை மட்டும் புலனாக்கும் படைப்புகளில் அயல்நாட்டவரின் அறிந்தோற்பைப் பெறும் முயற்சிகள் அவரவரர் நாட்டுப் படைப்பாளருடன் இணைந்து செயல்பட வேண்டும் என்ற கருத்தில் பல நாட்டுப் படைப்பாளிகளுடன் நடப்புறவு கொண்டு, அவர்களின் எழுத்துக்களைக் கூர்ந்து படித்து வருகின்றார். இதுவரை தமிழ்நாடு அறிமுக

மாகாது இருந்த மிகச்சிறந்த மூன்றாம் உலகத்தவரின் படைப்புகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளமை மிகவும் போற்று தற்குரியது. ஏனைய மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மொழிபெயர்ப்புப் பணியை மட்டும் மேற் கொண்டிருக்க எஸ்.பொ. புனைகதை, நாடகம், வரலாறு, பதிப்பு எனப் பல்வகையிலும் சிறந்து விளங்குவது வியப்பிற்குரிய ஒன்று.

வெளிநாட்டுப் படைப்பாளர்களுக்கு மாண தொம்பை வலுப்படுத்திக் கொள்ளும் வண்ணம் அந்நாடுகளில் நடைபெறும் இலக்கிய விழாக்களில் பெரும்பங்கு கொண்டு தமிழுக்கு உலகளாவிய மதிப்பைத் தேடித் தருகின்றார். இலக்கிய உலகில் குழாயடிச் சண்டைகளை எதிர்கொண்ட போதும், தொடர்ந்து அவற்றில் ஈடுபட்டு வெற்றி பெற முனையாமல், மனிதச் சங்கிலிப் பிணைப்புடன் இலக்கிய உச்சியை நோக்கிச் சென்று கொண்டுள்ளார். எழுத்தாளர்களின் உலகம் இருவழிப் பாதையாக இருப்பதே பெறவும், கொடுக்கவுமான தேவையை விரிந்த அளவில், பரந்துப்பட பார்வையும் நிறைவேற்ற இயலும். உலகச் சிந்தனைகளில், தமிழ்ச் சிந்தனைகள் முதலிடம் பெற்றுள்ளமையும், மூலவேராக இருந்து உள்ளமையும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வழி புலனாக்கப் பட்டுள்ளன.

இத்தனை முயற்சிகளுமே அவர் கடந்து வந்த பாதை மலர்ப்பாதை அன்று. சொல் லெண்ணாத இழப்புகளும், துன்பங்களும், பல பொருள் இழப்பை விட மனிதர்களிடம் நம்பிக்கை இழப்பு இதயத்தை வீழ்த்திவிடும் வலிமை.

வாழும் நாடுகளில் பொருள் வளம் பெற்றிருந்த போதும், இழந்ததற்கு அரிய பலவற்றை இழந்துள்ளமையில் அவற்றை மீட்க வேண்டும் என்ற உயிர்ப்புடன் இயங்குவது இயல்பு. புலம்பெயர் தமிழர்களின் தமிழ்ப்பற்று மிகுதியும் வலிமையும்

கொண்டதால் அவை ஈழ இலக்கியத்திற்குப் பெரு வளம் சேர்க்கும்.

இத்தகு சூழலில் அவர்கள், தாம் வாழும் நாடுகளில் சமுதாய அறிந்தேற்பைப் பெறும் நோக்குடன் இவ்வுலகில் சிந்தனை யுடன், தமது இலக்கிய ஊழியம் அமைந்துள்ளது போன்று பிறரும் செயலாற்ற வேண்டும் என அறிவுறுத்துகின்றார். இலங்கை ஈழத்தில் வாழும் தமிழர்கள். புதிய மரபும், புதிய பார்வையும் கொண்ட வழிநடத்தல், முன் மாதிரிகள் இல்லாமையில், மயக்கமும் குழப்பமும் நிறைந்திருக்கும் நிலையில் புலம்பெயர் தமிழர்களின் இலக்கிய நோக்கு தெளிவானதாகவும், வலுவானதாகவும் அமைந்துள்ளது என்ற வகையில் நாளைய தமிழுக்கு வளம் சேர்ப்பதாக உள்ளன.

புலம்பெயர் தமிழர் தாய்நாட்டு ஏக்கத்திலும், வாழும் நாட்டுப் பண்பாட்டிலும் கரைந்து விடாமல் பல நாட்டுக் கலைஞர் களுடனும் நட்புறவைப் பேணி வருதல் வேண்டும் இவ்வாறு உறவுகளை வளர்த்துக் கொண்டதால், மேலும் மேலும் அறிவளர்ச்சியும் விரிந்தபட்டறிவும் பெறுவதுடன் முதிர்ச்சியும், பண்படலும் பெற முடிந்துள்ளது. இவ்வாறான சமுதாயச்சூழல் இடையிடின்றித் தொடருமானால் உலகளாவிய தமிழ் இலக்கியம் எனும் கொள்கை பயிலப்படும் நிலை தானே உருவாகும் இந்த நிலை மலரும்போது தான் இல்லாவிடினும், இந்த மலர்ச்சிக்குத் தன்னுடைய பங்களிப்பும் வேரில் பாய்ச்சிய நீராகும் எனும் எஸ்.பொ. வின் கூற்று மிகையன்று.

புலம்பெயர் தமிழர்கள் மண்ணையும், விண்ணையும் அளந்த பழம் பெருமைகளை மட்டும் பேசாது. தம் ஆக்கம் சார்ந்த படைப்புகளைத் தமிழ்நாட்டுக் கலை ஆர்வலரிடையே கொண்டு சென்று அறிமுகப் படுத்த முனைய வேண்டும். தமிழ்நாட்டின் அரசியல், சமுதாய, வணிகச்சூழலில் தேங்கிக் கிடக்கும் நிலையிலிருந்து தமிழ்ப்படைப்பு

களை போலெழுந்து தமிழ்ப் படைப்பு ஓர்மங்களுக்குப் பதில் 'சுருதி' சேர்க்கும். காலப்போக்கில் 'அந்த சுயம்புவான' தமிழ் உணர்வுகள் வெற்றிகளைப் பெற்றெடுக்கும் என்ற எஸ்.பொ.வின் கனவு நனவாக வேண்டும். ஈழத் தமிழரின் நிலை முன்னை விடவும் அவரிடம் சூழ்ந்து நிற்கும் நிலையில் புலம்பெயர் தமிழரின் படைப்புகள் மேலும் வலிமை பெறும் வாய்ப்புண்டு. இன்று தமிழ்நாட்டில் ஈழப்படைப்பாளியின் நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்கு நூற்றுக்கணக்கான எழுத்தாளர்கள் சூழமம் மாற்றத்தில் எஸ்.பொ.வின் பங்களிப்பு மிகவும் பெரிதினும் பெரிது.

தன்னல முனைப்பில் தன்னை மறந்திருந்த தமிழர்களைச் சிங்களன் மிதித்து உணர்ந்தான். பொறுக்க இயலாத தமிழன் வேறு வேறு நாடுகளில் அடைக்கலம் புகுந்தபோது இங்கு கிடைக்கும் பொருளியல் வசதிகளில் செருக்குற்றும் புதிய நியாயங்கள் பேசிப் பிறந்த மண்ணுக்கு வஞ்சனை செய்தல் தவறு. இலங்கையில் தமிழ்ப் பகுதியில் பிறந்த எஸ்.பொ. கதை அடையாளம் தன் வழியிலிருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையில் பற்றுறுதியுடன் இருந்தார். தமக்கு வாழ்வும் வளமும் தந்த இலக்கிய ஊழியத்தின் வழி தமிழ் மயமான இருத்தலை வெளிப்படுத்துவதாகத் தமிழுணர்வை வெளிப்படுத்தும் எஸ்.பொ. தமிழினத்தின் வாழ்வும் வீழ்ச்சியுமான வரலாற்றுச் சான்றாகின்றார். அவருடைய இலக்கிய ஊழியங்கள் தமிழை நாளைய உலகின் பாதையைக் காட்டின நிற்பன.

உடைப்பது புண் ஆகினும் குருதிக் கசிவு நிற்பதில்லை. பெரும் நம்பிக்கையுடனும், எதிர்பார்ப்புடனும் தொடங்கப்பட்ட முயற்சி மனிதர் சிலரின் கீழ் பண்புகளிலும் தம்முணர்வு அற்ற போக்காலும் பாதியில் நின்றுவிட்டது. உலக எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து வெளியிடும் சீரிய நோக்கத்தில் ஆஸ்திரேலியாவில் தொடங்கி கனடா,

ஐரோப்பா, ஆஸ்திரேலியா, வாழ் தமிழ்ப் படைப்பாளர்களின் கதைகளைத் தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர் இந்திராபார்த்தசாரதியுடன் இணைந்து "பனியும் பனையும்" என்ற பெயரில் வெளியிட்டுள்ளார். தொடர்ந்து இத்தகு முயற்சிக்கு ஆக்கத்தோடு வரவேற்பு இல்லாமையால் தொகுப்பு முயற்சி தொடரவில்லை. "பவர்" அமைப்பிலும் உண்மையான உழைப்பும், நேர்மையான நோக்கமும் கொண்டு செயல்படுபவர் இல்லாமையால், அதிலிருந்தும் எஸ்.பொ. விலகிக் கொண்டார். தன்னுடைய உயர்ந்த நோக்கத்தைக் கொச்சைப்படுத்தியதால் ஆஸ்திரேலியாவில் நூல் வெளியீட்டைத் தவிர்த்து விட்ட எஸ்.பொ. சென்னையில் உள்ள மித்ர பதிப்பகப் பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

எஸ்.பொவின் நம்பிக்கைகள் :

தமிழ்த்தேசிய உணர்வுடன் வீறு கொண்டு விளங்கிய விடுதலைப் போராட்டம் வல்லரசுகளின் வல்லாண்மையில் ஒடுக்கப் பட்டு விட்ட நிலையில் அதற்கு முன்னைய சூழலில் எஸ்.பொ. தெரிவிக்கும் நம்பிக்கைகள் நம் கண்ணில் நீரைப் பெருக்கி உள்ளம் கரைய வைக்கின்றன. போர்க்கால இலக்கியங்கள் வலிமை மிக்க படைப்புகளாக மலர்ந்து "கந்தக நொடியில் இலக்கியம் செழித்து வளருமோ" என வினவியோருக்குத்தக்க எதிர்வினை தரும் என்று உறுதிபடக் கூறுகின்றார். அத்தகைய காலம் எப்போது என்பதே எதிர்பார்ப்பு. அது ஒருபுறமிருக்க, புலம்பெயர்ந்து வாழும் படைப்பாளர். தம்முடைய மண்ணில் மக்கள் மொழியில் புதிய இலக்கியங்களைப் படைப்பர். அவற்றை நூற்றுக்களாகப் பாதுகாத்து. போர் அற்ற ஈழத்தில் பதியம் வைக்கும் போது, தமிழ் இலக்கிய மரபின் தொடர்ச்சியைப் பேணிச் சார்ந்த பெருமையைப் பெறுவர். *

சினிமா... ஈழம் சினிமா

கேமரா கலிஞர்

எம்.எ.கபூர்

—மர்னா

கேமராவினால் கவிதை எழுதுபவன் தான் திரைப்பட ஒளிப்பதிவாளன். திரைப்படங்கள் என்ற 200க்கு மேற்பட்ட கவிதைகள் எழுதிய இலங்கை கவிஞர் ஒருவர் அண்மையில் காலமானார். அவர்தான் பல சிங்கள – தமிழ்ப் படங்களுக்கு ஒளிப்பதிவாளராகவும் சில முக்கிய படங்களை இயக்கிய வருமாகிய “எம். ஏ. கபூர் மொஹிதீன் அப்துல் காதர்” என்ற முழுப் பெயரைக் கொண்ட “எம். ஏ. கபூர்.” அவர் தனது 78வது வயதில் 17-03-2014இல் தன் வாழ்விடமான திஹாரியில் காலமானார்.

1936 ஆம் ஆண்டு மன்னாரில் பிறந்த முகைதீன் அப்துல் கபூருக்கு சிறுவயது முதலே சினிமா மீது ஆர்வம். இளைஞன் எம். ஏ. கபூரை சிலோன் ஸ்டூடியோ வரவேற்றது. அவரது ஆர்வம் திரைப்படக் கமரா மீது குவிந்தது. அவரது

திறமை காரணமாக வெகு விரைவில் பிரதான ஒளிப்பதிவாளராக உயர்ந்தார்.

200க்கும் மேற்பட்ட சிங்களப் படங்களை ஒளிப்பதிவு செய்தவர். பல சிங்களப் படங்களையும் இயக்கியவர். ‘சிராணி’, ‘சாகாதிலின’ போன்ற சிங்களப் படங்கள் அவர் இயக்கியவற்றில் சிறந்தனவாகும். இப்படங்கள் எல்லாம் பொருளாராத ரீதியில் பெரு வெற்றி பெற்றவை.

இலங்கையில் திரைப்படத் தயாரிப்புகள் குறைந்த போது கபூர் தொலைக்காட்சித் துறைக்குள் பிரவேசித்தார். பல தொலைக்காட்சி நாடகங்களுக்கு ஒளிப்பதிவாளராகக் கடமையாற்றினார். அவர் கடைசியாக பத்ம சிறி கொடிகார இயக்கிய “கோறளே மஹாத்தயா” என்ற தொலைக்காட்சி நாடகத்துக்கு ஒளிப்பதிவாளராகக் கடமையாற்றினார். “வெலிக் அத்தா அலுத்

மன்னாரில்
பிறந்த எம்.எ.கபூர்
200 மேற்பட்ட
சிங்களப்
படங்களை
இயக்கியவர்
“சிராணி”
சாகாதிலின”
இவர் இயக்கிய
பிரபலமான
படங்கள்

இறக்” (வெட்ட வெளியில் ஒரு புதுக்கோடு) என்பது ரூபவாஹினி தயாரித்த சிங்கள நாடகமாகும். சிங்களவரும் தமிழரும் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்த மீனவக் கிராம மொன்றில் இன முரண்பாடு தோன்றுகிறது. தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தில் இறங்குகிறார்கள். அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளைக் கூறுவதுதான் கதை. இந்நாடகத்தை கபூர் சிறந்த முறையில் ஒளிப்பதிவு செய்து பாராட்டினைப் பொற்றார்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இலங்கை தமிழ்த் திரைப்படங்களின் வளர்ச்சிக்கு இவர் வழங்கிய சேவை அளப்பரியது. இலங்கையில் உருவான பல தமிழ்த் திரைப்படங்களுக்கு இவரே ஒளிப்பதிவு செய்திருக்கிறார்.

ஆரம்ப கால திரைப்படங்களான “கடமையின் எல்லை (1966),” “மஞ்சள் குங்குமம் (1970),” நிர்மலா (1968), “டெக்ஸி டரைவர் (1967)” போன்ற படங்களுக்கு இவரே ஒளிப்பதிவு செய்தார். பின்னாளில் வந்த தெய்வம் தந்த வீடு (1978), நெஞ்சுக்கு நீதி (1980), இரத்தத்தின் இரத்தமே (1981), ஒரே நாளில், தென்றலும் புயலும் (1978) போன்ற படங்களின் ஒளிப்பதிவாளரும் இவரே.

இலங்கையின் முதலாவது தமிழ்ச் சரித்திரப்படம் “கடமையின் எல்லை” என்ற படமாகும். 1966ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இத்திரைப்படமே எம். ஏ. கபூர் ஒளிப்பதிவு செய்த முதலாவது படமாகும். அப்படத்தின் ஒளிப்பதிவை அப்பொழுது பலரும் பாராட்டினர். இலங்கையின் முதலாவது அகலத்திரை (சினிமாஸ் கோப்) தமிழ்ப்படம் தெய்வம் தந்த வீடு 1978 இல் திரைக்கு

வந்தது. இதற்கு ஒளிப்பதிவு செய்தவரும் எம். ஏ. கபூரே.

தென்னிந்திய நட்சத்திரங்கள் பலர் நடித்து இலங்கையில் உருவான வர்ணப்படம் “இரத்தத்தின் இரத்தமே” ஆகும். இப்படத்துக்கு கபூரே ஒளிப்பதிவு செய்து பாராட்டுப் பொற்றார். நீண்ட நாட்களின் பின் வெளிவந்த வர்ணப்படமான “ஒரே நாளில்” என்ற படத்துக்கும் ஒளிப்பதிவு செய்தவர் கபூரே.

இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படம் ஒன்றையும் இவர் இயக்கியிருக்கிறார். “தென்றலும் புயலும்” என்ற அந்தப் படம். இலங்கையில் அதிக நாட்கள் ஓடியது.

எம்.ஏ.கபூர் அமைதியான குணமுடையவர். தான் எடுத்த பொறுப்பை நிறைவேற்றும் வரை ஓயமாட்டார். சக கலைஞர் களுடன் அன்பாகப் பழகுவார். எந்நேரமும் சிரித்த முகத்துடன் இருப்பார். அதனால்தான் அவரிடம் வேலை வாங்கிவிட்டு சம்பளம் கொடுக்காமலே பலர் ஏமாற்றியிருக்கிறார்கள். ஒளிப்பதிவாளர் எம். ஏ. கபூருக்கு சினிமாவில் கடமையாற்றிய மைக்காக பல விருதுகள் கிடைத்துள்ளன. முஸ்லிம் கலாசார அமைச்சு அவருக்கு முஸ்வர் மும்தாஜ் என்ற பட்டத்தை வழங்கி கௌரவித்தது. 1973 ஆம் ஆண்டு தீப்பசிக்கா விருது வழங்கப் பட்டது. திரைப்படக் கூட்டுத்

தாபனம் வழங்கும் சிறந்த ஒளிப்பதிவாளருக்கான விருது 1989 ஆம் ஆண்டு கிடைத்த சண்டியாகெத் சண்டியா என்ற படத்துக்காகவே அந்தப்பரிசு வழங்கப் பட்டது. சரசுவிய சினிமாப் பத்திரிகை வழங்கும் பரிசை மூன்று முறை பெற்றிருக்கிறார். ❖

**ஆரம்ப கால
திரைப்படங்களான
“கடமையின் எல்லை
(1966),” “மஞ்சள்
குங்குமம் (1970),”
நிர்மலா (1968),
“டெக்ஸி டரைவர்
(1967)” போன்ற
படங்களுக்கு
இவரே ஒளிப்பதிவு
செய்தார்.**

ஆரம்ப காலத்தில் இலங்கை தமிழ்ப் படங்கள் முழுமையான தமிழ்ப் படைப்புருவாக்கம் செய்யப்பட்டவையாக இருக்கவில்லை. அவை சிங்கள மொழியிலிருந்து டப் செய்யப்பட்டவையாகவும், முழுநீளப் படங்களாகவும், கூட்டுத் தயாரிப்புப் படங்களாகவும் அமைந்திருந்தன.

கூட்டுத் தயாரிப்பு படங்களில் அன்று சிங்களக் கலைஞர்களும் தென்னிந்தியா சென்று நடத்தும் வந்துள்ளனர்.

இன்றைக்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இலங்கைத் தமிழ் நடிகை ஒருவர் தென்னிந்தியத் தமிழ் படத்தில் நடத்துக் கொடிகட்டி யிருக்கின்றார் என்றால் மிகப் பெரிய வியப்பு எல்லோர் மனதிலும் எழத்தான் செய்யும். இத்தகைய வியப்பு மிக்க நடிகையாக மினிர் பவர் யாழ்ப்பாணம் இணுவிலைச் சேர்ந்த தவமணி தேவி.

இவரது தந்தை கதிரேசு சுப்பிரமணியம் கொழும்பில் நீதிபதியாக கடமையாற்றியவர். மாமனார் பாலசிங்கதுரை பிரபலமான அரசியல்வாதி. தவமணி ஐந்து ஆண்பிள்ளைகளின் பின் பிறந்த ஒரே ஒரு பெண் பிள்ளை.

கர்நாடக சங்கீதம், நடனம் ஆகிய வற்றில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டவராக விளங்கியதுடன் அவற்றை முறைப்படி பயின்றும் உள்ளார். பதின்மூன்று வயதில் இந்தியா வந்த இவர் பதினைந்து வயதில் திரைப்படத் துறையில் நுழைந்தார். நடனக் கலை, இசைக் கலையில் அநுபவம் இருப்பதனால் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் பாடி நடக்கும் வாய்ப்பையும் பெற்றார். இலங்கை வானொலியில் பாடிப் புகழ் பெற்றமையினால் “இலங்கைக் குயில்”

கே. தவமணிதேவி

என்றும் “சிங்களத்துக்குயில்” என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.

இவர் ஓர் கவர்ச்சிக் கன்னியாகவே ஆரம்பத்தில் அறிமுகமாகியுள்ளார். குறிப்பாக 1930களில் ஆங்கிலேயரிடமிருந்து இலங்கை, இந்தியா, சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பே தமிழ்த் திரையுலகில் கவர்ச்சி நாயகியாக வலம் வந்து அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

தமிழ்த் திரையுலகில் முதன் முதலில் கவர்ச்சியை அறிமுகப்படுத்திய தவமணி தேவியின் பின்னரே ரி.ஆர். ராஜகுமாரி, மாதூரிதேவி, அஞ்சலிதேவி ஆகியோர் திரையுலகில் ஒளி வீசியுள்ளனர்.

உடுத்தியிருக்கும் பாவாடை நிலத்தைக் கூட்ட மண்பார்பார்த்துப் பெண்கள் நடந்த காலத்திலேயே, அதுவும் பிராமண குலத்தில்

இருந்து காற்சட்டை (ஜீன்ஸ்)யுடன் துணிச்சலாக நடித்த பெண் என்ற பாராட்டை பெற்றார் தவமணி அழகான குரலும், கவர்ந்து கொள்ளும் தோற்றமும், பழகும் விதமும், கதையாடல் தன்மையும், தவமணிக்கு திரையுலகில் மேலும் மேலும் வரவேற்பை கொடுத்தது. இவரது முதல் படம் சதிஅகல்யா மாடர்ன் தியட்டர் தயாரிப்பில் வெளியான இப்படத்தில் அகலிகை வேடத்தில் கதாநாயகியாக அறிமுகமானார். சதிஅகல்யா, வனமோகினி ஆகிய படங்களில் பெரும் வெற்றியையும் வரவேற்பையும் பெற்ற தவமணி, 1941ல் நடித்து வெளியானது வேடாவதி (சீதா ஜனனம்) இதே படத்தில் இந்திரஜீத்தாக எம்.ஜி.ஆர் சிறுவேடம் ஏற்று நடித்துள்ளார்.

வனமோகினியில் கவர்ச்சி உடையுடன் காட்டு ராணியாக நடித்து பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியதுடன் பட ஒப்பந்தங்களையும் அள்ளிக் கொண்டார்.

வித்யாபதி என்ற திரைப்படத்தில் தவமணியின் மேற்கத்தைய பாணியிலான நடனங்களும், பாடல்களும் இடம் பெற்று உள்ளன. அடுத்து புகழையும் வெற்றியையும் 1948ல் கொடுத்த திரைப்படம் ராஜகுமாரி. இப்படத்தில் முதன் முதலாக எம்.ஜி.ஆர். கதாநாயகனாக நடிக்கத் தொடங்கியனூடாகவே எம்.ஜி.ஆர் புகழ் உச்சிக்கு போனது.

இவ்வாறு இன்றுவரை உலகலாவிய ரீதியில் பேசப்படும் ஓர் நாட்டின் தலைமை களுடன் கலைப்பணி புரிந்த புகழையும் ஓர் ஈழக் கலைஞரான தவமணி என்ற பெண் கலைஞர் பிரகாசிப்பது வியப்புமிக்கதே.

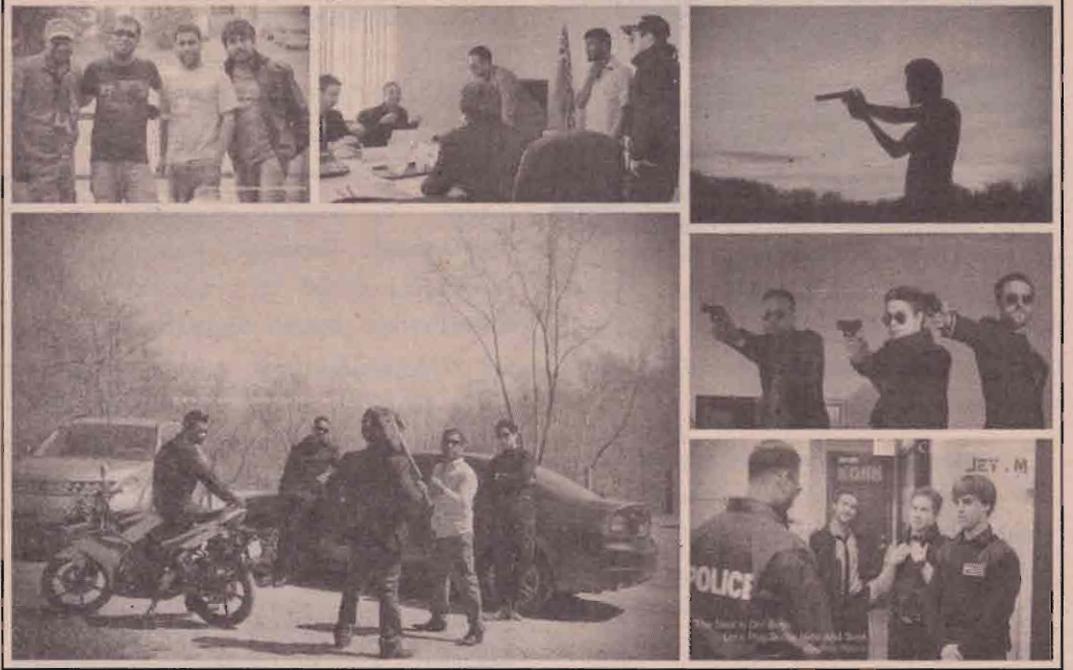
பெற்றோரின் சம்மதத்துடன் சினிமா துறையில் தன்னை ஈடுபடத்திக் கொண்ட இவர் பெற்றோர் இறப்பின் பின், இலங்கை

போக முடியாமல் தவித்தார். இராமேஸ்வரம் கோடிலிங்க சாஸ்திரியை காதலித்து 1962ல் திருமணம் செய்து இராமேஸ்வரத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். திருமணத்துடன் சினிமா துறையில் இருந்து விடுபட்ட தவமணி ஆன்மீக துறையில் தன்னை ஈடுபடுத்தி ஆத்ம திருப்தி கண்டார்.

தனது 76வது வயதில் (10.02.2001ல்) இராமேஸ்வரத்தில் காலமானார். இவர்தன் இறுதிவரை திரையுலகில் தன்னுடைய பெயரை மாற்றம் செய்யாமலே நடித்து வந்துள்ளார். இத்தனை நவீன தொடர்பாடல்கள், சமூக முன்னேற்றங்கள் என புடம்போடப்பட்டு வரும் இக்கால வரலாற்றில் இன்னும் தான் சுயமாக பெண்கள் ஒரு துறையில் குறிப்பாக சினிமா, நாடகம் போன்ற துறைகளில் சுய முகங்களை காட்டி நடிக்க முடியவில்லை. ஆயினும், அன்று இவ்வளவு மனப் பக்குவமும் வலிமையும் கொண்டு நாடு கடந்து தன் கலைத்துவத்தை உலகிற்கு வெளிக்காட்டி சென்ற தவமணி பெண் என்ற வகையில் பெண்கள் பெருமிதம் கொள்ள வேண்டும். ❖

கனடாவிலிருந்த இயக்குனர்... ஜெனா கே. சிவா

தொகுப்பு நடிகை. யோகா. பத்மன்

“உங்கள் ரசனையை நாங்கள் புரிந்து கொண்டு, உங்களுக்கு ஏற்றமாதிரி யான படங்கள் ஈழ சினிமாவில் இருந்து வர வேண்டும் என்றால் நீங்கள் கண்டிப்பாக திரையரங்கு வந்து படம் பார்க்க வேண்டும். அப்போது தான் உங்களுடைய எதிர்பார்ப்பை எங்களால் அறிந்து கொள்ளவும், அதற்கேற்ப படைப்புக்களை நாங்கள் கொடுக்கவும், எங்களது திறமைகளை வெளிப்படுத்தவும் முடியும்” எனக் கூறும் ஜெனா. கே. சிவா ஈழத்தில் வவுனியா மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இளம் இயக்குநர்.

சகாராப்பூக்கள் மற்றும் கோன் என்ற முழுநீளத் திரைப்படத்தை தயாரித்து, கனடாவில் ஈழச் சினிமாத் துறைக்கு புகழ் சேர்த்துள்ளார். கனடாவில் ஈழக் கலைஞர்கள் கலைத்துறையில் 2 தசாப்த காலங்களாக ஈடுபட்டு வரும் வேளையில் 1992

தொடங்கி 2014வரை 44 முழு நீளத்திரைப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதில் இறுதியாக இவ்வருடம் வெளியான படமாக ‘கோன்’ சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. ஈழத்தில் தமிழ் சினிமா இல்லை என்றும், தென்னிந்திய சினிமாக்களே ஈழத்திற்கு இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன என்ற ஆதங்கங்கள் பல திரைக் கலைஞர்களிடம், படைப்பாளிகளிடம் ஆழமாகப் புதைந்து போயுள்ளது. இத்தகைய இடைவெளிகளை நிரப்பும் முயற்சியில் அண்மைக் காலமாக 2009ன் பின் ஈழத்தில் பல இளம் குறும்பட இயக்குநர்களும், குறும்படங்களும் வளர்ச்சியடைய தொடங்கியுள்ளது. இத்தகைய வளர்ச்சியில் இன்று தொழில் நுட்ப ஊடகங்களின் பயன்பாடு மிக உன்னதமானது. தரம் வாய்ந்த கையடக்க அலைபேசிகளுடாக குறும்படங்களை தயாரிக்கக் கூடிய வகையில்

இயங்கத் தொடங்கியுள்ளனர். அவ்வாறு ஒரு புறம் இருக்க கனடா, லண்டன், இந்தியா, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் ஈழத்தவரின் சினிமா முயற்சிகளும் ஆங்காங்கே முளை விடத் தொடங்கியுள்ளன.

கனேடிய Mainstream கலைஞர்களும் இணைந்துள்ள “கோன்”, திரைப்படத்தில் தமிழ் சமூகத்தில் இளைஞர்கள் தமது பருவ வயதில் பாதை மாறி செல்வதையும், அவர்தம் பெற்றோரிடம் இருந்து கிடைக்க வேண்டியவை கிடைக்கப் பெறாத விடத்து தேவைகளை தாமே தேடிக்கொள்ளும் போது வருகின்ற தவறான பாதையில் செல்லும் 4 இளைஞர்களை மையமாக கொண்டுள்ள துடன், நான்கு உயர்தர கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் தமது சிறுவயது ஆசைகளை நிறைவேற்ற ஒரு வழியை தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அது எத்தகைய வழி அதன் மூலம் அவர்கள் சந்திக்கும் பிரச்சனைகள், அந்த வழியை தெரிவு செய்வதால் அவர்களின் வாழ்க்கைப் பாதைகள் எப்படி மாறுகின்றது என்பதை சர்வதேச சமூகத்தில் நிகழும் உண்மைச் சம்பவங்களை அடிப்படையாக வைத்து உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது.

“கோன் - சகாராப் பூக்களின் பின் எடுக்கப்பட்டது. அதற்கு 4 புதுமுகங்கள் தேவைப்பட்டது. இதுவரை நடிக்காத 4 பேரை தெரிவு செய்தேன் - நடிக்கர்களை தெரிவு செய்வதில் ஓர் பயம் இருந்தது. இது ஒரு

கெவியான கதை, கெவியான பாத்திரம், அதை அவர்கள் எப்படி உள்வாங்கி செய்வார்கள்? அவர்களால் செய்ய முடியுமா? என்ற பயம் அதிகம் இருந்தது. நடிக்க வைத்து, அதை வீடியோ எடுத்து, பொருத்தமானவர்களை மீண்டும், பாத்திரங்களுக்கு ஏற்ப தெரிவு செய்து பயிற்சிகள் கொடுத்து ஒவ்வொரு நாளுமாக முயற்சி செய்து பயிற்சிகளுக்கு மட்டும் 6 மாதம் எடுத்தது. சூட்டிங் லொகேஷன், பெமிசன் எல்லாம் முடிச்சு படப்பிடிப்பு மட்டும் 15 நாட்களில் முடிச்சன். தயாரிப்பாளர் நிறைய சுதந்திரமான சூழலையும், ஒத்துழைப்பையும் தந்ததுடன், தானும் நின்று இயங்கும் பண்பையும் வெளிப்படுத்தி யிருந்தார்.” என படைப்புருவாக்க அனுப

வத்தை பகிர்ந்து கொள்ளும் ஜெனா.கே. சிவா மேலும் குறிப்பிடுமையில்,

“நான் கனடா டொறண்டோ வந்தது 14 வயதில். ஸ்கூலில் படிக்கும் போது ஏகலைவன் நாடகத்தில் பங்கு பற்றினேன். பின்பு எங்கட ஆட்களின் படங்கள் நிறைய கன்டாவில் பார்த்தன். அதைப் பார்க்கும் போது எங்களாலும் முடியும். செய்து பார்த்தால் என்ன என்ற ஆவல் அதிகமானது. முதலில் Short Flims சிலதை எடுத்தேன். அதன் வரவேற்பும், நண்பர்களின் ஒத்துழைப்பும் இப்படியொரு திரைப்பட உருவாக்கத்தில் பெரும் பங்கு - வகிக்கத் தொடங்கியது.” என்கின்றார்.

மக்கள் சாதி பார்ப்பதில்லை தலைவர்கள் தான்!

-தமிழ்-

'நடிகர் கார்த்திக் பகிர்ந்த ரகசியம்' .... இயக்குனர் இரஞ்சித்தின் பிரத்தியேகப் பேட்டி!

சீமீப காலத்தில் வழக்கு எண்.18/9, மூடர்சூடம், ஜீவா என மாற்று அரசியல் பேசும் படங்கள் வெளிவந்து வெற்றியும் பெற அந்த வரிசையில் வலுவான தலித் அரசியல் பேசி வென்றுள்ளது 'மெட்ராஸ்'....

'இதைத் தலித் அரசியல் என்று சொல்வதை ஏற்க முடியாது... இது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான அரசியல். அப்படிவரையறுத்தே எனது படைப்பை மக்கள் முன் கொண்டு வந்தேன். அதை மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டதன் வெளிப்பாடே சர்வதேசமெங்கும் வெற்றிநடை போடுகிறது எங்கள் குழுவின் 'மெட்ராஸ்' படம் அடக்கமாக ஆனால் ஆழமாகவே பேசுகிறார் இயக்குனர் பா.இரஞ்சித்.

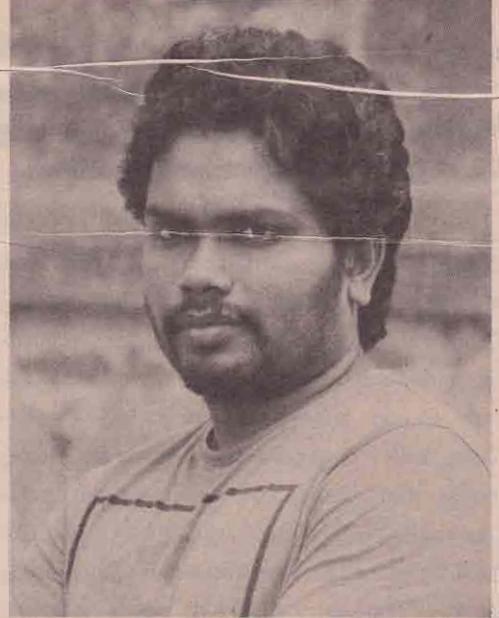
பிரத்தியேகப் பேட்டிக்காக தி.நகரில் உள்ள அவரின் அலுவலகத்தில் சந்தித்தோம்.

அண்ணல் அம்பேத்கர் படம் மாட்டப் பட்ட அறையில், ரெட்-சன், தீண்டாத வசந்தம் என புத்தகங்களுக்கு மத்தியில் இருந்து இரஞ்சித்திடம் 'வணக்கம், வழத்தூக்கன் தோழர்...' என பேட்டியை தொடங்கினோம்...

மெட்ராஸ் வெற்றி?

ஓங்கி உயர்ந்து நிற்கும் மால்களும், கட்டிடங்களும் நுனிநாக்கு ஆங்கிலம், மேற்கத்திய கலாச்சார பழக்க வழக்கம்... இப்படி அடையாளமற்றவர்களால் மட்டுமே நிரம்பியதல்ல சென்னை...

அன்பு, காதல், அக்கறை, கோபம்... உழைப்பு என மனித உணர்ச்சிகளின் தொகுப்பாகவும் வாழ்வியலில் அழகான

சூறுகளோடு பயணித்துக் கொண்டிருக்கும் இன்னொரு சென்னையும் இருக்கிறது... அதுதான் அடையாளம் மறுக்கப்பட்ட ஆனால் மண்ணின் மைந்தர்களான எம் மக்களின் சென்னை... அது சென்னையல்ல 'மெட்ராஸ்' இதை மக்கள் முன் காட்சிப்படுத்தினேன். ரசனையுள்ள நம்தமிழ் ரசிகர்கள் எங்கள் படைப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்...

மெட்ராஸ் வெற்றியின் முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று வட்டார மொழியை கையாண்டது... அது குறித்து?

சென்னை மொழியை கொச்சை மொழி, நீச மொழி எனக் கேலிக்குரியதாகப் பார்க்கின்றனர். என் மொழிதான் எனக்கு கல்வி தந்தது. அறிவு தந்தது. கலாசாரம் தந்தது. என் அடையாளத்தை மறுக்க முடியாது.

எனக்கு வட்டாரமொழி வெறி உண்டு. எங்கள் மொழியைப் பொது சமூகத்தின் முன் நியாயமான முறையில் கொண்டு செல்ல வேண்டும். எனக் கருதினேன். அதன் வெளிப்பாடே சென்னை மொழியை மெட்ராஸில் பதிவு செய்தோம்.

மொழிவெறி உண்டென்கின்றீர்... ஆனால் மெட்ராஸ் படத்தில் 'தமிழ் தமிழ்'னு சொல்றீங்க. ஆனா சாதின்னு வந்துட்டா கத்தி அருவாள தூக்கிட்டு போயிடுறீங்க என கைலாக வைத்திருக்கீங்க?

என் மகளுக்கு மகிழினி எனப் பெயர் வைத்துள்ளேன். தமிழ் போல ஒரு அறிவார்ந்த, கலைநயமான மொழி வேறில்லை. தமிழ் மொழி மீது அளவில்லாத காதலும், பற்றும், பெருமிதமும் எனக்குண்டு. அதனால்தான் என் பெயர் ரஞ்சித் என்பதை 'இ' போட்டு தொடங்கி எழுதுவேன். ஆனால் தமிழ் தமிழ் என பேசப்படும் தமிழகத்தில் தான் 'அனைத்து சமுதாயத்தினர் கூட்டம்' நடக்கிறது. சாதி பிரச்சனைகள் இருக்கிறது. நான் பிறந்து வளர்ந்த திருவள்ளூர்ல சின்ன வயதுல ஊருக்குள்ள தலித் மக்கள் ஷ் போட்டுட்டுப் போக முடியாது. என் அடையாளத்தைத் தெரிந்துகொண்டு என் முந்தைய படமான 'அட்டகத்தி'யின் பாடல்கள் கூட இன்றுவரை என் ஊரில் ஒலி(ளி) பரப்ப வில்லை. சென்னைக்கு பக்கத்திலேயே இந்த நிலை. எல்லோரையும் நான் சொல்ல வில்லை. ஆனால் தமிழ் தமிழ் என பேசுபவர்கள் பெரும்பாலானோர் சாதி என்று வந்தால் அடக்கி வாசிக்கின்றனர். சாதி ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக, சாதிக்கு எதிராக களமிறங்குவதில்லை. தருமபுரி சம்பவமே ஓர் உதாரணம். மக்கள் சாதி பார்ப்பதில்லை. தலைவர்கள் பார்க்கின்றனர். பார்க்க மக்களை தூண்டுகின்றனர். இந்த உண்மையைத் தான் அந்த ஒற்றை வசனத்தில் நான் பதிவு

செய்தேன்.

இட-ஒதுக்கீடு, சுயமரியாதை திருமணச் சட்டம் என எத்தனையோ மக்களுக்கான விஷயங்கள் திராவிடக் காட்சியினர் கொண்டு வந்துள்ளனர். ஆனால் படத்தில் திராவிட அரசியலை ஏரம்பவே சாடியதாக இருக்கிறதே?

அண்ணல் அம்பேத்கர், பெரியாரின் தீவிர பற்றாளர் நான், பெரியார் போல சாதி ஒழிப்புக்கு குரல் கொடுத்தவரில்லை. ஆனால் பெரியாருக்குப்பின் அது வெறும் பார்ப்பனிய எகிர்பாக மட்டும் சுருங்கிப்போய்விட்ட வேதனை எமக்குண்டு... பெரியாருக்குப்பின் மாற்றம் நிகழலை. சாதி போகவில்லை. மேலும் 90களுக்கு பின்னான உலகமயம் உதிரி சமூகத்தை உருவாக்கி வருகிறது. இவை அனைத்தையும் தான் என் படத்தில் பதிவு செய்தேன். பெரியாரியத்தை அதன் உண்மையான நோக்கமான சாதி ஒழிப்புக் கொள்கையை அனைவருமே வளர்த்தெடுத்து இலக்கை நோக்கி ஒருங்கிணைந்து கொண்டு செல்ல வேண்டும். ஆதனால் தான் இந்த அரசியலின் முன்னோடிகளான அய்யாத்திதாச பண்டிதர், தாத்தா ரெட்டைமலை சீனிவாசன் படங்களை காட்சிப்படுத்தினேன்.

சமூகத்தில் நடக்கும் சாதிய விசயங்களை பேசுகிறீர்... உங்கள் திரைத்துறையில் சாதியப் பாகுபாடுகள் உண்டா? நீங்கள் பாதிக்கப் பட்டீளா?

ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சார்ந்த படங்கள் பெரும்பாலும் எடுக்கப்படவில்லை. எனவே ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலை அதில் குறிப்பாக சாதியப் பிரச்சனைகளை பேசும் படங்களை எடுக்கணும்னு ஆர்வத்தில் தான் திரைத்துறைக்கு வந்தேன். தொடக்கத்தில் ஒரு அச்சமிருந்தது. திரைத்துறையில் சாதியம் இருக்கிறது... ஆனால் ஒதுக்குதல் கள் கிடையாது. குழக் குழுவா இருப்பாங்க.

அவர்களுக்குள் கூடுதல் நெருக்கத்தோடு இருப்பாங்க. அவர்களுக்குள் வாய்ப்புகள் கொடுப்பதில் முன்னுரிமை தருவார்கள். அதே சமயம் மற்ற ஆட்கள் மேல் தீண்டாமை காட்டமாட்டார்கள். மேலும் எங்கள் துறையில் நான் எங்கும் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்ட தில்லை.

உங்கள் அரசியலை புரிந்து நடித்தாரா கார்த்திக்?

அவர் நல்ல இன்டலெக்ச்சுவல். மனித நேயமுள்ளவர். கேரக்டரா தான் மெட்ராசிற்ருள் நுழைந்தார். ஆனால் அரசியலை உணர்ந்து கொண்டார். உள் இருந்த அரசியலைப் புரிந்து கொண்டார். 'லைப்க்கும் கிரைம்க்கும் நடுவுல சிக்கி மாட்டிகிட்டு இருக்காங்க வடசென்னை மக்கள்... மாற்றத்தைக் கொண்டு வரணும் இரஞ்சித்னு சொல்வார்.

வாமுதுபோக்கு படங்களுக்கு மத்தியில் அரசியலாகப் படமெடுக்கும் ஆர்வம் எப்படி வந்தது?

இதுஆர்வம் இல்லைங்க. உணர்வு.... நான் பார்த்து வியந்த ஒரு அரசியல் படம் பராசக்தி. நான் எத்தனை முறை பார்த்துருப் பேன் என்று கணக்கே இல்லை. பிச்சைகார நலவாரியம் காள்செப்ட், கோயிலில் நடக்கும் அந்திகளை வெளிப்படுத்தியவிதம், அதற்கு ஆழமான அரசியல் வசனம், நேர்த்தியான காட்சியமைப்பு எனப் பக்கா அரசியல் படம். அதை வணிக ரீதியாக வெற்றியும் பெற வைத்த சூத்திரம் தெரிந்த படம்.... அதன் பின் விளைவாகத் தான் என் படங்கள் இருக்கணும்னு நினைக்கிறேன். என் படங்கள் எல்லா சமூகத்திலும் உள்ள எளிய மக்களின் பிரச்சனைகளைப் பேசணும். அவர்கள் வாழ்வியலை, அரசியல் பிரச்சனை களை காட்டணும். எளிய மக்களின் கொண்டாட்டத்தை, வர்க்கப் பிரச்சனைகளை

பதிவு செய்யணும். அதை யதார்த்தமாகப் பதிவு செய்யணும். மாற்றத்திற்கான அரசியலை பிரச்சார தொனியில்லாமல் நேர்த்தியான சுவாரசியமான திரைக்கதை, காட்சிகளின் மூலம் மக்களுக்கு கொண்டு செல்ல வேண்டும். வணிகரீதியாகவும் வெல்ல வேண்டும். சுருங்க சொன்னால் தேன் கலந்த மருந்து... இதுதான் என் இலக்கு. நல்ல விஷயம் என்றால் ஆதரவு தரும் நம் ரசிகர்கள் எமது இலக்கிற்கு ஆதரவு தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது, என்றார்.

பேட்டியை முடித்தபடி அவரின் உயர்ந்த லட்சியங்களுக்கு வாழ்த்துக்கள் சொல்லிவிட்டு திரும்பிய நம் கண்ணில் சுவரில் மாட்டப்பட்ட கார்ல் மார்க்சின் மேற்கோள் தெரிந்தது

'மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது'...

சென்ருவீர் எட்டுத்த்க்கும்

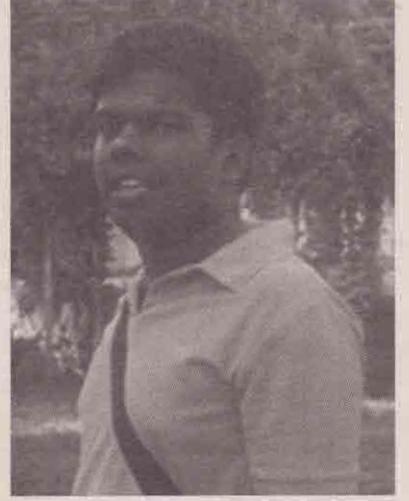
சுதாகர் ஈழமண்ணிலிருந்து 1995-ல் வெளியேறியவர். இப்போது வாழ்வது ஆஸ்திரேலியாவில். தான் எழுதிய வற்றிலிருந்து பன்னிரண்டு கதைகளை ஒரு தொகுப்பிற்காக முன் வைத்துள்ளார் வெளியீடு : அக்னிகுஞ்சு பதிப்பகம், (2014)

விலை : 150/-

நெடுந்தீவு கே. யோகேஸ்

[கதிரவேலு யோகேஸ்வரன்]

யாழ் மன்னிப்பாய் மெமோறியல் ஆங்கிலக் கல்லூரியில் உயர்தரம் பயின்று யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் நான்காம் வருடம் பயின்று கொண்டிருக்கிறார். இசையில் ஆர்வம் மிக்க இவர் பல இசைத் தொகுப்பு, இறு வெட்டுக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். இவரது கவிதைத் தொகுப்புகள், மௌன நயனம் (2010), கீற்றுமதிச்சாரல் (2010), காற்றிடை வெளியே, தமிழ் மகன் (தமிழ் ஆங்கிலம் 2013), குறும்புக் காரன் (2010), புனிதர்கானம் (2014) போன்றன வெளிவந்துள்ளன. சிறந்த கலைஞர் விருதினை 2013லும், சிறந்த இசையமைப்பாளர் விருதினை 2013லும், கவிதா ஆற்றல் விருதினை 2013லும் பெற்றிருக்கிறார். நெடுந்தீவு கே. யோகேஸின் கவிதைகள் படிக்க சுவையுடையவையாக அமைந்திருப்பது கவிதை உலகின் புதுவரவே. அவருடைய கவிதைகளும் இருந்து....

நீண்ட நாட்களின் பின்
பொற்பதியில்
மழைநீரும் குருதியும்
ஓடிக்கொண்டிருந்தது

என் நண்பன்
சுட்டுக்கொல்லப்பட்டிருந்தான்.

என் முண்ணான் வழிஏறி
முதுகுவரை பரவி
என்னை குடிக்கிறது கடல்

ஓரங்கட்டப்படுகிறேன்
இரும்பை தீ தொடக்கூட
எனக்கு அனுமதி இல்லை

கிழிந்த கிடுகளால்
வேயப்பட்ட பஞ்சமிக் கொட்டிலின் கீழே

படுத்திருக்கிறது
என் எதிர்காலம்

கட்டுப்படுத்தாத
கட்டுப்படாத
கனவுகள் கொடுத்த பரிசு

உயிரற்ற மலர்களின்
வாசனையை உணர்கிறேன்
எனக்காக
ஒரு மலர் வளையம் தயாராகிறது

ஒரு கதையின் வழியே
அறிந்தேன்
எச்.ஐ.வி. பற்றி

இப்போ அந்த கதையின்
கர்த்தாவானேன்.
☆

எம். நேதாமோகன்

௮௩௮௩௩௩

புயல் தின்ற கிராமமாய்
அந்நிய வாய்க்குள் அகப்பட்டு
முள்ளூக்கம்பிகளால் விலங்கிட்டு
உக்கி உலர்ந்து கொட்டிக்கிடக்கிறது
ஆயிக்காரன் இடித்த வீடுகள்

வெள்ளப்பெருக்கில்
குசினிப்பானை
தெருவில் மிதந்தாலும்
குடிசையைவிட்டு
குந்த வேறு இடம் தேடியதில்லை

ஊர்பிரிந்து தெருத்தெருவாய்
குடிசைபோட்டு உட்கார்ந்திருக்க
அடைமழையில் குடிசைகரையும்
கண்ணீர்விட்டே வாழ்க்கை கரையும்
தாய்நிலத்தின் ஒவ்வொரு குடும்பத்தின்
கருவறையையும் பிய்த்தெறிந்தார்கள்
இந்த அதிகாரப் பிசாசுகள்

எம் பெளர்ணமி வாசல்களில்
பூக்களுக்குப்பதிலாக
எம் மண்டையோடுகள் பூத்தது

இருப்பின் சுவடுகளை கிள்ளி எறிந்து
கண்ணிவெடி புதைத்தார்கள்

இடிந்த வீட்டின் எச்சம் மறைத்து
நிறைந்து கிடக்கும் நெருஞ்சிமரங்கள்

எங்கே எம்வீடு
எங்கே எம் காணி!

☆

30.10.1995

சூட்டுகள் கலைந்து
முகவரிகள் தொலைந்து
மூச்சற்றுப் போவதற்கான
எச்சரிக்கை எதனையும்
அன்றைய முன்னிரவு
முரசறையவில்லை....

எப்படி முடியும்
அசரீரியற்ற அர்த்தமற்ற
அடியெடுப்புக்கள் அங்கும்
இங்கும் புடைத்தெறிய

உடுத்த உடுப்புடன்
உண்ட கைகாய
சின்னஞ்சிறு
மூட்டைக்குள்
அடையாள அட்டையும்
பள்ளிச்சான்றிதழும்
திணிக்கப்பட்டபடி
சின்னாபின்னமாகி
சிதறத் தொடங்கியது - எம் தேசத்து
பாறணைப் பயணம்....

ஒற்றையடிப் பாதை யூடே
ஒளிக்கதிர்களை நீட்டி
வழி மறித்துக் கொண்டது
நாவற்குழிப் பாலம்...
மின்மினி நட்சத்திரங்களின்
ஒளியூட்டுகைக்குள்
ஓலமிட்டுக் கதற வெடித்துச்
சிதறியது விசக்குண்டுகள்

கொட்டும் மழையும்
கூதல் பனியும்
நடுங்கித் தொலைக்க
ஈரமற்று வறண்டு போன
தொண்டைக் குழிகளை
நனைத்திருந்தது குடைநீர்....

யாழ்ப்பாண கட்டுப்பெட்டி
வாழ்வும் ஊசலாடிய
வரட்டுக் கௌரவமும்
அகதி என்ற நாமத்துடன்
முகவரிதேடின முகாம்களுள்....

நீண்ட கனவுகள் நீர்க்
குமிழியாகி முட்டி வெடிக்க
நெஞ்சில் ஏறிய ஈட்டியாய்
அனல் கொண்டு தகிக்கிறது
தேசத்தின் நீண்ட கனவுகள்...
☆

காதலிப்பதற்காக இருந்த
 நேரத்திலெல்லாம் அவள்
 பறக்கக் கற்றுக் கொண்டிருந்தாள்
 எல்லாக் காதல்களின் இசையும்
 இணைந்த புள்ளியாய் நாட்களின்
 நடுநிசிகளைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தாள்
 ஒரு பறவையின் மென்னுணர்வை
 உருப்பொருத்த மெல்லென வீசிவீசி
 பறக்க எத்தனித்து முதலில்
 சில எண்ணங்களை மட்டும் அனுப்புகிறாள்
 தின்றமயக்கத்திழைப்பில்
 காணாத தவிப்புகளுடன்
 தெருவிளக்கு நிழலில்
 எல்லாக் காதலர்களுமே காத்து நிக்க
 முதல் நாளின் தொடர் பறத்தலின்
 எத்தனிப்பையே விரும்பி அடுத்து
 பரிசுநாடிகள் சிலதை
 வவ்வால்களின் பயிற்சிக்கு விடுகிறாள்
 முன்னை அழுதிருந்த
 சில காதலர்கள் தெலை யலையில்
 புதிய தொடர்போடு இருப்பதை ஒரு
 அலைக்கம்பியில் முட்டி
 தலையுள் பாதிவாகிக் கேட்கிறாள்
 சில நாட்களின் இறுதியில்
 எந்த அழைப்புகளே காதலர்களே
 கனவுக்கான சில நினைவுகளைக் கூட
 பகிர முடியாத இணைப்புகளோடு மாட்டியிருக்க
 இப்பொழுது சலனங்களின்றி
 சுயத்தை இழக்காத
 பற்றுகளையும் உடைத்து
 பிரஞ்ஞை அற்ற வெளிகளில்
 காற்றின் திசைகளிலெல்லாம் பறந்து கொண்டிருந்தாள்.

☆

இவர்கள் கனவுகளின்
 தேவதையை வெறுப்பதில்லை
 இதன் நிமித்தம்
 வெறுப்புகளை உமிழவும்
 உதாசீனங்களை விதைக்கவும்
 நேசங்களை அறுக்கவும் கூட
 விநாடிகளிலும் நிதானிப்பதில்லை
 ஏனெனில்
 நியங்களின் பிரசன்னத்தை
 கனவுகளின் தேவதை
 சாத்தான்களாக பிரகடனப்படுத்தி
 மனிதப் பெண்மையைச் சபித்து
 இடப்பக்க சிலுவைகளாய்....
 முட்களாலான முடிகளை மட்டும்சாற்ற....

☆

அகர முதல்வன்

சுருப்ப முகாம்

எல்லா கதறல்களோடும்
அம்மணமாக மூத்திர மிதப்பில்
நாட்களை கடந்த பொழுது
துப்பாக்கிகள்
விலா எலும்புகளில் சாத்தப்பட்டிருந்தது

வசந்த காலத்து இலைகளைப் போல
களி மண் புற்றுகளைப் போல
மினு மினுத்து மரணம் பிறக்க
மின்னிணைத்த "Commandos" கம்பிகளில்
பிணையத் துடித்தது விரக்தி

செங்கமாரி கண்களோடு
இரவை யாசிக்கும்
எனது பிரதேசம் பயங்கரமானது

கைதிகளின் குருதிகளின்
தேப்பமோடும் வலயங்களின்
அந்தத்தின் அலறல் மூச்செறிய
சிதைந்த சாம்ராஜ்யத்தின் நினைவில்
உள் நுழையும்
கடைசி சாட்சிகளை
வருந்திச் சாகடிக்க
கனன்ற படி குந்தியிருக்கிறது
மொழியாலான வன்முறை
☆

பா. இரவிக்குமார்

மக்களுக்கு...

அரசியல்வாதி என்று சொல்லிக்கொண்டு
ஒரு மடையன் வரக்கூடும்
இம்முறையும்

இரத்தம் பரிசோதிக்காமல்
விடக்கூடாது இம்முறை

தயாராய் இருங்கள் . . .
ஆளுக்கொரு சொல்லுடன்
ஆளுக்கொரு கோபத்துடன்
விடக்கூடாது இம்முறை

நேசிக்கும் இந்த மண்ணை
ஒரு கையிலும்
ஆயுதத்தை மறு கையிலும்
ஏந்திக் கொண்டு
நல்லுங்கள் அணிவகுத்து

ஆளுக்கொரு ஓட்டு
அர்த்தம் வேண்டும் அதற்கு.
☆

ஈயைப் போல் அமர்ந்துவிட்டு
நீ போக
வெறும் புண்ணல்ல
என் நெஞ்சம்...
☆

தமிழ்த் தாராமதி கவிதைக் கருத்தரங்கம்

பூ.ஆ.இரவீந்திரன்

தமிழ்த் தாராமதி சமூக இலக்கியச் சிற்றிதழின் சார்பில், 'கவிதையும் கவிதை சார்ந்தும்' என்ற பொருளில் ஒருநாள் கவிதைக் கருத்தரங்கம் 16.11.2014 அன்று, கோவை இடையபாளையம் காந்தியடிகள் கல்வி நிறுவனத்தில் நடைபெற்றது.

தமிழ்த் தாராமதி இதழாசிரியர் புலவர். பூ.அ.இரவீந்திரன் வரவேற்புரை வழங்கினார். கலைவாணி பொறியியல் கல்லூரித் தாளாளர் திரு.ஆர்.கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். திரு.டி.வி. செல்வராஜ், முன்னாள் தலைவர் திரு.பொ.இராமலிங்கம், சேலம். வி.மாணிக்கம், பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகத் தலைவர் கண்ணப்பன் ஆகியோர் முன்னிலை வகித்தனர். தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தின் மேனாள் துணை வேந்தர் முனைவர் ம. இராசேந்திரன் நிகழ்வுகளைத் தொடங்கி வைத்து உரை வழங்கினார். சாகித்திய அகாடமிப் பொறுப்பு அலுவலர் முனைவர் அ.சு.இளங்கோவன் சிறப்புரை ஆற்றினார்.

கலை இலக்கிய விமர்சகர் இந்திரன், குவைத் முதலீட்டு வங்கி அலுவலர்

மு.சந்திரசேகரன், முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் மா.சின்னராசு, காந்தியடிகள் கல்வி நிறுவனர் க. அ. சுப்பிரமணியம், வளர்தமிழ் இயக்கப் பொதுச் செயலாளர் புலவர் கா.ச.அப்பாவு ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினார்.

திரு. இந்திரன், முனைவர் கு.கணேசன், முனைவர் சி.மா இரவிச்சந்திரன் ஆகியோர் தலைமையில் கவிதை வழங்குதல் நடைபெற்றது. கவிஞர் சென்னிமலை தண்டபாணி சென்னை கிருசாங்கினி, சேலம் சூர்யநிலா, நெய்வேலி ப.நடராசன், முனைவர் திலீப் குமார், கவிஞர் அழகுதாசன், கவிஞர் உமா மகேசுவரி, புதுவை மனுசி, வெ.பூ. பழனிசாமி, கவிஞர் வெற்றிப் பேரொளி, முனைவர் புவனேசுவரி, பூவரசி மறை மலையான் உள்ளிட்ட 27 கவிஞர்கள் கவிதைகளை வழங்கினர்.

இன்னும் சிலநூல் வெளியீட்டு நிகழ்வுகளும், இதழ் அறிமுக நிகழ்வுகளுடனும் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

தகவல்

பூ.ஆ.இரவீந்திரன்

அம்மா

என். விஜயலட்சுமி
கல்கிசை, இலங்கை.

திவா குடியின் “கள்ளமில்லா”
வெள்ளைச் சிரிப்பில் மயங்கி கவலைகளை
மறந்து நின்ற மீனாட்சி

ஏய் மீனா... மீனாட்சி வெளியே வா...
வா... வாட என்ற பேய்க் கத்தலில் முற்றத்
துக்குள் வந்தாள்.

தலைக்கேறிய மப்போடு, கண்கள்
கொவ்வைப் பழமாக சிவந்திருக்க...
தள்ளாடித் தள்ளாடி...

எங்கே ஓன் புருஷன்... கடன்கார
பாவி... சண்டாளன் ஊர் பணத்தையெல்லாம்
சுருட்டுக்கொண்டு ஓடிவிட்டானா? கொழும்பிய
சுத்திகளுடன் கும்மாளம் அடிக்கிறான்... நீ...
நீ அவ பொஞ்சாதி. பிதற்றினான்.

ஏய் சின்னையா அளந்து பேச...
யாரிடம் பேசுகிறோம் என்பது பற்றி
முறைத்தாள் மீனாட்சி.

அவன் குடிகாரன் வாயில் வந்ததை
யெல்லாம் கக்கினான். மேடையில் பேசுமாப்
போல கைகளை விரித்து, தன் வயிற்றிலேயே
குத்தி “என்னடி முறைக்கிற பெரிய பத்தினி
தங்கமாட்டம்... புருஷனை ஒழுங்கா வச்சி
ருக்கத் தெரியாத ஒனக்கு என்னடி வேண்டிக்
கெடக்கு முறைப்பு... என் காச இருபதா

யிரத்தை எண்ணி வச்சுபுடு.. தள்ளாடித்
தள்ளாடி அவன் மலை முகட்டை நோக்கிச்
செல்ல... இவள் சிலையாக நின்றாள். விழி
கள் மட்டும் ஆறாகப் பெருக்கெடுத்தது.

மீனா செல்லமாக படித்த குடும்பத்தில்
பிறந்து வளர்ந்த பெண். மான்குட்டி
போல் துள்ளித் திரிந்தவள். வானத்துப்
பறவைகளுக்கு நிகராகச் சுதந்திர வானில்
சிறுகடித்தவள்.

கள்ளமில்லா வெள்ளையுள்ளம்,
முல்லைச்சிரிப்பு, கருவண்டு விழிகள் - தாயற்ற
பெண்ணான அவளை “மூக்கையா” தாயு
மானவராகப் போற்றி வளர்த்தார். அதிக
மாகவே அன்பையும் செல்லத்தையும்
பொழிந்தார். அதன் விளைவோ என்னமோ
ஆறடி உயரமான நந்தகுமாரனைக் கண்டு
அவனுடைய குறுகுறுப்பான பார்வையில்
அவனையே மணப்பேன். கொக்குக்கு ஒன்றே
குறிபோல அடம்பிடித்தாள்.

மகள் மனம் வாடக் கூடாதே, அவள்
வாழ்வின் மகிழ்ச்சி தானே மூக்கையரின்
இலட்சியமே, தோட்டமே மூக்கில் விரலை
வைக்க, கல்யாணம் தடல்புடலாக நடந்
தேறியது. நகை நடந், சொத்துப் பத்து
மகளோடு தாரை வார்த்தப்பட்டது. பூரித்துப்
போனாள் மீனாட்சி.

பூரிப்பும் மகிழ்ச்சியும் ஆறு மாதமே
தொடர்ந்தது. மூக்கையரின் இறப்பின் பின்
நந்தகுமாரன் தன் சுயரூபத்தை காட்டத்
தொடங்கினான்.

மீனா அந்த பிசினஸ் தொடங்கப்
போகிறேன். நாம் கொழும்பிலேயே குடியேறி
விடலாம். இந்த தோட்டக்காட்டு பட்டிக்காட்டில்
என் ‘அழகு ராணி’ வாழலாமோ? என்று

அடித்தளமிட்டான். நகைகள் ஒவ்வொன்றாக மறைய ஆரம்பித்தன. காணி நிலம் கை மாறின. பணத்திற்காக மட்டும் மீனுவை நாடி வந்தான். அவள் கண் விழித்தபோது, ஒரு குழந்தைக்கும், தாயாகிவிட்டாள்.

அவளோ பெண்கள் பலரோடு தொடர்பு கொண்டவன். பெருங்குடிகரன்.... அவள் கேட்ட போது அடியும் உதையும் பரிசாக கிடைத்தது. பொம்பிளையா... இவள்... இவளோடு குடும்பம் நடத்த ஏலாது.... பாருங்களேன் மூன்று மாதத்திற்கொருமுறை வந்தால் சண்டையும் சச்சரவும் தான் என்றான்.

அவளுக்காக பரிதாபப்பட்டது ஒரு கூட்டம். பாவம் அழகான குணத்தைப் பற்றியல்ல. வெளித்தோற்றத்தைப் பார்த்தது. அகத்தின் அழகு முகத்திலா தெரியுது. இந்தக் காலத்தில்? பாவம் அந்தப் பொண்ணு மீனா. அப்பன் கொடுத்த செல்லம் சீரழிஞ்சுப் போன அவளுக்கு யார் எதைப் பார்த்து பேசி என்ன? அவளோ அம்பு பட்ட மானாள். நாளும் பொழுதும் துயரத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்தன.

எல்லா அநியாய செயல்களுக்கும் முத்தாய்ப்பு வைத்தது போல பதினொரு இலட்சம் ரூபாவை அங்கும் இங்கும் புரட்டிக் கொண்டு கொழும்பு சென்றுவிட்டான். மறைந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான்.

அவள் வாசலில் தினமும் திட்டும் சாபமும் தான் சின்னையாவைப் போல பலர் மண்ணை சுற்றிப்போட்டு நீயும் உன் புள்ளையம் படையில் போக என்பான் ஒருவன், என்ன பொம்பிளை நீ, புருஷன் காசை ஒனக்கு தெரியாமலா வாங்கியிருப்பான், நல்லா சொகுசா சாப்பிட்டு உடுத்து, படுத்து... எங்கட காசல... உனக்கு சோகம் கேட்குதா? என்பாள் இன்னொருத்தி...

மனம் வெந்து மரத்துப் போய் விட்டது, மீனாட்சிக்கு என்ன வாழ்க்கை இது... படி தாண்ட வேண்டியது தான். பெண் அடிமையாக

வாழ்ந்த காலம் மறைந்து கொண்டிருக்கிறது. கணவன் என்ற பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டு பெண்ணை இழிநிலைப் படுத்தும் ஆணுக்காக, கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன் என்று வாழ வேண்டுமா?... பெண் மென்மையானவள் இனிமையானவள் அவளை போற்றத் தெரியாமல் கசக்கி விடுபவர்களை தாய்மை உணர்வோடு மன்னித்து உருக வேண்டுமா? முடிவெடுத்தாள். அவளுக்கு மிச்சமிருந்த ஒரே சொத்தான வீட்டை விற்றுக் கடன்களை அடைத்தாள். மிகப்பெரிய சொத்தான திவாகரைச் சுமந்து கொண்டு தோட்டத்தை விட்டே வெளியேறினாள்.

அம்மா இன்றைக்கு என்ன சோறும் சம்பலும் தானா? கல்லூரி முடிந்து வந்த திவாகர் புத்தகங்களை மேசையில் வைத்த வாறே கேட்டான்.

திவாகர் கண்ணா எனக்கு சம்பள மடா... அதோட இந்த மாதம் கொழுந்து பிச்ச காசு எனக்குதான், கூட ஒனக்கு பிடிச்ச கோழி கொழும்பும் வெண்டைக்காய் பொறியலும்.

அம்மா என்றழைத்தவன் ஓடி வந்து தாயின் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டான். பத்து வயது திவாகர் ருசித்துச் சாப்பிடும் அழகை விழி வாங்காமல் மீனாட்சி பார்க்க....

அம்மா இந்த லயத்து காம்பராவையும் மாத்தம்மா... பெரிய பங்களாவுல நானும் நீயும் குடி போக வேண்டும் திவாகரின் சின்ன ஆசை.

மாத்து வேண்டா... கண்ணா... மாத்து வேன்... நீ சாப்பிட்டு விட்டு போய் படி...

பனி தூறல்... பூ மாரியாகப் பொழிய கூடையைச் சுமந்தவாறு மலை உச்சி நோக்கி ஏறுகிறாள். இரத்தம் உறிஞ்சும் அட்டைகள் அவள் விரல்களிடையே தஞ்சம் அடைகின்றன. ஆறறிவு படைத்த மனிதர்களை விட இவை பரவாயில்லை. என்றெண்ணினாளோ என்ன னவோ எட்டி எட்டிக் காலடி வைக்கிறாள் விடிவை நோக்கி சுமைதாங்கியான மீனாட்சி.

ஏன் இப்படி செய்தார்?

யாழ். தர்மினி பத்மநாதன்

..... அன்று பாண்டிபுஜாரில் இருந்து பிராடவேக்கு 11Hக்கு காத்திருந்தேன். என் அருகிலும் ஒரு வயதான ஐயாவும இன்னொரு பெண்ணுமாக நின்றனர். முப்பது நிமிடம் வரை எமது காத்திருப்பு நீண்டது. நான் பார்க்கும் நேரம் எல்லாம் அந்த பெண்ணின் குனிந்த தலை நிமிரவேயில்லை. கையில் அப்பிள் போன், என்னதான் அப்படி அதைப்போட்டு நோண்டினாலோ தெரிய வில்லை.

பார்க்கும் பார்வைக்கு மினுமினுப்புக் கொண்ட மாவெள்ளை நிறம். கழுத்திலும் காதிலும் கையிலும் என்று அவள் உடுத்தி யிருந்த மெல்லிய குளிர் நிறச் சேலையின் நிறத்தில் அந்த அணிகலன்களும் தொங்கின. அவளின் அசைவுகளுக்கு அவை தாளமிட்டு அசைந்தன. கையில் கொழுவி இருந்த கைப்பை மட்டும் பொருத்தமற்ற நிறத்தில் இருந்தது. செருப்பை நான் கவனிக்கவில்லை.

11H கண்முன்னே ஊர்ந்து வந்ததும் அவசர அவசரமாக உள்ளே ஏறி எனக்கான இருக்கையை தேடிப் பிடித்தேன். கடவுளே என்று நினைத்து கிடைத்த இருக்கையில் அமர்ந்தேன். ஏனென்தால் பஸ் டிப்போவில் இருக்கைகள் கிடைக்கின்ற அளவில் பஸ் தரிப்பில் நின்று நின்று ஏறும் இடங்களில் தொங்கி வழியும் சனத்துடன் வரும். நிற்கவே இடம் கிடைக்காத போது எப்படி இருக்கைகள் கிடைக்கும்? நல்ல வேளை அந்த நேரம் மதியம் என்பதால் ஓரளவு

சுட்டம் குறைந்திருந்தது. அந்த இளம் பெண்ணும் ஒருவாறு என்னருகில் இருந்த மற்றைய இருக்கையில் அமர்ந்தாள். அங்கும் அவளால் தலை நிமிர்த்தப்படவில்லை. அந்த அழகிய முகத்தை கூட அவளின் இயல்பால் மலர்ச்சியாக வைத்திருக்க முடியவில்லை. 'ஊர்...' என்றே இருந்தது. நீள் வடிவ முகவெட்டு என்பதால் அப்படி தென்படு கிறதோ தெரியவில்லை. ஒருமுறை அவளின் போனை நான் கண்வெட்டாமல் பார்த்தபடியே இருந்தேன். அவளும் சில நிமிடத்தின் பின் என்னை பார்த்தாள் என்ன? என்பது போல் இருந்தது அவள் பார்வையின் கேள்வி.... நீண்டு வளர்ந்திருந்த நகத்திற்கு மைபூசி அழகு படுத்தியிருந்தாள். தலைமுடியை நன்றாக சீவி இறுக்கமாக நாட் (வூல்பாண்ட்) போட்டிருந்தாள். இடையில் ஒன்று இரண்டு முடிகளை கோதி விட்டிருந்தாள். அடிக்கடி அந்த முடியை நகங்களினால் அழகு படுத்துவதும், மூக்கை உரசுவதமாக இருந்தாள். நடத்துநர் பஸ் டிக்கட்டுடன் காத்திருந்தார். மவுண்ட்ரோட் என்று டிக்கட் கேட்டாள். பன்னிரண்டு ரூபாவுக்கு இருபது ரூபா கொடுத்தாள். "சில்லறை தாம்மா..." சில்லறை இல்லாம ஒண்ணும் பண்ண முடியா..." சினந்தபடி டிக்கட்டை கொடுத்து விட்டு இரண்டு ரூபாவுக்கு காத்திருக்க, இடையில் என்னை டிக்கட் எடுக்கும்படி பார்க்க முன்பே நான் 'வன் டே பாஸ்' என்றேன். அவளிடம் இரண்டு ரூபா வாங்கிவிட்டு பத்து ரூபா மீதிக்கொடுத்துவிட்டு நகர்ந்தார் நடத்துநர்.

ஒரு மாதிரி பஸ் 'தவுசன் லைற்' வரை வந்தது. அப்போதும் அவளுக்கு போனில் இருந்து அழைப்பு வந்தது. எடுத்து சில நிமிடங்கள் கதைத்துக்கொண்டிருந்தாள். ஆனால் யார்? எவருடன் என்ற கேள்வி எனக்குள் வரவில்லை. ஆயினும் அவள் சத்தம் துளிகூட வெளியில் வரவில்லை. நானாக, இருந்திருந்தால் அந்த பஸ் முழுதும் நான் என்ன கதைக்கின்றேன் என்பது தெரிந்திருக்கும். என்ன அடக்கம், பக்குவம், இரகசியம் அப்பப்பா?... ஆத்திரம் கொட்டியது எனக்கு.

இந்த உரையாடலை முடித்த பின் TVS நிறுத்தத்துக்கு அண்மையில் தன் கைப்பையில் இருந்து கனதியான கறுத்த துணி ஒன்றை எடுத்தாள். இருக்கையில் கீழே குனிந்து இரண்டு கைகளையும் மாறி மாறி அந்த துணிக்குள் திணித்தாள். அப்படியே குனிந்து இருந்தபடி தன்னையும் அதனுள் திணித்து வெளியே வந்தாள். அந்த பர்தா அவளின் தொடை வரை போட்டாயிற்று. மெல்ல மெல்ல உடலை அசைத்து முழுமையாக அவள் உடலை போர்த்தினாள். பின் இன்றொரு கறுத்த துணியை வெளியே எடுத்தாள். அதை தன் கழுத்தை மூடி, தலையை மூடி, முகத்தை மூடி. கண்ணை மட்டும் காட்டினாள். ஒட்டுமொத்தமாக அவள் பர்தாவுக்குள் நுழைந்துகொண்டு கண் மட்டும் சிறிய துவாரத்தினூடாக எட்டிப் பார்த்தது.

என் முன்பின் பக்கங்களில் சுற்றியிருந்த பெண்கள், ஆண்கள் எல்லாம் ஒரு மாதிரியாய் விழிப்புக் கேள்வியால் சாடை செய்தனர். அவளுக்கு என்ன? எதைப்பற்றியுமே அவள் சாடை செய்யவில்லை. அடுத்த நிமிடம் மீண்டும் தொலைபேசி அழைப்பு... 'ம்... இறங்கப்போறன்..' அதுமட்டும் கொஞ்சம் சத்தமாக கேட்டது. சாந்தி பஸ் தரிப்பில்

மெதுவாக இறங்கி கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரை அன்னநடை நடந்தாள்.

“எதுக்கு பஸ்சில் வந்து உடை மாற்ற வேண்டும்?”

அப்பிடி ஒண்டும் அவள் அசிங்கமாக மாற்றவுமில்லை. சேலைமேல் ஒரு போர்வை அவ்வளவுதான். அது ஒன்றும் பெரிய விடயம் இல்லை. ஆயினும் இப்படியே வீட்டில் இருந்து வர முடியாதா என்ன?

பொதுவாக பெண்கள் ஆடை ஆபரணங்களினால் தம்மை அலங்கரிப்பது அதிகம். அதிலும் முஸ்லீம் இனத்துப் பெண்களின் அழகுபடுத்தல் வித்தியாசம் இருப்பினும் அவர்களும் நிறைய தங்கம் அணிவார்கள் தம்மை அழகுபடுத்துவார்கள். ஆனால் அவர்களின் இரசனைகள், விருப்பங்கள், சின்னச் சின்ன சுதந்திரங்கள் எல்லாமே மற்றைய பெண்கள் போன்று அன்றி பர்தாவினுள் ஒடுக்கப்பட்டுவிடும். அது அவர்களின் பண்பாடாகிப் போனமையால் மீறுவதும் மீறாதிருப்பதும், மாற்றங்கள் மேற்கொள்வது என்று எல்லாம் அந்த பெண்களின் வாழ்வியலிலும், மனநிலையிலும் சம்பந்தப்பட்டது. ஆயினும் பண்பட்டுப்போன சித்தாந்த அறிவு ஜீவிகள் பலர் போராடிப் போராடித் தங்களுக்கான உரிமைகள் நியாயங்களை சமூகத்தில் கற்பிக்க தவறவில்லையாயினும் அவை பரந்தளவில் சமூக மாற்றத்துக்

குட்பட்டவையாகவன்றி தனிமனித மாற்றங்
களாகவே பயணிக்கின்றன.

“அதேபோன்று இவளுக்கும் ஏனைய
பெண்கள் போன்று அழகுபடுத்தி, சுதந்திர
மாக நடமாட ஆசைகள் போலும்...” என்றது
மனம்.

“இந்த வியர்வைக்குள் அவளும்
எப்படி இந்த போர்வைக்குள் தன்னை
புதைத்துக்கொள்ள முடியும்?”

சேலைசூட பண்பாட்டு உடை என்ற
வரை யறைக்குள் இருந்தாலும் பெண்களின்
ஆளுமையை பொறுத்தவரையில் அல்லது
அவளின் முன்னேற்றப்பாய்தலின் இருப்பு
காரணமாக சேலை சூட ஒருக்குதலுக்குரிய
ஆடை தான். சேலை ஓர் பெண்ணுக்கான
பாதுகாப்பு உடையோ அல்லது அவள்
பாய்ச்சலுக்கு பலமான உடையோ அல்ல.
வெறும் அழகியல் சார்ந்தது தான். ஆயினும்
நம் தமிழ் பண்பாட்டில் அழகு சார்ந்து அதனை
மதிக்கின்றோம்.

இவ்வாறு அவள் அந்த சேலையுடன்
சுதந்திர காற்றை அந்த அரைமணி நேரப்
பயணத்தில் அனுபவித்திருக்க முடியும்.
அவளின் சுய ஆசையை, அவள் பண்பாடு
கலாசாரம் கட்டிப்போட்டுள்ளது.

ஆயினும் இவள் உண்மையில்
முஸ்லீம் பெண்தானா என்றும் இடையே

வினா குறுக்கிட்டது. ஆம் அவளின் முகசாயல்
மொழி பிரயோகம் விடை தந்தது. ஆயினும்,
அவள் ஏன் இப்படிச் செய்தாள்?... என்ற
கேள்வியே எனக்குள் பதிவாகிப் போனது.

முளையை முட்டி முட்டி உதைத்தது
இந்தக் கேள்வி அவள் ஒன்றும் செய்யாத
வளாயினும் ஏன்? ஏன்? என்றது... தேடல்

நண்பியிடம் விடயத்தை சொல்லி
கலந்துரையாடினேன். “அவளுக்கு சாறிகட்டி
டிசைன் டிசைனா வடிவு பார்க்க விருப்பம்
போல...” அது அனுபவிக்க கிடைக்கிற
தில்லை அவர்களில் பலருக்கு...

இப்பதானே நிறைய பிள்ளைகள்
முகத்தை மூடி கட்டிட்டு பீச்... சோப்பிங் மால்
என்று சோடிகளோட அலையினம் அப்பிடியும்
இருக்கலாம்” என்றாள்.

அதுக்கு பர்தா போட்டுதான் முகத்தை
மறைக்க வேண்டுமா என்ன? சுடிதார்
'ஷோல்' இருக்கு, சேலையின் முந்தானை
இருக்கு... இப்படியெல்லாம் இதுபற்றியே
கலந்துரையாடினோம்.

ஆயினும் ஏன் அவள் இப்படி
செய்தாள்?... விடை புரியவில்லை.

உங்கள் ஆிக்கங்களையும், படைப்புகளையும்,
விமர்சனங்களையும் கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைப்புகள்

பூவரசி இதழ்

மித்ர ஆர்டர்ஸ் & சிரியேஷன்ஸ்

இல 20/2, ஐக்கரியா காலனி, முதல் தெரு, சூளைமேடு, சென்னை - 600 094.

போன் : 91 44 2372 3182, 2473 5314

email: editor@poovarashi.com

pouvarashi@gmail.com

Phone: 0091 96001 31346

புலம்பெயர்ந்த பெண் எழுத்தாளர்களுடன்

—அர்னா

நளாயினி

புலம்பெயர்ந்துவாழும் சில பெண் எழுத்தாளர்களிடம் அவர்களுடைய வாழ்நிலைகளுடன், தற்போதைய வாழ் சூழ்நிலைகள் தொடர்பாக புவரசி இதழுக்காக சில உரையாடல்களை முன்வைத்தோம். இதே கேள்விகளுக்கு பல பெண் எழுத்தாளர்கள் பதிலளித்திருக்கிறார்கள் இந்த முறை ஈழத்தின் புலம் பெயர்ந்த படைப்பாளிகளான நளாயினி மற்றும் நிவேதிதா போன்றோருடன்....

நளாயினி தாமரைச் செல்வன் புலம்பெயர்ந்து சுவிற்சர்லாந்தில் வசித்து வரும் சிறந்த கவிஞர் மட்டுமல்ல நல்ல புகைப்படக் கலைஞரும் கூட. அவருடனான பகிர்தலின் போது...

உங்களுடைய இலக்கியப்பணிகளை, எழுத்துக்களை புலம்பெயர் மண்ணிலிருந்து எவ்வாறு தொடர முடிகிறது?

இலக்கியப் பணிக்கான நேரம் இங்கு எனக்கு மிக குறைவு. 9 மணி நேர வேலை. வீடு, பிள்ளைகள் கணவர் என அதற்கே நேரம் செலவாகிவிடுகிறது. கிடைக்கும் குறுகிய நேரத்தில் தான் ஒரு புத்தகத்தை வாசித்தால் என்ன, எழுதினால் என்ன, பிரவாகமாக மனதில் தோன்றுகிறபோது எழுத முடியாத சூழலே எனக்கு அதிகம். மன அழுத்தம் நிறைந்த வாழ்க்கைமுறை தான் இங்கு. கிடைக்கும் ஓய்வு நேரத்தை செலவிடுகிறது மனசுக்கு நிம்மதியை தருகிறது. உற்சாகத்தை தருகிறது. அதற்காக எழுதாமல் எல்லாம் விட்டுவிட மாட்டேன். அப்பப்போ தோன்றுவதைக் குறித்துக்கொண்டே வருகிறேன்.

இங்கிருந்து எழுதுவதற்கும் புலத்திலிருந்து எழுதியதற்குமான வேறுபாட்டை உணர்கின்றீர்களா?

ஆம், நிறைய வேறுபாட்டை உணர்கிறேன். அதற்கு நான் 2002 இல் எழுதிய கவிதை ஒன்றை

பதிலாக தரலாம் என நினைக்கிறேன்.

யன்னல்களும்
அதன் திக்குகளும்
அதற் கூடே
மாறி மாறித் தெரியும்
காட்சிகள் மட்டுமே
பழக்கப்பட்ட
இந்த பூமியில்

வேகமாய் ஓடும்
றெயிலைப்போல்
என் மனசும்
ஈழம் விரைகிறது

இப்படித்தான்
நினைவுச் சுரங்கத்தால்
மட்டுமே ஈழத்தை
அடைகிறேன்

சிந்திய குருதிகளுக்குள்
எத்தனை காவியங்கள்
எழுகின்ற அலைகளுக்குள்
எத்தனை முகம் தெரியா உணர்வுகள்

இவர்களுக்கு மின்மினி
இல்லா இரவுகள் கூட

ஈழம் மிதந்துவரும்
கனவுகளைத்தான்
தந்திருக்கிறது
பயத்தை அல்ல

வெடித்துச் சிதறியது
உடல்கள் மட்டுமே
ஆனால் அவர் தம் கொள்கைகள்
மற்றையோர் மனங்களில்
ஆழமாய் புதைந்து
ஆணிவேர் விடுகிறது

வேகமாய் ஓடிய ரயில்
கண்ணின் பிடி தூரம்
மறையும் முன்பே
குழந்தையின்
“அம்மா” எனும் ஓசை
செவிபாயும்

தபால்காரன் மணிச்சத்தம்
ஈழத்து சோகங்களை மட்டுமே
சுமந்து வரும் கடிதம்
நலமேதும் விசாரிக்காமல்.

மண்ணைப்பற்றிய உங்களுடைய
கனவுகள் எண்ணங்கள் எப்படிப்பட்டவை,
மீண்டும் அங்கு சென்று வாழ்வதற்கான
திட்டங்கள் ஏதாவது இருக்கிறதா?

பிள்ளைகள் அங்கு சென்று வாழும் சூழல்
இல்லை. வளர்ந்து விட்டார்கள். உயர்கல்வி
பல்கலைக்கழகம் என. அவர்களுக்கான எதிர்
காலம் மனசெங்கும் நிறைந்து வழிகிறது.
இங்கு முதியோர் இல்லத்தில் பணிபுரிவதனால்
அவர்களை எப்படி பராமரிப்பது உணவுமுறை
என்ன ஏது என எனக்கு நன்கு தெரியும். அங்கு
சென்று முதியவர்களுக்கு சேவை செய்வது
பெரும் கனவாக உள்ளது. (நான் முதுமை
அடையுமுன் ஊர் சென்றுவிட வேண்டும்.)

இதுவரை நீங்கள் வெளியிட்ட படைப்புக்கள்
பற்றி கூறுங்கள்?

2005இல் நங்கூரம், உயிர்த்தீ என இரு
கவிதை தொகுப்புகள் வந்துள்ளன. இன்னும்
3 கவிதைத் தொகுதிகளுக்கான கவிதைகள்
இருப்பில் உள்ளன. நேரம் போதாமையால்
புத்தக உருப்பெறாமல் இருக்கிறது.

புலம்பெயர்ந்த இலக்கியவாதிகளுடன் உங்கள்
உறவுகள் எப்படி?

தொடர்பு என சொல்கிறபோது எப்பவாவது
புத்தக வெளியீடு என வைத்தால் ஒன்று
சேர்வதற்கான உறவுப்பாலமாக உள்ளது.

காரணம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு
திக்கில் வாழ்கிறோம். இம்முறை சென்னை
புத்தகக் கண்காட்சிக்கு வந்தபோது ஒரு
குழந்தை பொம்மை விளையாட்டுப் பொருள்
களுடன் மிட்டாய் கடையில் ஓடித்திரியும்
அனுபவம் பெற்றேன். அத்தனை மகிழ்ச்சி!
எத்தனை எழுத்தாளர்களோடு உரையாட
முடிந்தது. புதிய பல எழுத்தாளர் ஓவியர்கள்
புகைப்பட கலைஞர்கள் என அறிமுகம்,
அப்பப்பா!! இப்படி எல்லாம் நமக்கு இங்கு
கிடையாது. ஒரு கவிதையை கதையை நாவலை
ஏன் ஒரு புகைப்படத்தை ஒரு ஓவியத்தை
பார்த்துவிட்டு வாசித்து விட்டு அதன்சிறப்பு
குறை நிறை யாருடனுமே உரையாட முடிவ
தில்லை. நமே நம்மோடு உரையாடும்
நிலை தான் உள்ளது.

நிவேதிதா உதயன்

நிவேதிதா உதயன் புலம் பெயர்ந்து லண்டனில் வசித்துவரும் ஒரு எழுத்தாளர். சில நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். அவருடனான பகிர்தலின் போது....

உங்களுடைய இலக்கியப் பணிகளை, எழுத்துக்களைப் புலம் பெயர் மண்ணிலிருந்து எவ்வாறு தொடர முடிகிறது?

முதலில் இலக்கியப் பணி என்று கூறுவதில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. ஏனெனில் இலக்கியப் பணி செய்வதற்கான தகுதி எனக்கு இருக்கிறதா? என நான் நினைக்கவில்லை. அதற்கான புலமையும் எனக்கு இல்லை. நான் இப்போதுதான் எழுத்துலகில் கால்பதித்துள்ளேன். என் எழுத்துக்கள் இலக்கியத் தரத்தை எட்ட நான் இன்னும் உழைக்க வேண்டி இருக்கிறது. புலம் பெயர் தேசத்தில் எம் போன்றவர்களுக்கு ஏற்படும் புறச் சூழல் தாக்கமும் உளவியல் ரீதியான ஒரு மாற்றத்தின் தேவையுமே என்னை எழுதத் தூண்டியது எனலாம். முன்பு தொலைக்காட்சி பார்ப்பதும் மற்றவர்களுடன்

தொலைபேசியில் உரையாடுவதுமாகக் கழிந்த என் பொழுதுகள் இப்பொழுது என்னைச் சூழ நடப்பவற்றை கதைகளாக்குவதில் முனைப்படைந்துள்ளது. வேலை நேரம் போக மற்றைய நேரங்கள் குடும்பத்துக்காக மட்டுமே செலவழிக்காது பயனுள்ள எழுத்துக்களாக்குவதில் மனம் நிம்மதியடைகிறது. அதனால் எந்நாலும் சமூகத்துக்கான எதோ ஒன்றை எழுத முடிகின்ற திருப்தி உள்ளது.

இங்கிருந்து எழுதுவதற்கும் புலத்திலிருந்து எழுதுவதற்குமான வேறுபாட்டை நீங்கள் உணர்கிறீர்களா?

இங்கிருந்து எவற்றையும் நாம் எழுத முடிகிறது. எவ்விதமான அச்சுறுத்தல்களோ தடைகளோ எமக்கு ஏற்படுவதில்லை. எம் எண்ணங்களை எப்படையும் பிரதிபலிக்க எம்மால் முடியும். ஆனால் புலத்தில் அத்தனை தடைகள் இருந்தும் அவற்றை மீறி எழுதுபவர்கள் துணிவைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. அச்சுறுத்தல்களுள் இருக்கும் வேளை ஒன்றை ஆக்குவதற்கு, அந்த உணர்வுகளை உண்மைகளை துணிவுடன் எழுத முடியாத தடைகள் ஏற்படும் என்பது உண்மை. அத்தோடு எம் சமூகம் சார்ந்த விடயங்களையோ அல்லது நடைபெறும் சீர்கேடுகளையோ கூட குறிப்பிட்ட வரையறை தாண்டி சமூக பயம் காரணமாக எழுத முடியாது. ஆனால் இங்கே அவை தகர்க்கப்பட்டு எதையும் எழுத முடிகிறது.

மண்ணைப் பற்றிய கனவுகள் என்னங்கள் எப்படிப்பட்டவை? மீண்டும் அங்கு சென்று வாழ்வதற்கான திட்டங்கள் இருக்கிறதா?

எல்லோரும் போல் எனக்கும் மண் பற்றிய எத்தனையோ கனவுகளும் கற்பனைகளும் இருந்தன. முள்ளிவாய்க்காலின்

பின்னர் அந்தக் கனவுகளும் சிதைந்துவிட்டன என்பதுதான் உண்மை. இன்னும் சுதந்திர ஈழம் என்பதிலான ஆசை உள்ளதுதான், ஆனால் அதைப் பெறுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் தற்போது அற்றுவிட்ட நிலையில் எனது கனவுகளையும் எண்ணங்களையும் எதிர்பார்ப்புகள் அற்று கவிதைகளாக வடிப் பதுடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

மீண்டும் நான் அங்கு சென்று வாழ முடியுமான சாத்தியங்கள் தற்போது இல் லாததால் அந்த எண்ணங்களையும் தள்ளி வைத்துள்ளேன். ஆனால் அங்குள்ளவர்களுக்கு உண்மையில் துன்பத்தில் உள்ள மக்களுக்கு என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாதா என்ற ஆதங்கம் நிறையவே இருக்கிறது. மனித உரிமைகள் தொடர்பாகக் கல்வி கற்கும் என் மகள் எதிர்காலத்தில் தாயக மக்களுக்கு உதவுவதற்கான திட்டம் ஒன்றை வைத் துள்ளாள். அவளுக்கான என் பங்களிப்பும் உதவியும் கட்டாயம் இருக்கும்.

இதுவரை நீங்கள் வெளியிட்ட படைப்புக்கள் பற்றிக் கூறாங்கள்?

எனது இரண்டு நூல்கள் ஜுலை

12ம் திகதி வெளிவர இருக்கிறது. ஒன்று எனது சிறுகதைகளின் தொகுப்பாகவும் மற்றையது தமிழர்களின் தொன்மை பற்றிய பலர் அறிந்திராத சுமேரிய நாகரிகம் பற்றிய ஒரு அறிமுக நூலாகவும் வருகிறது. அடுத்த ஆண்டில் எனது கவிதைத் தொகுப்பு ஒன்று வெளியிட இருக்கிறேன்.

புலம்பெயர் இலக்கியவாதிகளுடனான உங்கள் உறவு எப்படி?

எனக்கு புலம்பெயர் இலக்கிய வாதிகளுடன் பெரிதாக உறவு இல்லை என்றே சொல்லலாம். அவர்களின் கதைகளை கவிதைகளை வாசிப்பதோடு நூல் வெளியீடுகளுக்குச் செல்வதுதனும் மாத்திரம் தொடர்புகள் அற்றுவிட்டன. அத்துடன் தம்மைப் பெரிய இலக்கியவாதியாகவும் மெத்தப் படித்தவர்களாகவும் எண்ணும் பல கற்றவர்கள் என்று சொல்ல படுபவர்கள், என்னைப் போன்ற சாதாரணர்களுக்கு எந்த இடத்தையும் கொடுக்க முன்வருவதில்லை. அதனால் நாமும் ஒதுங்கி இருக்கவேண்டிய கட்டாயம். ❖

பூவரசி சந்தா

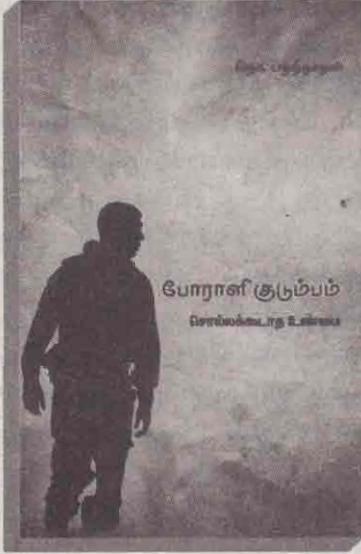
இரண்டு வருடம் (தமிழ்நாடு)	1000.00	இரண்டு வருடம் (வெளிநாடு)	3,000.00
ஒரு வருடம் (தமிழ்நாடு)	500.00	ஒரு வருடம் (வெளிநாடு)	2,000.00

காசோலை அனுப்ப வேண்டிய விபரம்
இந்தியன் வங்கி A/c No. 604226514
வளசரவாக்கம் கிளை, சென்னை.
K. KALACIYON SHANGARAMATHERAN

காசோலை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி
இல.20/2, ஜக்கரியா காலனி,
முதல் தெரு, சூளைமேடு,
சென்னை - 600 094. தமிழ்நாடு, இந்தியா
Phone: 0091 9600131346 / 044 2372 3182
Email. pouvarashi@gmail.com

தொ. பத்திநாதனின்

போராளி குடும்பம் நாவலிருந்து ஒரு அத்தியாயம்

காத்திருப்பு நீண்டு கொண்டே சென்றது, எவரும் வரவில்லை. தவறான முகவரிக்கு வந்து விட்டோமோ...? சிந்தனை தாறுமாறாக ஓடியது தவசீலிக்கு. ஒரு வேளை எவரும் இங்கு வரவில்லை என்றால் இரவுப் பொழுதுக்கு என்ன செய்வது? எங்கு போவது? குழப்பமான மனநிலையில் பயம் வர ஆரம்பித்தது. காலையில் சாப்பிட்ட சாப்பாடு, வயிறு சாப்பாடு கேட்டுக் கொண்டிருந்தது, தண்ணீர் வேறு கிடைக்கவில்லை. ஆபத்துக்குப் பாவம் இல்லை, சுத்தமும் இல்லை சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள், வளவுக்குள் மூலையில் ஒரு குழாயிருந்தது. அதனைத் திருகி கொட்டிய

தண்ணீரைத் தாகம் தீரும்வரை குடித்து விட்டு முகத்தையும் கழுவிக்கொண்டு வீட்டு வாசலின் படிக்கட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டாள். மணி இரவு ஒன்பதை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

தெருவில் யாரும் நடமாட்டம் இருக்கவில்லை, ஊர் மயான அமைதியாக விருந்தது. ஒரு சில வாகனங்கள் மட்டும் தெருவில் போய்க் கொண்டிருந்தது. கோப்பாய்ச் சந்தியில் இந்திய ராணுவ சோதனைச் சாவடியிருந்தது. அதன் வழியாகப் போகும் வாகனங்கள் மற்றும் மனிதர்கள் அனைவரும் சோதனைக்கு உட்பட்டே ஆக வேண்டும். அவ்வழியாகச் செல்லும் மாணவிகள் முதல் வயதான பெண்கள் வரை பரிசோதனை என்ற பெயரில் பாலியல் தொந்தரவுக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருந்தார்கள். சில கல்லூரி மாணவிகள் பல ராணுவ வீர்களால் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள். சிலர் அவ்வாறு கற்பழிக்கப்பட்டு கொலையும் செய்யப் பட்டார்கள்.

கொலை செய்யப்படாத பெண்கள் சிலர் இந்திய ராணுவத்தினரின் குழந்தைகளையும் பெற்றார்கள். இந்திய ராணுவம் இலங்கையில் இருந்த காலத்தில் தமிழர் பகுதியில் பிறந்த குழந்தைகள் அனைத்தையும் மரபணு சோதனைக்கு உட்படுத்த வேண்டும் அப்போதுதான் உண்மை வெளியே தெரியும் என்று சில ஆண்களே பகிடியாக கதைப்பதும் உண்டு.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஒரு நாள் ஒரு கல்லூரி மாணவியை ராணுவம் பரிசோதனை என்ற பெயரில் முகாமிற்குள் அழைத்துச் சென்றார்கள். அவள் உள்ளே சென்றதும் தன் உடலில் கட்டியிருந்த வெடிகுண்டை வெடிக்கச் செய்தாள். புதினாறு ராணுவ வீரர்கள் அந்த இடத்திலேயே செத்துப் போனார்கள். வெடித்துச் சிதறிய

பின்புதான் ராணுவத்திற்கு புரிந்தது அவன் ஒரு தற்கொலைப் போராளி என்று.

அந்தக் கோபத்தில் அந்தப் பகுதி முழுவதும் சுற்றி வளைத்து சல்லடை போட்டு இளம் பெண்கள் ஆண்கள் அனைவரையும் அள்ளிக் கொண்டு போனது இந்திய ராணுவம் இது தெரியாமல் மகனுக்காகப் பசியுடன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறாள் தவசீலி.

ஒரு ஆட்டோ வந்து வாசலில் நின்றது. அதிலிருந்து நவரட்டினமும் அவன் மனைவியும் இறங்கி வந்தார்கள். தவசீலியை பார்த்து ஆச்சர்யத்துடன் விபரம் கேட்டார்கள். தவசீலி தன் கையிலிருந்த கடிதத்தைக் காண்பித்தாள். வீட்டிற்குள் அழைத்துச் சென்று நடந்தவற்றை விவரமாக நவரட்டினம் தவசீலிக்கு கூறினார். அவளுக்கு அழகையாக வந்தது. கண்கள் குளமாகியது.

அம்மா பயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. உங்கள் மகனைப் போல் நிறையப் பேரை அவன் பிடித்து வைத்திருக்கிறான். அவர்கள் அவனை ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள். நீங்கள் தைரியமாக இருங்கள் நாங்கள் இருக்கிறோம் உங்கள் பிள்ளையை அழைத்து வருவது எங்கள் பொறுப்பு என்று குசினியில் சில வேலையைப் பார்த்தபடியே நவரட்டினத்தின் மனைவி தவசீலிக்கு ஆறுதல் கூறினாள்.

மறுநாள் தவசீலி தானும் ராணுவ முகாமிற்கு வரப் போவதாக கூறினாள் பெத்த மனசு சும்மாயிருக்குமா?

அம்மா நீங்கள் வந்தால் காரியம் கெட்டுவிடும். நாங்கள்தான் அம்மா அப்பா என்று கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறம், அதனால் நீங்கள் வந்தால் அவர்களுக்கு சந்தேகம் வரலாம். நீங்கள் வீட்டிலிருங்கள் நாங்கள் எப்படியும் இன்று கூட்டிக் கொண்டு வந்து விடுவோம் பயப்படாமல் இருங்கள் என்றார்.

ஒவ்வொரு நாளாக இப்படிக் கடந்து கொண்டிருந்தது. ஒருவாரமாகியும் இன்று வந்து விடுவான் நாளை வருவான் எனக் கழிந்து கொண்டேயிருந்தது. தவசீலி வேண்டாத தெய்வமில்லை. நினைக்காத கடவுளில்லை. அவன் பிறந்த போது நான் உடம்பு முடியாமல் இருந்தேன். ஆஸ்பத்திரியிலிருந்த போது அவனுக்கு ஆட்டுப்பால் கொடுத்துதான் வளர்த்தானன், நாலு வயதில் போலியோ வந்த போது ஆஸ்பத்திரி ஆஸ்பத்திரியா அனுராதபுரம் வரையும் சென்று சுகமாக்கினேன். இப்படி ஒவ்வொன்றாகப் புலம்பி பொழுதைக் கழித்துக் கொண்டிருந்தாள். பெத்தவள் நான் இங்கு துடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மத்தவள் என் பிள்ளைக்காக அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்களே தன் மகன் உயிருடன் மறுபடியும் கிடைப்பானா? ஒவ்வொரு நாளின் ஒவ்வொரு விநாடியும் காத்திருப்பு எதிர்ப்பார்ப்புமாக நரகமாக நகர்ந்து அவளுக்கு ஒரு நாள் மாலைப் பொழுதில் மகனுடன் வந்து சேர்ந்தார்கள் நவரட்டினமும் அவர் மனைவியும்.

தவசீலிக்கு மகனை ஊருக்கு கூட்டிச் செல்லவே விருப்பமிருந்தது. மகனோடு மற்றவர்களும் அதை விரும்பவில்லை. இரண்டு நாட்கள் பொழுது கடந்த நிலையில், தம்பி உன்னை அவர்கள் ஏன் பிடித்தார்கள்? என்று வெள்ளந்தியாகக் கேட்டாள் தவசீலி. உங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது வாய்ப் பொத்திக் கொண்டு சும்மா இருக்க வேணும் கேள்வி எல்லாம் கேட்கக் கூடாது என்ற அதட்டலுடன் அடங்கிப் போனாள் தவசீலி.

அம்மாளை இங்கு வைத்திருப்பது தனக்கு நல்லதில்லை என்பதை உணர்ந்த பிரபாகரன் அதற்கு ஏற்றமாதிரி கதை பேசி கொஞ்சக் காசும் கொடுத்து சைக்கிளில் ஏற்றிக்

கொண்டு வந்து பேருந்தில் ஏற்றி ஊருக்கு வழியனுப்பி விட்டான்.

தீய எண்ணம் கொண்டவர்கள் அதிக நாளைக்கு நல்லவர்களாக நடக்க முடியாது என்பதற்கு நல்ல உதாரணம் பிரபாகரன்.

நவரடனத்திற்கு அவனில்லை என்றால் பெரும் கஷ்டம். ஆனால் அவன் மனைவியின் கட்டளையினால்

பிரபாகரனை வெளி நாட்டுக்கு அனுப்புவதாகக் கூறியது மட்டுமில்லாமல் அதற்கான வேலைகளையும் செய்து கொண்டிருந்தான். பிரபாகரன் நவரடனம் மனைவியை “அம்மா அம்மா” என்று அழைத்துக் குழையடித்து மயக்கி வைத்திருந்தான். ஆனால் அவனால் வெகுநாட்களுக்குச்சுயருபத்தைகட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. சபலபுத்தி தானாக தலைக் காட்ட ஆரம்பித்தது.

தோட்டத்தில் களை எடுக்கவந்த இளம் விதவையுடன் அவனுக்கு கள்ள உறவு ஏற்பட்டது. அதனால் அவளுக்கு சலுகை காட்ட ஆரம்பித்தான். அவள் புருசன் இலங்கை ராணுவத்தால் பிடிக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டிருந்தான். அவளுக்கு அதிக சலுகை காட்டுவது மற்ற தொழிலாளர்களுக்கு பொறாமையும் கூடவே கோபத்தையும் ஏற்படுத்தியது. முதலாளியிடம் போட்டுக் கொடுத்தார்கள்.

முதலாளிக்குத் தகவல் தெரிந்து விட்டது என்பது பிரபாகரனுக்குத் தெரிய, அவர் கண்ணில் பட்டால் அவமானம் என்று கருதியவன் கையிலிருந்த காசுடன் ஊர்ப் பக்கம் ஒதுங்கிக்கொண்டான். அவன் ஒழுங்காக அங்கு இருந்திருந்தால் இப்ப அவன்

பெண்களை

மயக்கும் கலை

அவனுக்கு நன்றாகவே தெரிந்திருந்தது. அவன் குறிவைக்கும் பெண்கள் வெள்ளையாகவும் பெருத்த மார்புடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

கனடாவிலோ, லண்டனிலோ இருந்திருப்பான்.

1990 முதல் ஊரில் கிராமத்தில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தான். 1990 முதல் 96 வரையிலும் ஊரில் இருந்த காலத்தில், இவன் சேட்டைகள் கொஞ்சம் நஞ்சமில்லை. மாவீரர் குடும்பம் என்பதால் தவசீலி வீட்டிற்கு விடுதலைப் புலிகள் அடிக்கடி வருவதுண்டு. அவ்வாறு அந்தப் பகுதியின்

பொறுப்பாளருடைய (அவர் பெயர் தேவையில்லை) மோட்டார் சைக்கிளை வாங்கிக் கொண்டு செல்வான். எங்கு செல்கிறான் என்றால், பக்கத்து ஊரில் உள்ள இந்திய வம்சாவளி ஈழத்தமிழர் அதிகமாக வசிக்கும் பகுதியில் உள்ள ஒரு பெண் வீட்டிற்கு, இயக்கப் பொறுப்பாளருக்கு தகவல் தெரிய அதன்பின் அவர் மோட்டார் சைக்கிள் கொடுப்பதில்லை.

அவன் அத்துடன் நின்றகவில்லை.

ஊரில் ஆறுமாதம் விவசாயம் சம்மந்தப் பட்ட வேலைகள் அதிகமிருக்கும், மற்ற ஆறு மாதங்கள் ஊரில் உள்ள பொடியன்கள் வயலுக்குள் நெற்கட்டி வாலிபால் (கால் பந்து) விளையாடுவார்கள். அவர்களுடன் அவனும் விளையாடச் செல்வான். அந்த விளையாடும் இடத்திற்கு அதற்குப் பக்கத்திலிருந்த வீட்டுப் பெண்ணை வளைத்துப் போட நினைத்தே காய் நகர்த்தினான். அந்தப் பெண் உறவுக்காரப் பெண் என்பதால் இவனைப் பற்றி ஏற்கனவே அறிந்தபடியால் நிராகரித்து விட்டான்.

இந்த இரண்டு பெண்களையும் இவன் ஒரே நேரத்தில் காதல் பண்ணியதுதான் புதுமை. ஏமாற்றுவது என்பதுதான் அவனு

-டைய இயல்பான குணம், அது அவனுக்கு மிகவும் இலகுவானது. அவன் கறுப்பாகக் குட்டையாக இருந்தாலும் அழகானவன். பெண்களை மயக்கும் கலை அவனுக்கு நன்றாகவே தெரிந்திருந்தது. அவன் குறிவைக்கும் பெண்கள் வெள்ளையாகவும் பெருத்த மார்புடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள். பெருத்த மார்புடைய பெண்கள் அவன் குறியிலிருந்த தப்பு வது கடினம். இவ்வாறு அவனுடைய பொழுதுபோக்குக் களியாட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

இக்காலப் பகுதியில் அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்குத் தட்டுப் பாடும் ஏற்பட்டது. அதை சாதகமாகப் பயன்படுத்தி பொருட்கடத்தலில் ஈடுபட்டான் அவன்.

இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிக்குள் சென்று சாமான்கள் மண்ணெண்ணெய், சீனி, தீப்பெட்டி போன்ற முக்கியமான பொருட்களை வாங்கி வந்து விடுதலைப் புலிகள் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிக்குள் கொள்ளை விலைக்கு விற்பது. அதில் அதிக லாபம் என்றாலும் ஆபத்தும் அதிகம். ஆனால் நிறையச் சம்பாதித்தான். குறுக்கு வழிகளை யெல்லாம் பயன்படுத்தினான். கழுத்தில்

ஐந்து பவுனில்சங்கிலியும் போட்டிருந்தான். ஆனால் இவனின் மூத்த சகோதரியின் பிள்ளைகள் கஞ்சிக்கும் வழியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

கையில் கொஞ்சம் காசு புரள சற்று அகலக்கால் வைக்க ஆரம்பித்தான். பழைய லாறி ஒன்று அவன் கைக்குக் கிடைத்தது. ஒருத்தன் இவனுக்கு காசு கொடுக்க வேண்டும், அதனால் அவன் லாறியைப் பிடுங்கிக் கொண்டான். அந்த லாறியை வைத்து இயக்கத்திடம் நெல்லு வியாபாரம் செய்ய ஆரம்பித்தான். அது அதிக நாட்கள் நீடிக்க வில்லை.....

தொ. பத்திநாதனின் போராளி

குடும்பம் கதை நடந்த

காலப்பகுதியில் இடம் பெற்ற
அரசியல், காலச் சூழ்நிலைகளை
பட்ட வர்த்தப்படுத்துகின்றன.

அனைவரும் படிக்கக் கூடிய
நல்ல பதிவு.

ஈழவாணியின் 'நிர்வாண முக்தி'
சிறுகதை தொகுப்பு ஈழத்துச்
சிறுகதைகளுக்கான
கலகம் விருதினையும், திருப்பூர்
மத்திய அரிமா சங்கத்தின்
சக்தி விருதினையும் பெற்றுள்ளது.

அந்த 22 நாட்கள்

T.S.S.மணி

செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்தார். பதினெட்டு ஆண்டுகளாக அவர் இழுத்தடித்த வருமானத்திற்கு அதிகமாக சொத்து குவித்த வழக்கு கடைசியாக சென்ற செப்டம்பர் மாதம் இருபத்தி ஏழாம் நாள் பெங்களூரில் உள்ள பரப்பன அக்கிரகாரம் “நீதிமன்றத்திற்கு தீர்ப்புக்காக வந்தது. அந்த நீதிமன்றத்திலேயே விசாரணை நடந்துகொண்டிருந்த நாட்களைக் கடந்து இருபதாம் நாள் தீர்ப்பு தேதியா? இல்லையா? என்ற விவாதத்தில் நீதியரசர் ஜான் மிகல் டி குன்ஹாவால் இருபத்தி ஏழாம் நாள் என்று குறிக்கப்பட்டது. விசாரணைக் காலங்களில் தொடர்ந்து வர முடியாமல் அனுமதி வாங்கி வந்த தமிழ்நாட்டு முதல்வர் செல்வி ஜெயலலிதா தீர்ப்பு நாளன்று நீதிமன்றத்திற்கு வந்தே ஆக வேண்டும் என்ற நிலைமை.

அப்படி செப்டம்பர் இருபத்தி ஏழாம் நாளை குறித்ததில் கூட, ஒரு ஏடாகூடம் நடந்தது. செப்டம்பர் இருபத்தி ஏழாம் நாள் சனிக்கிழமை அன்று தீர்ப்பில் ஒருவருக்கு “தண்டனை” வழங்கப்பட்டால், அடுத்து ஒரு வாரத்திற்கு “தசரா விடுமுறை” வருவதால் பெங்களூரு உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒருவர் “பிணைவாங்க” முடியாமல் “சிறையில்” தான் இருக்க வேண்டும். இத்தகைய சூழலில் பெங்களூரு பரப்பன அக்கிரகாரம் நீதிமன்றத்திற்கு தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் செல்வி ஜெயலலிதா சென்றார். அவருடன் குற்றம் சாட்டப்பட்ட சசிசுலா, இளவரசி, சுதாகரன் மற்றும் அ.இ.அ.தி.மு.க.

தொண்டர்களும் நூற்றுக்கணக்கில் தொடங்கி ஆயிரக்கணக்கில் நீதிமன்ற வளாகத்தில் குவிந்தனர். காலை பதினொரு மணிக்கு “குற்றவாளிகள்” என்று நீதியரசர் ஜெயலலிதாவையும், சசிசுலா, இளவரசி, சுதாகரன் ஆகியோரை அறிவித்தார். ஒரு மணிக்கு தண்டனை அறிவிப்பதாக கூறிவிட்டு எழுந்து சென்றவர். மீண்டும் நாலு மணிக்கு மேல் தண்டனையை அறிவித்தார். அதில் ஜெயலலிதாவிற்கு நான்கு ஆண்டு தண்டனையும் சசிசுலா, இளவரசி, சுதாகரன் ஆகியோருக்கும் தலா நான்கு ஆண்டு தண்டனையும் ஜெயலலிதாவிற்கு நூறு கோடி ரூபாய் அபராதமும் மற்ற மூன்று பேருக்கும் தலா பத்து கோடி ரூபாய் அபராதமும் விதித்து தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட உடனேயே, கர்நாடகாவின் “பெண் காவலர்கள்” ஜெயலலிதாவை வயதைக்கூட பாராமல் பிடித்து தள்ளினார்கள் என்பதை நேரில் பார்த்த சாட்சிகள் நம்மிடம் கூறினார்கள். தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்களை கர்நாடக காவல்துறையினர் கம்புகளால் விரட்டினர் என்பதும் நாம் கேள்விப்பட்டோம். ஆனால் தீர்ப்பை கேள்விப்பட்டதும், தமிழ்நாட்டு மக்கள் கொந்தளித்தார்கள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை எங்கு பார்த்தாலும் பெண்கள் உட்பட அடிப்படை மக்கள் பெருமளவு தெருவுக்கு வந்து தங்களது எதிர்ப்பை காட்டினர்.

ஒரே நாளில் “தீர்ப்பையும்” வழங்கி, அதே நாளில், “தண்டனையையும்” வழங்குவது “விசாரணை நீதிமன்றத்தில்”, வழக்கமும்

இல்லை. அதை உச்சநீதிமன்றம் ஏற்கவும் இல்லை. ஏற்கனவே உச்சநீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பில், “குற்றவியல் வழக்கில்” தீர்ப்பை வழங்கும் விசாரணை நீதிமன்றம் அதே நாளில் தண்டணையை வழங்கக்கூடாது என்றும், வேறொரு நாளை அறிவித்து அந்த நாளில், குற்றவாளி தரப்பு, தனது ஆதாரங்களை முன்வைக்கவும், குற்றம் சாட்டுவோர் தனது ஆதாரங்களை முன் வைக்கவும் அனுமதித்து, அதன் பிறகே “தண்டணையை” அறிவிக்க வேண்டும் எனவும் தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது. அப்படி நடைபெறாமல், தீர்ப்பு வெளியிடும் நாளிலேயே தண்டணையையும் விசாரணை நீதிமன்றம் அறவிக்குமானால், அந்த தீர்ப்பு மாற்றப்படக்கூடியது” என்றும் உச்சநீதி மன்றம் கூறியுள்ளது.

ஜெயலலிதா வழக்கில் தீர்ப்பும் தண்டணையும் வழங்கப்பட்ட அன்று செப்டம்பர் 27இல் காலை முதலே அத்தனை நேரம் இழுத்தடித்து மாலையில்தான் வழக்கில் தண்டனை வழங்கப்பட்டதால், தீர்ப்பு நகலை எடுத்துக்கொண்டு போய் உயர் நீதிமன்றத்தில் அன்று மாலையே “பிணை” வாங்க முயலாமல் போனது. அன்று சனிக்கிழமை என்பதால், மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமையும் சிறைக்குள் இருக்க வேண்டும். தசரா விடுமுறை ஒருவாரம் வருவதால் உயர்நீதிமன்றம் விடுமுறை. அதாவது அக்டோபர் ஆறாம் நாளோ ஏழாம் நாளோ தான் நீதிமன்றம் திறக்கும். அப்போதுதான் பிணை எடுக்க முடியும் என்று “கலைஞர் தொலைக்காட்சியில்” தொடர்ந்து “ஓடும் எழுத்துக்களில்” போட்டுக்கொண்டே இருந்தனர். அலறிப்போய் கர்நாடகாவில் விசாரித்தால், செப்டம்பர் முப்பதாம் நாள் செவ்வாய்கிழமை பெங்களூரு உயர்நீதிமன்றத்தில் “விடுமுறை நாள் நீதிமன்றம்” உண்டு என்றார்கள். அதற்காக செப்டம்பர் இருபத்தி ஒன்பதாம் நாளே.

திங்கள் கிழமையே. குற்றவாளிகள் தரப்பினர் பிணை மனு செய்தார்கள். செவ்வாய் கிழமை அது விசாரணைக்கு வந்தது. அதை விசாரிக்க வந்த நீதியரசர் ரத்னகலா அரசு வழக்கறிஞர் பவானிசங்கை அழைத்தார். அவரோ ஊடகங்களில் தான் தனக்கு உத்தரவு வந்ததாக போடப்பட்டதே தவிர தனக்கு வாதாட அரசு உத்தரவு எதுவும் வரவில்லை” என கையை விரித்தார். அதுவே நீதியரசர் ரத்னகலாவை குழப்பியது. அவரும் பிணை விசாரணையை திங்கள்கிழமை அக்டோபர் ஆறாம் நாளுக்கு தள்ளி வைத்தார். மீண்டும் ஜெயலலிதா தரப்பினருக்கு அதிர்ச்சி. தமிழ்நாடெங்கும் ஆளும் கட்சியினர் தவிர பொதுமக்கள் குறிப்பாக கிராமப்புற, நகர்ப்புற ஏழை மக்கள் தெருவுக்கு வந்து படடினிப்போராட்டம், மனித சங்கிலி, என்று “அம்மாவின் விடுதலைக்காக போராடினர். மீனவர்கள் கடலுக்கு செல்லாமல் படடினிப்போர், மனித சங்கிலி என்று போராடினார்கள். 1991இலிருந்து 1996 வரை தமிழ்நாட்டின் அடிப்படை மக்கள் மத்தியில் “கெட்ட பெயர்” வாங்கியிருந்த ஜெயலலிதா 2002 முதல் 2006 வரை சுமாரான பெயர் பெற்றிருந்த ஜெயலலிதா, 2011 முதல் 2014 வரை மக்கள் மத்தியில் “நற்பெயர்” பெற்றுவிட்டார். அந்த நேரத்தில் இத்தகைய தீர்ப்பு அவருக்கு எதிராக வந்ததால் மக்கள் அதை செரித்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. நிறைய நல்வாழ்வு திட்டங்களை அமுலாக்கி வரும் இன்றைய காலத்தில், ஜெயலலிதா முதல்வராக இருப்பதைக் கண்டு மக்கள் மகிழும் நேரத்தில் இப்படி ஒரு “இடி போன்ற தீர்ப்பு” வந்ததால், அதை சட்டரீதியானது என்றோ, ஊழலுக்கு எதிரானது என்றோ, பொதுமக்கள் பார்க்கவில்லை மாறாக “கர்நாடகா காவேரி நீரை தராதபோது” அதற்காக போராடி உச்சநீதிமன்றம் வரை சென்று, “அரசிதழில்” காவேரி நடுவர்

மன்றத் தீர்ப்பை இடம்பெறச் செய்தார் என்றும் அதனால்தான் கர்நாடக இப்படி தீர்ப்பு கொடுத்ததா? என்றும் மக்கள் கேட்கத் தொடங்கினர். ராஜபக்சே “தமிழினப்படுகொலை” செய்ததாகவும், அவரது அரசை எதிர்த்து நான்கு தீர்மானங்களை சட்டமன்றத்தில் ஜெயலலிதா போட்டதாலும் ராஜபக்சேவின் ஆளான சுப்பிரமணியசாமி ஜெயலலிதாவுக்கு எதிரான வழக்கை போட்டது மட்டுமின்றி தொடர்ந்து “தொல்லை” கொடுக்கிறாரோ? என்று மக்கள் கேட்கத் தொடங்கினர்.

அன்று பிணை விசாரணைக்கு டில்லியிலிருந்து வந்திருந்த மூத்த வழக்கறிஞர் ராம்ஜெத்மாலினி உடனடியாக “விசாரணையின் அவசரத்தை” உணர்த்த “நீதிமன்ற பதிவாளரை” சந்தித்து மனு கொடுத்து, அரசியல் சட்டப்பிரிவின்படி உயர்நீதிமன்றத்தில், ஏழு ஆண்டுகளுக்கு குறைவாக உள்ள தண்டனைக்கு “பிணை” கொடுக்கலாம் என்றவிவரத்தை எடுத்து கூறி, இந்த வழக்கில் தண்டனை நான்கு ஆண்டுகள்தானே என்பதையும் கூறி, மறுநாளே பிணை விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் வைத்தார். இதை ஏற்றுக்கொண்ட பதிவாளர் விசாரணை நீதியரசர் குன்ஹாவையும் உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதியரசரையும் கலந்து கொண்டு மறுநாளான அக்டோபர் ஒன்றாம் நாளில் புதன் கிழமையில் பிணை விசாரணை செய்ய உத்தரவிட்டார். அன்று மீண்டும் நீதியரசர் ரத்னகலாவே விசாரித்தார். எடுத்தவுடனேயே அவர் அரசு வழக்கறிஞர் பவானிசிங் வந்துவிட்டாரா? என வினவ, சிறிது தாமதமாகி உள்ளே நுழைந்த பவானிசிங் தனக்கு வாதம் செய்ய உத்தரவு வரவில்லை என்றதால், நீதியரசர் ரத்னகலாவும் விசாரணையை அக்டோபர் ஏழாம் நாளான செவ்வாய்கிழமை

க்கு தள்ளிவைத்தார். காரணம் திங்கள் கிழமை “பக்ரீத் விடுமுறை” என்பதனால் அந்த மாற்றம் நிகழ்ந்தது. ஏன் நீதியரசர் ரத்னகலா நீதிமன்றத்திலிருந்து வந்தவர் என்றும், அதனால் இந்த “முக்கிய வழக்கில் பிணை தருவதற்கு” அவர் பயந்து விட்டார் என்றும் கேள்விப்பட்டோம் அதே சமயம் இந்த வழக்கிற்கும், கர்நாடக அரசுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்றும், அதனால் அரசு தர்ப்பு வழக்கறிஞரை நியமிப்பதில் கர்நாடக அரசுக்கு தொடர்பில்லை என்றும் வழக்கு தொடுத்த தமிழ்நாட்டு அரசின் “ஊழல் தடுப்பு துறை” தான் பிணை விசாரணைக்கு வழக்கறிஞரை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள்.

ஆனால் ஏன் பவானிசிங் விசாரணைக்கு அமர்த்தப்பட்டார் என்று வினவினால் அது உச்சநீதி மன்றத்தின் உத்தரவு என்றனர். அதாவது இந்த வழக்கை தமிழ்நாட்டிற்குள் நடத்தக்கூடாது என்றும் வேறு மாநிலத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்றும், உச்சநீதிமன்றத்தில் மனு செய்த தி.மு.க. பொருளாளர் அன்பழகனின் மனுவை ஏற்று உச்சநீதி மன்றம், ஒரு தென்னிந்திய மாநிலத்தில் “சிறப்பு நீதி மன்றம் அமைத்து” விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்கக் கூறியது. அதேபோல அரசு வழக்கறிஞராக இருந்த பவானிசிங்கை அந்த வழக்கின் இறுதிவரை இருந்து நடத்துமாறு உச்சநீதி மன்றம் கூறியிருந்தது. இறுதிவரை என்பதை “விசாரணை இறுதிவரை” என்றுதான் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மாறாக அதை “பிணை விசாரணையிலும்” என்று சேர்த்து புரிந்து கொண்டவர்களால்தான் அந்த கர்நாடக உயர்நீதிமன்றத்தில் குழப்பம் ஏற்பட்டது என நமக்கு சில கர்நாடக அரசு வழக்கறிஞர்களே கூறினர். தவிர ஜெயலலிதா கட்சியை சேர்ந்த வழக்கறிஞர்கள் உட்பட ஒரு பெரும் கூட்டம் பெங்களூரு சென்று நீதிமன்றம் முன்பும்

வாசலிலும் பெரும் “சூச்சல்” போட்டதும், “நீதியரசர்கள் ஒழிக” என்று முழக்கம் போட்டதும் கூட கர்நாடக நீதியரசர்களை கோப்பபட வைத்திருக்கும் என்கின்றனர் விவரம் தெரிந்தவர்கள்.

அக்டோபர் ஏழாம் நாள் இந்த பிணை விசாரணை கர்நாடக உயர்நீதிமன்றத்தின் முன் வந்த போது, நீதியரசர் சந்திரசேகரா அமர்ந்திருந்தார். அப்போது அரசு தரப்பு வழக்கறிஞர் பவானிசிங் ‘ஜெயலலிதாவிடமிருந்து பிணை கொடுத்தால் ஊரைவிட்டு போய் விடுவார் என்றும், வழக்கை திசை திருப்பி விடுவார் என்றும்” அபாண்டமாக காலையில் வாதிட்டார். மதியம் அதே ஆள். பிணை கொடுக்க எதிர்ப்பில்லை என்றார். இந்த திடீர்ப்பல்டி பலரையும் குழப்பியது. நீதியரசர் சந்திரசேகரா 2006ஆம் ஆண்டின் ஒரு உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பை சுட்டிக்காட்டி ஊழல் என்பது மனித உரிமை மீறல் என்றும் ஆகவே பிணை தர முடியாது என்றும் உத்தரவிட்டார். பிணை விசாரணை இவ்வாறாக உச்சநீதிமன்றத்திற்கு செல்ல வழி கிடைத்தது. அந்த நீதியரசர் முன்பு பேசிய மூத்த வழக்கறிஞர் ராம்ஜெத்மாலினி பிணை தருவதுபற்றி அதிகம் பேசாமல், ஊழல் வழக்கின் தீர்ப்பை கேள்வி கேட்டு, தீர்ப்பை எதிர்த்து நிறைய பேசினார். அது அந்த இடத்தில் தேவையற்றது என்றும் பிணை கொடுக்க உரிய முன்னுதாரணங்களை வைத்து மட்டுமே பேச வேண்டும் என்றும் பின்னர் ஏடுகளில் விமர்சிக்கப்பட்டது.

அக்டோபர் 17ஆம் நாள் வெள்ளிக் கிழமை உச்சநீதிமன்றத்தில் ஜெயலலிதா விற்கு பிணை கேட்டு வாதாட மூத்த வழக்கறிஞர் பாலி நரிமான் நியமிக்கப்பட்டார். அவர் உயர்நீதிமன்ற நீதியரசர் தவறான வழக்கு உதாரணத்தை காட்டி பிணை மனுவை “தள்ளுபடி” செய்துவிட்டார் என்று வாதிட்டார். அதாவது, ஒரு தீர்ப்பின்

“குற்றவாளி” என்று அறிவிக்கப்பட்ட தீர்ப்பிற்கு, “இடைக்கால தடை” கேட்பது வேறு. அதே சமயம் “தண்டனை”க்கு “இடைநிறுத்தம்” கேட்பது வேறு என்ற விஷயம் இப்போது விவாதிக்கப்படுகிறது. இந்த வாதத்தை அடிப்படையாக கொண்டு, பாலி நரிமான் உயர்நீதிமன்ற “பிணை மறுப்பு” தீர்ப்பில் நீதியரசர் சுட்டிக்காட்டிய 2006இன் மகாராஷ்டிரா உதாரண வழக்கு, “தீர்ப்பிற்கு தடை கோரிய வழக்கு” என்றும், தங்களது வழக்கு. “தண்டனைக்கு இடைநிறுத்தம்” கேட்கும் வழக்கு என்றும் விளக்கினார். அதற்குப்பிறகு உச்சநீதிமன்ற தலைமை நீதியரசர் தத்து தலைமையில் மூன்று நீதியரசர்கள் சேர்ந்து, ஜெயலலிதாவிடமிருந்தும், மற்ற மூவருக்கும் ‘தண்டனையை’ இடைநிறுத்தம் செய்து, ‘பிணை’ கொடுத்தனர். இடையில் சுப்பிரமணியசாமி தனது மனுமூலம் ஜெயலலிதாவிடமிருந்து பிணை கொடுக்கக்கூடாது என்று வாதிட்டுப் பயனில்லை.

அக்டோபர் 18ஆம் நாள், சனிக்கிழமை ஜெயலலிதா பெங்களூரு சிறையிலிருந்து மதியம் மூன்று இருபதுக்கு பிணையில் விடுதலையானார். பெங்களூரு தொடங்கி சென்னை வரை அவர் வருகின்ற வழியெங்கும் மக்கள் திரண்டு வரவேற்ற காட்சிகளை ஆங்கில காட்சி ஊடகங்கள் உட்பட தமிழ் காட்சி ஊடகங்கள் வரை நேரலையில் ஒளிபரப்பினர். அந்த அளவுக்கு இந்த சிறைவாசம் ஜெயலலிதாவின் செல்வாக்கை கூட்டியிருந்தது. நடிகர் ரஜினிகாந்த் யாரும் எதிர்பாராத நிலையில், ஜெயலலிதாவிடமிருந்து வாழ்த்து கூறினார். சிறையில் இருந்த இருபத்தி இரண்டு நாட்களும் ஒரு நாளுக்கு பத்து தொகுதி என்று கணக்குப்படி அவருக்கு 220 தொகுதிகளை வரும் சட்டமன்ற தேர்தலில் பெற்றுத் தரும் என்று மக்கள் பேசும் அளவுக்கு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ●

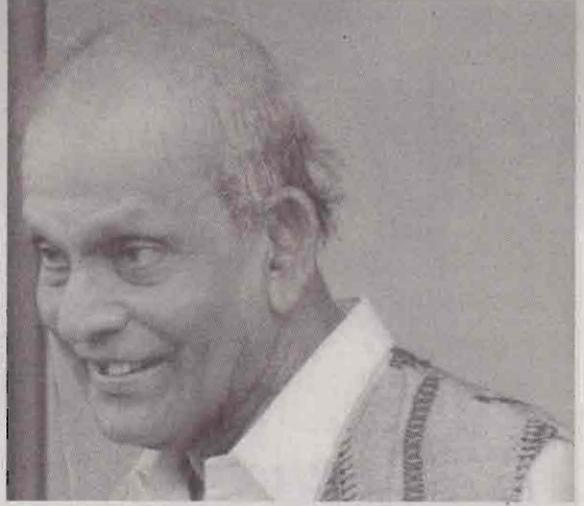
ஊடகத்துறையில் தடம்பதித்த ஐயா. சச்சிதானந்தம்

ஈழநாடு, தினக்குரல், தினகரன், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் யாழ் F.M ஆகிய ஊடகங்களில் கடந்த 35 வருடங்களுக்கு மேலாக கடமை யாற்றி, வந்த மூத்த ஊடகவியலாளர் சச்சி ஐயாவின் இழப்பு ஊடகத்துறைக்கு பேரிழப்பாகும்.

யாழ் தினக்குரல் பத்திரிகையை ஆரம்பிப்பதில் இருந்து “யாழ் தினக்குரல் சச்சி ஐயா” என்ற நாமத்தை பொறிக்கும் வரைக்கும் ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டுடன் பணியாற்றிய பெருமையும் இவருக்குண்டு. போர்க்கால சூழல்களில் அகப்பட்டுப் போன தமிழினம் போரின் வடுக்களுடன் சொல்லெனாத் துயரை அனுபவித்த காலத்திலும், உயிருக்கு அஞ்சி மக்கள் பாதுகாப்பு தேடிய போதும் எத்தனை கொலைகள், கொலை அச்சுறுத்தல்கள், சவால்கள் வந்தபோதும் தொடர்ந்து, துணிந்து தமிழ் மக்களின் அவலங்களை வெளிக்காட்டி நின்ற மாபெரும் ஊடகப் போராளி இவர்.

ஒவ்வொரு துறை சார் படைப்பாளிகள், கலைஞர்களுக்கும் முடிசூடாக கர்வம் உண்டு. அந்தக் கர்வத்தை கூட எள்ளவும் வெளிப்படுத்தாத மிக இயல்பான, எளிமையான மனிதர்.

கிட்டத்தட்ட 4 சகாப்தங்களாக ஊடகத்துறைக்கே தன்னை அர்ப்பணித்து செயற்பட்ட இவரை ‘சச்சி ஐயா’ என்று அனைவரும் அன்போடும், உரிமையோடும் அழைப்பர். இவர் தனது 65வது வயதில் மாரடைப்பினால் மறைந்த சேதி வேதனை மிக்கது.

யாழ்ப்பாணம் ஊர்காவற்றுறை கரம் பொன் என்ற கிராமத்தை சொந்த இடமாக கொண்ட இவர் சுண்டிக்குழியிலேயே நீண்ட காலம் வாழ்ந்தார்.

எப்போதும் துவிச்சக்கர வண்டியை தன் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி யாழ் நகர் எங்கும் உலாவரும் அவர் பயணம் இன்னும் மறக்க முடியாதது. 2011ல் ஈச்சமொட்டை வைரவர் கோவில் முன் நான் சந்தித்தபோது, மிக நகைச்சுவையுடன் நீண்ட காலத்தின் பின்னான சந்திப்பினை பகிர்ந்து கொண்ட விதம் ஆழ்ந்த நட்புரிமையை வெளிக்காட்டி நின்றது. அதுமட்டுமன்றி 2005 இறுதிகளில் என நினைக்கின்றேன், சரோஜா சிவச்சந்திரன் அவர்களால் நடாத்தப்பட்ட பெண் ஊடகவியாளர்களுக்கான பயிற்சி நெறியின் களப் பணியில் எம்முடன் இணைந்திருந்தார். சுனாமியில் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களையும், மக்களையும் சந்திப்பதற்கு, வட மராட்சி சென்றிருந்த வேளை அவருடனான கலந்தாய்வுகள் பிரமிப்பை தந்திருந்தது. அந்த மக்களிடம்

ஐயா. சச்சிதானந்தம்

மிக நுட்பமாக தகவல்களை சேகரிக்கும் விதம் ஓர் கற்பிதமாக இருந்தது.

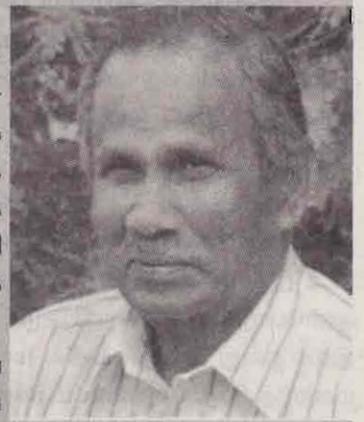
ஈழநாடு பத்திரிகை அலுவலகம் யாழ்ப்பாணத்தில் தீக்கிரையாக்கப்பட்ட போது அதனுள் அகப்பட்டு ஒரு கால் மிக மோசமாக எரிகாயங்களுக்குள்ளாகியது. 'ஜோஸ்பர்' என்ற சோதிடப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் சிறந்த அறிவிப்பாளராகவும், சமூக சேவையாளராகவும் பணிபுரிந்துள்ளார்.

30.10.1995ன் காலப்பகுதியில் மிகப் பெரிய இடப்பெயர்வை ஓட்டுமொத்த யாழ்சமூகமும் எதிர்நோக்கிய வேளை, அத்தனை மக்களும் வெளியேறிய போதும், யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கியிருந்து இலங்கைவானொலி ஊடாக வானம்பாடி சேவையில் காலை 7 மணிச் செய்தியில் "யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து ஐயா சச்சிதானந்தன்" என்ற ஊடகப் போராளியின் குரலை ஆவலோடு எதிர்பார்த்த காலங்களை நினைக்கையில் இன்றும் கண்கள் பனிக்கச் செய்கின்றது.

காவலூர் ராசதுரை

ஈழத்தில் மிக முக்கிய படைப்பாளிகளுள் ஒருவர் காவலூர் ராசதுரை. மரியாம்பிள்ளை டேவிட் ராஜதுரை (13.10.1931 - 14.10.2014) அவர்கள் அவஸ்திரேலியா சிடனியில் இயற்கை எய்தியுள்ளார். ஈழத்து இலக்கியம் மற்றும் ஊடகத்துறையில் இவரது பங்கு அளப்பரியது. இலங்கை ஒலிபரப்பு கூட்டுத்தாபனத்தில் நீண்ட காலம் பணியாற்றியதுடன், நாடகம், திரைப்படம் என தன் ஆற்றல்களை படைப்புக்களங்களாக்கிக் கொண்டவர்.

"கலைக் கோலம்" என்ற சஞ்சிகை நிகழ்ச்சியை வானொலியில் தயாரித்து வழங்கியதுடன் ஈழத்து மெல்லிசைப்

பாடல்களையும் வானொலியில் அரங்கேற்றிய பெருமைக்கும் உரியவர். சுதந்திரன், வீரகேசரி, தினகரன் ஆகிய பத்திரிகைகளில் தன் எழுத்தாற்றல்களை விரிவு படுத்தியதுடன் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் இணைந்து அதன் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளார்.

இவரது 'காலங்கள்' என்ற தொலைக்காட்சி நாடகம் இலங்கை மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வை பின்னணியாகக் கொண்டது. வீடு யாருக்கு என்ற புதினம் மேடை நாடகமாகவும் நடிக்கப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பாக இலங்கையில் திரைப்படத் துறைவரலாற்றில் பொன்மணி படம் மிக முக்கியமானது, பல விமர்சனங்களுக்குட்பட்ட பொன்மணி யாழ்ப்பாணத் தமிழ்க் கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் திரைக் கதை. வசனம் எழுதியதுடன், நிர்வாகத் தயாரிப்பாளராகவும் விளங்கியுள்ளார்.

தேவகிருபையை முன்னிட்டு வாழும் என்ற சிறுகதை இலங்கையில் தமிழ்க் கல்விப் பாடத்தில் சேர்க்கப்பட்டு இருப்பதுடன் இச்சிறுகதை இந்தியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு "தர்மயுக்" என்ற இதழிலும் வெளியாகியுள்ளது.

இவரது நூல்களாக குழந்தை ஒரு தெய்வம் (சிறுகதை தொகுதி 1961) வீடு யாருக்கு (புதினம் 1972) ஒருவகை உறவு (சிறுகதைத் தொகுதி 1976) என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

அவுஸ்திரேலியா சிடனியில் தனது குடும்பத்துடன் நீண்டகாலம் வசித்து வந்த இவர் அவுஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தினதும் மூத்த உறுப்பினராகவும் அங்கம் வகித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

களப்பணி எழுத்தாளர் ராஜம் கிருஷ்ணன்

ராஜம் கிருஷ்ணன் தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஒரு முக்கியமான ஆளுமை, 1925இல் முசிறியில் மத்தியதரக் குடும்பத்தில் பிறந்த இவரது பூர்வீகம் தமிழ்நாடு நெல்லை மாவட்டம், உயர் கல்வியும் வாய்ப்புகளும் மறுக்கப்பட்டு இவருக்கு அக்கால நியதிப்படி இளம் வயதில் திருமணமானது. மிகப்பெரிய கூட்டுக் குடும்பத்தின் அழுத்தத்தில் மூச்சுத் திணறிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் படைப்பாற்றல் மட்டுமே அவருக்குப் பற்றுக்கோலாக இருந்தது. இரவு நேரத்தில் வீட்டு வேலைகளை முடித்துவிட்டு சமையலறையைக் கழுவித் தள்ளிவிட்டு அதன் ஈரம் காயாத தரையில் உட்கார்ந்துகொண்டு எழுதுவார். எழுதுவதற்கு காகிதம் வேண்டுமே கடையில் பெரிய தாள்களில் வழங்கப்பட்ட ரசீதுகளின் மறுபக்கத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

பெண் எழுத்தாளர்கள் என்றாலே குடும்பத்தை எழுதுபவர்கள் என்ற பிம்பத்தை உடைத்தெறிந்தார் ராஜம் கிருஷ்ணன். அரசியல், சமூக, பொருளாதார நிகழ்வுகளைக் கூர்ந்து கவனிக்கத் தொடங்கினார். ஒரு நாவல் எழுத வேண்டுமெனில் அவர் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்ட உள்ளடக்கத்துடன்

தொடர்புடைய ஊர்களுக்குப் பயணம் செய்து, அந்த மக்களுடன் வாழ்ந்து களப் பணியாற்றி எழுதிய முதல் பெண் எழுத்தாளர் என்ற பெருமையையும் பெற்றார்.

இவரது குறிஞ்சித்தேன், முள்ளும் மலர்ந்தது, சேற்றில் மனிதர்கள், வேருக்குநீர் என்ற நாவல்கள் பெரியளவில் பேசப்பட்டவை ஆகும்.

ராஜம் கிருஷ்ணனின் படைப்புகள் அனைத்திலும் சமூக அக்கறையும், பெண்நிலை பார்வையும் இழையோட்டமாக இருக்கும். முதல் நாவலான 'பெண் குரல்' கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வில் ஒரு பெண் அனுபவிக்கும் மன அழுத்தத்தைப் பதிவு செய்தது. 'மண்ணகத்துப் பூந்துளிகள்' நாவல் பெண் சிசுக் கொலைக்கான காரணங்களை ஆராய்கிறது. 'காலம்தோறும் பெண்' என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பில் பெண்கள் இரண்டாம்

நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட பின்னணியின் தடங்களைத் தேடிப் பயணித்தார் ராஜம் கிருஷ்ணன்.

சாகித்ய அகாடமி விருது, பாரதிய விருது, பாரதிய பாஷா பரிஷத் விருது, திரு.வி.க.விருது, சாஷ்வதி விருது போன்ற பல விருதுகள் ராஜம் கிருஷ்ணனைத் தேடி வந்துள்ளன.

ஒரு எளிய குடும்பத்தில் பிறந்து ஒரு பெண் என்ற வகையில் குடும்ப அமைப்பின் நெருக்கடிகளைச் சமாளித்து அதிலேயே தன் அடையாளத்தை இழந்து போகாமல் ஒரு இலக்கியவாதியாக தன்னை விரிவுபடுத்திக்கொண்டவர். மிடுக்கும் கம்பீரமும் கலந்த ஒரு தோற்றம் அவருக்கு இயல்பாக அமைந்திருந்தது.

நாட்டுநடப்பின் அக்கறையும் தேடலுமே இவரது படைப்பாற்றளின் சிகரம். *

விஜயலட்சுமி முத்தையா

முத்து முத்தான நினைவுகளில்
முத்துக்களாகிப் போனாயே
முன்னிருந்த ராணியம்மா நீ
இருந்த பொழுதுகளின்
உன்னோடான
விஷமக் குறும்புகள்
குண்டுமாங்காயும்
கிளிவெட்டி மணியும்
ஒளித்தினிக்க நினைவுகள் கனக்கிறதே
உம் ஆத்மா அமைதியுற எம்
அஞ்சலிகள்.....

பூவரசங்குளம், வவுனியா
பிறப்பு : 10.03.1945
இறப்பு : 03.11.2014

எழுதிக் கலைஞர்களோடு

ஞானகுப்பு. யாழ் தர்மீனி பத்மநாதன்

கலைச்சுடர் விருது

வருடந்தோறும் நடாத்தப்பட்டு வரும் பிரதேச கலாசார விழாவில், வலிகாமம் வடக்கு கலாசார பேரவையின் கலாசார விழா -2014 அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியின் முன்னாள் உதவி அதிபர் திருமதி பாகீரதி கணேசதுரை அவர்களுக்கு கலைச்சுடர் விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திருமதி.பாகீரதி கணேசதுரை கலை யாற்றல் நிறைந்தவர். சமூகநாடகம், சிறுவர் அரங்கம், உளவளத்துணை சேவை என இயங்கி வருவதுடன், “அப்பாவின் மிதிவண்டி” குறும்படம், “கிடுகுவேலி” தொலைக்காட்சித் தொடர் ஆகியவற்றில் நடித்துமிருக்கிறார். நீண்ட காலமாக தெல்லிப்பழை சோலைக்குயில், அவைக் காற்றுக் கழகத்திலும் இயங்கி வருகின்றார்.

ம/அமிர்தகழி ஸ்ரீசித்தி விநாயகர் வித்தியாலயம், யா/ கீரிமலை நகுலேஸ்வரா மகாவித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் ஆசிரிய

செம்பணிச்சிகரம் விருதுகள்

பாண்டிச்சேரி குழந்தைகள் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக் கழகத்தின் சாதனை யாளர் விருதுகள் வழங்கும் திருவிழா (2014) அண்மையில் பாண்டிச்சேரியில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதினை ஈழத்து கலைஞர்களான கலாநிதி தமிழ்மணி அகலாங்கன், கலாநிதி ஓ.கே. குணநாதன், கலாநிதி ஜின்னாஷ் ஹரிபுத்தீன் ஆகிய மூவரும் பெற்றுக் கொண்டனர்.

ராகவும், சேவை புரிந்திருக்கிறார். சங்கீத ரத்னம், கலைமாமணி, நாடகக்கலாவித்தகர் ஆகிய பட்டங்களையும் பெற்றவர்.

இவர் தெல்லிப்பழையில் 1952ல் பிறந்தவர். தற்போது சுண்ணாகத்தில் வசித்து வருகின்றார்.

இவர்களுக்கான “செம்பணிச்சிகரம்” விருதினை, பாண்டிச்சேரி சமூக நலத்துறை அமைச்சர் மாண்பிமிகு பெ. இராஜவேலு வழங்கி கௌரவித்தார்.

கலாநிதி தமிழ்மணி அகலாங்கன் கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, ஆய்வு இலக்கியம், நாடகம், சொற்பொழிவு, நாட்டிய நாடகம் என பல்வேறு துறைகளில் இயங்கி வருவதுடன் துறைசார் நூல்கள் பலவற்றை

யும் எழுதியுள்ளார். கடந்த 17 வருடங்களாக வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தினை நிர்வகித்தும் வருகின்றார். எங்குமே இல்லாத வகையில், மாதந்தோறும் கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளை வவுனியா மண்ணில் இயங்கு நிலையில் வைத்திருக்கும் பெருமையையுடையவர். இவரது கலை இலக்கியப் பணியை கௌரவிக்கும் முகமாக கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றவர்.

மட்டக்களப்பை சேர்ந்த கலாநிதி ஓ.கே குணநாதன் கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளில் அத்த செயல் முனைப்பு கொண்டவர்.

சிறுவர் இலக்கியங்களுக்கு விருதுகளையும் பெற்றவர். மட்டக்களப்பில் இயங்கி வரும் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் ஸ்தாபகராக இருந்து வருடம் தோறும், பல்வேறு துறைசார் கலைஞர்கள் படைப்பாளிகளையும் கௌரவித்து வருகின்றார்.

கலாநிதி. ஜின்னா ஹரிபுத்தீன். தமிழ்ப் புலமை நிறைந்த கவிஞன், கவிக் கதிரோன், காவியக்கவிமணி, காவியத் திலகம், கலாபூசணம், காப்பியக்கோ, சங்கச் சான்றோர்... போன்ற பல விருதுகளை பெற்றவர்.

20ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 21ம் நூற்றாண்டு முதலாக 15 ஆண்டுகளுக்குள் 10 காப்பியங்களை எழுதியவர். 1989ல் பாலையில் வசந்தம், முத்துநகை ஆகிய நூல்களை முதன் முதலாக வெளியீட்டுள்ளார்.

தீரான் திப்புசல்தான் காவியம், நாயனொடு வசனித்த நந்நபி மூஸாநபி காவியம், எல்லாள காவியம், பண்டார வன்னியன் காவியம், வல்லுவம் கவிதை தொகுதி உட்பட இவரது பல நூல்கள் தமிழியல் விருது, மற்றும் தேசிய சாகித்திய மண்டல விருது ஆகியவற்றை பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. *

75 திராம்ஸ்

-மரீனா

அரபும் ஆங்கிலமும் கலந்து பேசிய அந்தப் பெண்ணின் கெஞ்சும் குரல், சாலையோர ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்த என்னைத் திரும்பிப் பார்க்க வைத்தது. மாலை வேளை, துபாயின் அல்டேரா பகுதியின் சிற்றுண்டிச் சாலையோரங்களில் நிற்பவர், நடப்பவர், இளைப்பாறுவோர் என ஓரளவு சனக் கூட்டம்தான். சிற்றுண்டி விடுதியின் வாயிலருகே நின்றிருந்த வாலிபனிடம் கெஞ்சும் குரலுக்குரியவள் மீண்டுமொரு முறை அதே வார்த்தைகளை ஒப்பித்தாள். பதிலேதும் சொல்லாதவன் திரும்பிச்செல் கிறான்.

மீண்டும் அவள் வேறொருவனிடம் அதே வார்த்தைகள் அதே குரலில்... ஒரு மாயப் புன்னகையையும் மயக்கும் பார்வையாலும் அவளை விலத்திக் கொண்டு அவனும் அப்பால் நகர்ந்தான்.

'இவ்வளவு கெஞ்சுகிறாளே ஒரு சின்னப் பெண், பதில் சொல்லக் கூட இவர்களுக்கு மனமில்லையே' மனதில் வெறுப்பும் கோபமும்....

அவளும் சளைக்காமலே எனக்கு அடுத்தமர்ந்திருந்த ஆணிடம் அதே வார்த்தைகளைக் கூறுகிறாள். அப்போது தான் மிகத் தெளிவாகக் கேட்டன அந்த ஆங்கிலச் சொற்கள் (Seventy Five dirhams) 75 திராம்ஸ் (One hour) ஒரு மணித்தியாலம். என் மண்டையில் இப்போது தான் உறைத்தது ரியூப்லைற்றாய் இருக்கிறேனே... அம்மாடி அதுமட்டுமில்லாம நானும் பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்கிறேன் என்னையும் அப்பிடித்தான்

நினைச்சிருப்பாங்களோ...

ஐயோ...

தலையில் அடித்துக் கொண்டேன் மட்டமான ஒரு சராசரிப் பெண்ணாக ஜோசிக்கிறேனே என.

அவளைப் பார்த்தேன். விளையாட்டுப் பிள்ளை போன்றிருந்த அவள் என்னருகே அமர்ந்திருந்தாள். அந்தக் கண்களில் அத்தனை வேதனை கலந்த வெறுமை தெரிந்தது. மெல்லப் பேச்சுக் கொடுத்து, அவள் பெயரைக் கேட்டேன் "ரோஸ்னி" என்றவனிடம் கதை கேட்கும் ஆர்வத்தில் நெருங்கி அமர்ந்து பேச்சுக் கொடுக்கிறேன்.

ரோஸ்னி பதினேழு வயதில் இருபத்தொரு வயதென பொய்ச் சான்றிதழ் காட்டி வீட்டு வேலைக்காக துபாய் வந்தவள். மலையாளப் பெண், பொருளாதாரத்தின் அடிமட்டக் குடும்பம், தந்தை அவளுக்கு பன்னிரண்டு வயதாகும் போது இந்திய பாக்கிஸ்தான் எல்லைப் போராட்டத்தில் உயிர் துறந்தவர். விதவைத்தாய் அரசாங்கத்தின் உதவி ஊதியத்தில் நான்கு பெண்பிள்ளைகளை வளர்க்க சிரமப்பட்டபோதுதான் தெரிந்த ஒருவர் மூலம் துபாய்க்கு வேலைக்குச் செல்லும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அக்காவைத்தான் அனுப்புவதாக இருந்ததாம். ஆனால் அவருடன் வந்த ஏஜென்ட் நான் கவற்சியான அழகாயிருந்ததால் என்னைத் தெரிவு செய்தார்.

துபாய் வந்து ஐந்து நாட்களாகியும் வேலையிடத்துக்கு அனுப்பவில்லை. ஆறாம் நாள் வேறொருவரோடு வந்த ஏஜென்ட்

இவர் வீட்டுக்குத் தான் போக வேண்டும் அங்குதான் எனக்கான வேலை என்றார். அவரோடு சென்றேன் என் தலையெழுத்து மாறப் போவதை உணராமலே.

அந்த வீட்டில் அவரின் நண்பர்களும் மூன்றுபேர் இருந்தனர். கோட்டையாகக்கட்டப் பட்டிருந்த துபாய் வீடுகளில் பெண்களின் கதறல் யாருக்கும் கேட்பதில்லை....

என்னுடையதும் கேட்கவில்லை. மூன்று பேரும் என் வேலைக்கான முதல் பகுதியாய் ஆடைகளைப் பிய்த்தெறிந்து பகுதிகளாகப் பிரித்து மேயத் தொடங்கினார்கள், அதில் இரண்டு கிழட்டு சேக்குகளும் கழுமுகுக் கால் களாய் கைகளைக் கொண்டிருந்தார்கள்.

என் கதறலை இந்தச் சுவர் தாண்டி வெளியில் காற்றுக் கூட கடத்த முடியாது என்ற நிலையில் மயக்க மருந்து போடாத சத்திரச் சிகிச்சை நோயாளியாக மூன்று நாட்கள் குதறப்பட்டேன்....

அந்த சதை தின்னி நாய்கள். விடியற்காலைப் பொழுதில் ஒரு வீதியோரம் என்னை கொண்டு வந்து விட்டுவிட்டு 100 திராமை கையில் திணித்தார்கள். நிற்கவும் சக்தியில்லை பசிவேறு அதை மீறி அழுகை, என்ன செய்வது எங்குபோவது சாக வேணும் ஆனால் எப்படிச் சாவது ஒன்றுமே தெரிய வில்லை.

மனதில் அம்மா தங்கைகளின் முகம் கண்ணீர் விடக் கூட திராணியற்று வீதியோரக் கல் பெஞ்சுகளில் சில நாட்கள் வாழ்ந்தும் அங்கேயே உறங்கியும் உழைத்தேன். இருபத்தைந்து, ஐம்பது திராமஸ் என. என்னைப் போன்ற நான்கு பெண்களுடன் ஒரு அறையில் வசிக்கிறேன். அவரவர் தேவைக்கு அவரவர் வழியில் உழைக்கிறோம், வீட்டுக்கும் அனுப்புகிறோம்.

இப்போது வீட்டில் என் பணம் வேண்டும், காசு எப்படி என்ன வேலை எனத்தெல்லாம் கேட்க நேரமூமில்லை, என கஸ்ரத்தை கேட்க மனசுமில்லை, என்று முடித்தாள்.

நான் 75 திராமலை எடுத்துக் கொடுத்தபோது மறுத்துவிட்டு நான் உழைப்பதே போதும், குத்தகைக்கு மாத்தி மாத்திவிட உடலில் தெம்பிருக்கிறது என என்னைப் பார்த்து ஒரு மாதிரியாகச் சிரித்தவாறே எழுந்து எதிர்ப்புறமாய் செல்கிறாள்.

புரியாமல் ஜோசித்தவாறே திரும்புகிறேன், பக்கத்து பெஞ்சில் என்னை உற்றுப் பார்த்தபடியே ஒருவன் அமர்ந்திருந்தான் பதட்டமாய் ஓட முடியாத நடையோடு செல்கிறேன்.

நூன்

பொருத்தமானபற்றை
தேர்ந்தெழுத்க:

ப்ளேடு - கை நரம்பு
கத்தி - குடல் சரிவு
கூர் வாய் - மென் கழுத்து
நஞ்சு - வாய் நுரை
பிஸ்டல் - நெற்றி பொட்டு
லாரி சக்கரம் - நசுங்கிய தலை
ரயில் தண்டவாளம் - முண்டம்
கயிறு - சாய்ந்த கழுத்து
ஆழ் நீர்நிலை - உப்பிய உடல்
மலையுச்சி - முறிந்த உடல்
எண்ணிக்கை நீண்ட
உறக்க மாத்திரைகள் - பேரமைதி

☆

சாதி

Boorarashi Metta

Eezhavani Presents

குறுசைல்

(குறியேடல்)

இயக்கம்

ந.மு.வாரணி

Camera

D. Arunkumar

Editor

Manikandan

Music

Saati Thaisan

Abayan, Prithisaa, Arun, Malar, K.S.Mathiran, P. Madhusan, Shanthri